

ספר

כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ

ובו חמשה ספרים נפתחים

תוכן הספרים

ספר א. פתח אליהו המבאר, בו מובא מאמר פתח אליהו הנביא זכור לטוב, ועוד מאמרי הרשב"י מהזוהר הקדוש, עם ביאור לשון הקודש בלשון קל וצח, והוספות נחמדות עם חדושים נפלאים אשר לא היו מעולם. כְּדִי שְׁכַל יְהוּדֵי זְמַנֵּינוּ עִם נַעֲרִים, תְּלַמִּידי חֲכָמִים גְּדוֹלִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹ. יִלְמְדוּ וְיִגְרְסוּ בוֹ, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנָם בְּעַל פֶּה, וְלִכְל נְפִשׁוֹתֵם מְרַפָּא, וּבְזִכּוּתֶיהָ אֵלֶיהוּ עִם מְשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה בְּב"א.

ספר ב. סגולות פתח אליהו, בו יבאר: א. כי על ידי אמירת פתח אליהו, נצלים מאסונות, וזוכים לכל הברכות והשפעות טובות ישועות ורפואות. ב. השכר הגדול בעלמא הדין ובעלמא דאתי לכל ההוגים בו. ג. זמנים המיוחדים ועת רצון לאמרה. ד. כאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" תמידים כסדרם, נזכה שייבא אליהו, ויבשר את ביאת הגואל, ויקבץ נחיי ישראל, ויבנה בנין אריאל.

ספר ג. גמטריאות פתח אליהו, והוא פרפראות נחמדות לשמח לב ישראל הלומדים בו, "ויהיה בעיניו כמוצא שלל רב, כי הוא סימן טוב לנשמתו חלק אלוה מפעל, שיש לו נייקה ומבוא במקום גבוה, וקדוש אמר לו". (נפש חיים להגאון רבי חיים פאלאג"י ז"ל). ורַבְּנּוּ הַגְּדוֹל הַגֵּר"א מוּוֹלְנָא זְצוּק"ל: הַעֲמִיד אֶת סִפְרֵי עַל חֲכָמָה זוֹ דְּגִמְטְרִיאוֹת. וּבַפְּרָדֶס רְמוּנִים לְאִישׁ הָאֱלֹקִים הַרְמִ"ק ז"ע: "דִּיעַת סוּדוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הוּא עַל יְדֵי הַצְּרוּפִים, וְהַגִּמְטְרִיאוֹת... וְעַנְיָנִים אֵלּוּ וְשִׁנְיָנִים וְנַעֲלָמִים, וְסוּדִים נִשְׁגָּב וְאֵין בְּנוֹ כַּח לְהַשְׁיֵגֵם לְרַב הַעֲלָמִים... וְעַל זֶה נֶאֱמַר "אֲרוּכָה

מֵאָרֶץ מִדָּה" וְגו', ע"כ. לְכוּ יִתְלַהְבוּ הַלְּבָבוֹת וְיִשְׁמְחוּ הַחֲבֵרִים בְּיִדְעֵם
שְׁתוּרְתֵם וּמַעֲשֵׂיהֶם עוֹשִׂים פְּרוֹת - וּבְזִכּוֹתֵכֶם נִזְכָּה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים - "וּבִסְפָּרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

ספֵר ד: הַסְּמֻמוֹת וּמִכְתָּבִים, מִגְּאוּגֵי וְצַדִּיקֵי וְקוֹדְשֵׁי הַדּוֹר, אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת
הַגְּדוּלָה, בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה, עֲמוּדֵי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָן עֲלֵיהֶם וּכְגַחְלֵי אֵשׁ דְּבַרְיָהֶם, הַמְדַּבְּרִים בְּשִׁבְחַ זִכּוּי
הַרְבִּים לְכָל הַיְּהוּדִים, בְּהַדְפַּסְת סְפָרִים עַל יְדֵי כ"ק הָאֲדַמוּ"ר שְׁלִיט"א,
וּבִפְרָט אֲשֶׁר עָתָה הֵגִיף שְׁנִית יָדוֹ לְעוֹרֵר וּלְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרֵי
הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ, שְׁלֵא לְהִנִּיחַ פְּנֵה בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִלְמְדוּ זֹה"ק, וּלְפָרְסֵם
אֶת הַתְּנָא הָאֱלוּקֵי הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ זִיע"א, כִּי גְדוֹל הַרְשָׁב"י בְּבֵית
הַמְּלָךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלָךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת, כִּי הַרְשָׁב"י הוֹלָךְ וּגְדוֹל, וּבְזִכּוֹתוֹ יִכּוּ
הַיְּהוּדִים בְּכָל אִיבֵיהֶם מִפֶּת חָרֵב וְהָרֵג וְאֲבָדוֹ, וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרִצוֹנָם.
וְנִזְכָּה שִׁיתַּקִּים בְּנוֹ הַפְּסוּק (אִיּוֹב פָּרָק כב כח) "וְתִגְזֹר אוֹמֵר יִיקָם לָךְ וְעַל
דְּרָכֶיךָ נִגְהַ אֹר" וּכְפִירוֹשׁ רַש"י (בְּבֹא מְצִיעָא דָּף קו ע"א) "וְתִגְזֹר אוֹמֵר",
מַה שֶׁתִּבְקָשׁ מִן הַיּוֹצֵר יַעֲשֶׂה.

ספֵר ה: עֲרַפָּה שֶׁל שְׁעָה, בּוֹ יְבֹאֵר: א. מַעֲלַת הָאֵן הַיָּד שֵׁשׁ בְּד
כָּל יְהוּדֵי, וּמִפְּנֵי מַה חָרַב הָעוֹלָם, וְחָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹת מַה
יָבוֹא הַגּוֹאֵל וְיִבְנֶה בֵּית אֲרִיאֵל. ב: חֲשִׁבוּן אֲמַתֵּי כְּמַה שְׁווֹה שְׁעָה אַחַת
בְּיָמוֹת הַחֹל וְכְמַה בְּשִׁבְת קוֹדֶשׁ, וְלִמָּה יְכוֹל לְזַכּוֹת בְּזָה וּבְבֹא, אִם רַק
יִחַלֵּק לְחַבְרוֹ אֶת הַסְּפֵר עֲרַפָּה שֶׁל שְׁעָה ג. אִיךְ שֶׁכָּל יְהוּדֵי, קָטָן וּגְדוֹל,
תִּינוּק וְזָקֵן, תִּלְמִיד חֲכָם וְעַם הָאֶרֶץ, מְחוּיִיבִים וְיִכּוּלִים לְלַמּוֹד זֹהָר
הַקְּדוֹשׁ בְּכָל עַת וּבְכָל רֶגַע. ד. אִיךְ כָּל יְהוּדֵי יִחְזֹר בְּתוֹשִׁבָה שְׁלִימָה
אִם רַק יִלְמַד כְּמַה דְּקוֹת זֹה"ק בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאִיךְ הַמְּשִׁיחַ מְחַכֵּה
עֲלֵינוּ שֶׁנִּתְאַחַד וְנִלְמַד זֹה"ק, וְתִכְרַף וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמֵים, ה. מִי יִזְכָּה בְּבוֹא
הַיּוֹם הַגְּדוֹל לְקַבֵּל יִישָׁר כּוֹחַ מְמִשִּׁיחַ צְדִיקֵנוּ שִׁירָאָה בְּאַצְבָּעוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
בְּזִכּוֹתֶיךָ הַגְּעִתִּי!!!

יָצָא לְאוֹר ע"י מַפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי בֵּית שִׁמְשׁ

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ - הַמְּבַאֵר

בְּסֵפֶר הַזֶּה בָּא בְּאִמֵּר מֵאִמֵּר פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְכֵן עוֹד מֵאִמֵּרִים וּתְפִלוֹת מְהֵרָה הַקְּדוֹשׁ, שֶׁנִּהְיָג עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לְזִמְרָה לְפָתִיחַת הַלֵּב וּסְגוּלָה גְדוֹלָה לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה כְּמוֹ שֶׁפָּתַח הַחֵיד"א (בְּסֵפֶר מוֹדָה בְּאַצְבָּע) וְהַר"ח הַטּוֹב וְעוֹד צְדִיקִים קְדֻמוֹנִים. וּבְזִכְרוֹת לְמוֹד זוֹה"ק יִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת וְיִרְאוּ יְשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, כְּדַבְּרֵי הַצֶּה"ק הַמְּקַבֵּל רַבִּי מֹשֶׁה זְפוּתָא ז"ל, ע. דְּבַכְּחַל לְמוֹד הַזֶּהר לְהַפְּךָ הַטְּבַע, וְלְגַלוֹת נְסִים, וַיִּמָּה יִקְרוּ דְבָרֵי קְדֻשׁוֹ שֶׁל הַצֶּה"ק הַמְּקַבֵּל הַמְּלוּבָן רַבִּי יַעֲקֹב אַבִּיחֶצְרָא ז"ל ע (בְּגֵדֵי הַשָּׂדֶה), שֶׁחֻבָּה עַל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ לְדַעַת סוּדוֹת ה', כִּי בְּלַעֲדֵי זֹאת אֵין יְכַלֵּת לְעֲלוֹת הַתְּפִלָּה, (הַיּוֹבֵא דְבָרָיו בְּהַרְחֵבָה בְּהַקְדָּמָה לְסִפְרָא דְצִנְיָעוּתָא, שֶׁבְהַצָּאָת מִפְעַל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי, וְכֵן נִדְפַס בְּתַקוּנַי זֶהר הַקְּדוֹשׁ עִם לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ, וּבְסִפְרֵי זֶהר הַשְּׁבָת) וְגְדוֹל כַּח הַזוֹה"ק אֶפְיֵלוּ בְּאַמִּירָה (עַצֵּן סִפְרֵי אוּרֵי הַזֶּהר, רָאָה עוֹד סִפְרֵי תַקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ הַמְּחַלֵּק, ב"ס). וּבְלִי לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְפָנֵי הַתְּפִלָּה אֵי אֶפְשָׁר שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלְתּוֹ. - וּבִשְׂוֹאָה הַאֲיָמָה רַחֲמֵנָא לִיצְלָן שְׂרָדוּ לְחַיִּים אֱלוֹ שְׁהִיוּ רְגִילִים לְאִמְרוֹ כֹּל יוֹם בְּעַל פֶּה קְדָם הַתְּפִלָּה, וְרָאוּ בְּעֵלִיל שֶׁכַּחוּ גְדוֹל מְאֹד, (עֲדוּת בְּעֵקֶב). - וּבְכַפְּמָה דְקוֹת שְׂאוּמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ יְכוֹל לְהַפְּךָ הַכֹּל לְטוֹבָה וְלִהְיוֹת מְבִינֵי עֲלֵיָה, לְזִכְרוֹת ל"עֵזֶן לֹא רָאֵתָה אֱלֹקִים זוֹלַתָּה יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוֹ", וַיִּטְהַר נְשָׁמְתוֹ וַיִּזְכֶּה לְמַעֲלוֹת עֲלִיוֹנוֹת כְּפִידַע מְדַבְּרֵי הַאֲרִיז"ל.

וְכָל אֶחָד יַעֲזֹר אֶת חֲבֵרוֹ שְׂיֵאמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ, וּבְכַפְּמָה דְקוֹת בְּיָוִם יִזְכֶּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֲדָן וְעוֹלָמוֹת הַנְּצִחַ, וְיִבִּין וַיַּדַּע אֶת דְּרָכֵי ה' יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וַיִּזְכֶּה לְשִׁכַּר הַגְּדוֹל עַל כָּל דְּקָה וְדָקָה בְּעֵסֶק הַזֶּהר, שֶׁהַלּוֹמֵד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שְׂעָה אַחַת בְּחוּל כְּמוֹ מְאֹה אֵלֶּף שָׁנָה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ, כְּמוֹ מְאֹה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (כִּפְסָא מְלָה, הַר"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת ד' גֵּנוּ), כִּי אֲמִירְתוֹ לְגְבוּהָ, וְלְמוֹד כְּעֵשֶׂר דְקוֹת יַעֲלֶה לוֹ: בְּחוּל כְּשִׁבְעַ עֶשְׂרֵה אֵלֶּף שָׁנָה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ: כְּשִׁבְעַ עֶשְׂרֵה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. - וְעַל דִּי קוֹנְטַרְס עָה שְׁיִהְיֶה יָד הַכֹּל מְשֻׁמְשֵׁין בּוֹ, יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלַקְּוִים. וְהוּא יְסוּד גְדוֹל לְמִנּוּעַ עֲנִינֵית וְאַסוּנוֹת וְאוֹרְךָ הַגְּלוּת, (תִּיקוּ"ז תי"ז) וְבוֹ מְצִאוֹ אֲדַמּוּרִים רַבָּנִים, מְגִידֵי שְׁעוֹר וְרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמְחַנְכִּים יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַטְּהוֹרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֶת הַדְּרָגָה אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

יִצְאָ לְאוֹר עַל יְדֵי מְפַעֵל הַזֶּהר הַעוֹלָמִי" לְכָבוֹד יוֹמָא דְהֵילוּלָא שֶׁל הַמְּקַבֵּל הַאֱלוֹקִי

צְדִיק יְסוּד עוֹלָם מְלֵאךָ ה' צְבָקוֹת הַרִיחַ הַטּוֹב מִרֵּן רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים מְבַגְדָד זְכוּתוֹ יְגֵן עֲלֵינוּ

אֵמֵן בַּעֲיַה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבב"א, ט"ו אֱלוֹל תַּשַּׁע"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתים מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הנאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נהל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

052-7615936

הַקְדָּמָה

יְשׁוּמְחוּ הַלּוֹמְדִים וַיִּגְלוּ הַמִּתְפַּלְלִים. בְּשִׁבְחַ וּבַהוֹדָיָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ הֵנְנוּ שׁוֹמְחִים לְהַבִּיאַ לְפָנֶיכֶם אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְבַאֵר, הַמְפָּרֵשׁ אֶת הַתְּפִלָּה "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ" בְּלִשׁוֹן צָחָה וּבַהִירָה הַשְּׁווֹה לְכָל נֶפֶשׁ, וּבְכֹף, בְּרַגַע אַחַת יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נִצְחִי! "עַיִן לֹא רָאֵתָה", וְעַל יְדֵי שְׁתַּזְכֶּה לְחַבְרָךְ, כָּל הַשֶּׁכֶר הוֹלֵךְ גַּם אֵלֶיךָ.

וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֵאמְרוּ "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכֶּה שְׂיִבֵּא אֱלֹהֵינוּ וַיִּבְשֹׂר אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

וְאִם בְּזָכוּתְךָ יִתְאַרְגְּנוּ עֶשֶׂר יְהוּדִים לּוֹמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת, אִין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל זְכִיּוֹתֶיךָ וּבִפְרָט שְׁבֻזְהֵר הַקְּדוֹשׁ (פ' וַיֵּצֵא קס"א). כְּתוּב: כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מִשְּׁמַיִם הוּא בְּאֵלֶיךָ, וְעוֹד כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׂכִינְתָא שְׂרִיא, וּבְכֹף מִחֻשְׁבִּים לָךְ כָּל מַנְיֵן יְהוּדִים כְּמוֹ אֵלֶיךָ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכָל אֶחָד נוֹטֵל שֶׁכֶר כְּנֶגֶד כּוֹלָם ס"ה: לְמַנְיֵן יְהוּדִים, מְקַבֵּל עַל שְׁעָה בְּשֶׁב"ק טְרִילִיוֹן שְׁנָה תוֹרָה, וְכָכָל שְׂיִתּוֹסְפוּ לּוֹמְדִים כֵּן יִכְפַּל שְׂכָרוֹ עַד אִין קָצֵי. וְמִי יוֹכֵל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשֶּׁכֶר הַנִּצְחִי שְׂיִישׁ לָךְ מִכֹּף בּוֹדָאוֹת! וּבּוֹדָאֵי תַזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְיִכוֹת יָמִים בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁפַע קוֹדֵשׁ וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת.

וּבַחֲלוּקַת הַסֵּפֶר הַזֶּה אָתָּה מְזַכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכַתֵּב הַגֵּר"א בְּמִשְׁלַל (י"ב, י"ד), [וְרָאָה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פ' קַרְח] גּוֹדֵל הַזְכוּת שְׂיִישׁ לְמַזְכֶּה הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שְׂאֵם שְׁמַע, מְקַבֵּל שֶׁכֶר עַל כָּל מֵה שְׂיַעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׁמַע, אֲזִי מְקַבֵּל כָּל חֲלָקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה

שְׁלֹא שָׁמַע לִוְקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגִּיהֶנוֹם שְׁלוֹ. וּבִזְהָר (פ' תְּרוּמָה כ"ט ע"א) אָמְרוּ שְׁצַרְיָו הָאָדָם לְמַרְדֵּף בְּתַר חֲיִיבֵיא וּלְמַזְכָּה לְהוּ כְּמֵאן דְּרַדִּיף בְּתַר חֲיִיו, עכ"ל.

וּבְלִי שׁוּם סִפְק אִם כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן וּבִפְרִט תִּינוּקוֹת שָׁל בֵּית רַבֵּן בְּהֶבֶל פִּיהֶם הִטְהוּר יֵאמְרוּ תְּפִלוֹת אֵלּוּ כָּל יוֹם, נִזְכָּה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁיָבֹא וַיְבַשְׂרֵנוּ, וְתַכְךָ יָבֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וַיְגַאֲלֵנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, לְמַעַן הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה לְתוֹמְכָה וּלְסַעֲדָה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא וּלְבַשְׂרַ הַגְּאוּלָּה פְּהַבְטַחַת הָרַעֲיָא מְהֵימְנָא "בְּדָא יִפְקוּן מַגְלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

תְּפִלָּה לְרַפּוּאוֹת וַיִּשׁוּעוֹת

הַרְיֵנִי מִקִּבֵּל עָלַי, מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹד":
וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי,
וְהַרְיֵנִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְלַמּוֹד בְּסִפְרֵי הַזְּהוּר הַקְּדוּשׁ לִזְכוֹת...
פְּלוּגֵי בֶן פְּלוּגֵי [פב"פ], [וְכֵאֵן יִפְרִט בְּקִשְׁתּוֹ]: [לְרַפּוּאוֹת...],
[יִשׁוּעוֹת...], [לְבִנְיָם...], [לְפִרְנָסָה...], [לְזוּג...], [לְעֵלוּי
נִשְׁמַת...], [לְשָׁלוֹם בֵּית...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזַקְהוּ
וַיִּרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאוֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וּשְׁס"ה
גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלְיֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֵּאֲרִיף יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו
בְּנְעִימִים, [וַיִּוְשִׁיעֵהוּ בְּמַהֲרָה בְּדָבַר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים...]
אָמֵן סְלָה.

תְּפִילָּה קְצָרָה לְאוֹמְרֵי הַקֶּדֶם הַלְיָמוּד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה וְכוּ'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׂכִינְתָא מֵעַפְרָא, וְלְעֻלּוּי שְׂכִינְתָא עוֹיָנֵנוּ אִם הַפְּנִים שְׂמַחָה,
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרְיָנִי מִקְשֶׁר עֲצָמַי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוּקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְּקִיִּים תְּפִילַת דְּדוּד הַמְּלֶכֶךְ ע"ה (תהילים ס"א
ד- ה') כִּי הֵייתָ מַחֲסֶה לִּי מִגְדָּל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אָגוּרָה
בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתְרֵךְ פְּנֵיךְ סֵלָה. וְאַזְכֶּה
שְׂבָלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיֶה שְׂפֹתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקָבֶר, לְמַעַן
שָׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן
בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרֵי הַזּוּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.
וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה, וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה (תהילים צ' ט"ז י"ג).

(סוד ה')

תְּפִלָּה קוֹדֵם לְמוֹד הַזֶּהר

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְדָה
וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ,
וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ,
וְאֵל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן
לְבַבֵּנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנֶיךָ לְדַבְרֵינוּ
אֱלֹהִי, וְתִפְתַּח לְבַבֵּנוּ הָעָרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ
זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ
אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּנוּ, וְשִׁיתְנוּצָצוּ נִיצוּצוֹת
עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם.
וּזְכוּתָם, וּזְכוּת אֲבוֹתָם, וּזְכוּת תּוֹרָתָם, וְתַמִּימוּתָם, וְקִדְשָׁתָם,
יַעֲמוֹד לָנוּ לְבַל נִפְשַׁל בְּדַבְרֵים אֵלּוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ
בְּמָה שָׁאֲנוּ לִזְמַדִּים. כִּמְאֹמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינֵי
וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְנוּנָה:

(קַבְלָה מִהָאָרִיז"ל)

❁ פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא ❁

פְּתַח הַדְּמָק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לטוב הנזכרת בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזֹּהָר (סדור רבי שבתאי מְדַאשְׁקוּב). וּפְתַח הַחִידָ"א, אֲשֶׁר קָבְלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁי, שֶׁהִיא מְסֻגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מורה באַצְבַּע סוף סימן י'). וְהַרִ"ח הַטּוֹב כְּתַב, שֶׁבְּאַמִּירְתָּהּ מְסוּגָל לְבָרוּר נִיּוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוף הַהֲקָדְמָה).

וְיִהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ בּוֹנֵנָהוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לטוב
פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לטוב
וְאָמַר [א]: רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּהּ [ב] הוּא
וְאָמַר. רַבּוֹן הַעוֹלָמִים שְׂאֲתָהּ הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן. אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל
אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמִּסְפָּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

❁ ❁
א. פְּתַח הַ"כְּסֵא מְלִכָּה": "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה". **ב.** הנה 'רבון' בגימטריה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בעולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) עם שם הוי"ה שכוללם ומחברם, גימטריה 258 - ועל זה אמר אליהו הנביא זכור לטוב דאנת הכולל כל העולמות ומחיה את פולם, ולכן פתח בלשון

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלְמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלְל.
 אִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגְךָ כָּלְל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׂר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצַאת וְגַלִּית עֵשֶׂר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׂר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלָא אַתְּנַלְיָן,
 בְּהֵם עוֹלְמוֹת סְתוּמִים דְּלֹא שְׁאַיְנִם נְגִלִים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).

ג. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שכמו שהנשמה בכדי לעשות מלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשות את מלאכתו על ידי ' כחות האלו, אשר הקמה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם, משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא שמיחד את כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, וה' הוא מחבר ביניהם, בכדי למתק את הדין בחסד, וכשהם ממותקים נקראים כוחות הרחמים, ומשום שאתה כנשמה בתוך הכחות האלו, כנשמה לגוף, לכן מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר

וְעַל־מִין דְּאֵתְנַלִּין. וּבְהוֹן אֵתְכְּסִיאת

ועולמות ועלמיות. הנגלים. ובהם אֵתְה מִתְכֶּסֶה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּה הוּא דְקָשִׁיר לֹון

מבני נשים, ואנתה הוא שקושר אותם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַנְתָּה מְלַנְאוּ -

ומיוחד לון. ומפני שאתה מלבנים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִתְכַּרְיָה

כל מן שֶׁמְבַדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִתְכַּבְּרוּ,

מֵאַלִּין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֵתְחַשֵּׁב לָהּ

מאלין עשר [ספירות], אתחשב לה

כְּאַלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִּין עֶשֶׂר

כאלו הוא מפריד בך. ואלין עשר

אֵת כּוּחַ הַדִּין, הַרִי הוּא כְּכֹל מַפְרִיד אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצוּמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
בְּכַחוֹת הָאֱלוּ כְּנִשְׁמָה בְּגוּף (בְּאֵר לְחַי ר׳וֹאִי). ד. אִוֵּר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. כִּי
עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת מַפְסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב "וְנִרְגַן מַפְרִיד אֱלוֹהִים",
שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְהִיטִיב לְבְּרִואֵיו לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּכֹל אֵת הַרְצוֹן
מִלְּהִטִּיב, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב "וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם", וְעַל כֵּן הָאֲרֵת הָעוֹלָמוֹת
בְּאֲחֻרְיֹתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִזֵּדַת הַחֻקָּה, הַחֻסֵּד וְהַנְּצִחַה, הַקְּהָה מִשְׁפִּיעִים
חֻסֵּד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הַקְּהָה מִשְׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֵת
הַחוּטָאִים. וּמִדוֹת הַכְּתֵר תְּפִאֲרַת יְסוּד וּמַלְכוּת, הַקְּהָה מִשְׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמֵר
לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֻסֵּד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֻסֵּד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאִם
יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פוֹרְקִים עַל, וְלָכֵן ה' מִשְׁפִּיעַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹת אֲנוּן אֲזֵלִין בְּסִדְרָן, חַד אַרְיָד
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְיָד,

וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹוֹן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמֹנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמֹנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְשָׁה וְלֹא מְכַל

סְמָרָא. לְבוּשֵׁין וְתַקְנֵת לֹוֹן דְּמַנְיָהוּ
 צַד שְׂהוּא. לְבוּשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֹנְהִים

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבְנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרַחִים נְשַׁמוֹת לְבְנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹוֹן, דְּאַתְקַרְיָאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הג'ר"א). ז. פְּלוֹמֵר קוּ יְמִין אַרְוֵד קוּ שְׂמַאל קָצֵר וְקוּ הַאֲמֻצֵּעַ בֵּינוּנִי. ח. דְּהֵינּוּ לְפִנְיָמִיּוֹת הִי' סְפִירוֹת (הג'ר"א) - לְבוּשׁ רוּחְנֵי הַכְּנֵת לְעֵשֶׂר כַּחוֹת הָאֵלוּ שְׂעָמִים אַתָּה מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהַלְבוּשׁ שֶׁל הַכַּחוֹת הָאֵלוּ, הֵן הַנְּשַׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְעַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל שֶׁהָאֲבוֹת הֵם הַמְּרַכְּבָה, לְמִשְׁלַל אֲבָרָהֶם הִיָּה מְרַכְּבָה לְסַפִּירֵי הַחֶסֶד, וְלָכֵן הוּא תְּמִיד הִיָּה מְאַרְחַ אֲוֶרְחִים, וְיִצְחָק הִיָּה מְרַכְּבָה לְמִידַת הַגְּבוּרָה, וְלָכֵן מְסַר עֲצָמוֹ לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת ה' וְכו'. אָמְנָם עַקֵּר נְשַׁמַּת הָאָדָם הִיא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹבָא בְּנַפְשׁ הַחַיִּים בְּשֵׁם הַגְּר"א, וְלָכֵן לְנַשְׂמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן גַּם יֵשׁ גּוֹף

לְגַבִּי לְבוּשֵׁי דְּמַכְסֵינִי עֲלֵיהוֹן.
 כָּלפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֹכְסִים עֲלֵיהֶם,
 וְאֶת־קְרִיאֵינוּ בְּתַקְוֵנָּה דָּא: חֶסֶדְיוֹ -
 וְנִקְרָאִים בְּתַקוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד
 דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא
 זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ

רוּחְנִי, וּמְשׁוּם שְׁיֵשׁ י' סְפִירוֹת, יֵשׁ י' סוּגֵי נְשָׁמוֹת אֲשֶׁר הַסְּפִירוֹת מֵתְלַבְּשׁוֹת
 בָּהֶם, כִּן יֵשׁ סוּגֵי גּוֹפִים רוּחְנִיִּים, לְנִשְׁמוֹת אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. ט. וְנִקְרָאִים
 הַגּוֹפִים שֶׁהֵם חִיצוֹנִיּוֹת הַסְּפִירוֹת, בְּתַקוֹן זֶה (הַגְּר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עֲמָה ה'
 מוֹשְׁפִיעַ חֶסֶד, וְהִיא פְּנֵגֶד יד' יְמִין, וְבָה אָדָם מוֹטִיב בְּיַד יְמִינוֹ לְאַחֲרִים, מִדַּת
 הַגְּבוּרָה: עֲמָה ה' מַעֲנִישׁ אֶת הַרְשָׁעִים, וּמוֹכַח מִדַּת הַגְּבוּרָה מִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ הָרַע,
 וְהִיא פְּנֵגֶד יד' שְׂמָאל, וְלָכֵן מוֹנִיחִים אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל יד', עַל יד' שְׂמָאל, בְּכַדֵּי
 לְהַכְנִיעַ אֶת כּוֹחַ הַיִּצָּר הָרַע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עֲמָה ה' מוֹנִיחַ וּמוֹפְאֵר אֶת הָעוֹלָם,
 וְהִיא רוּמָזַת לְגוֹף הָאָדָם, אֲשֶׁר הוּא מְרַכֵּז הַכֹּל שְׁבוּ הַלֵּב הָרָאָה וְכוּ', וְהוּא רוּמָז
 לְיַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה שֶׁמְדַתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם וְיֹשֵׁב אֲהֵלִים" (בְּרֵאשִׁית כ"ה, כ"ז), וְהוּא
 לְמוּד הַתּוֹרָה שֶׁהוּא מְרַכֵּז הָעוֹלָם וְעֵיקַר הַבְּרִיאָה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּמִנְהוּ ל"ג, כ"ה)
 "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאֶרֶץ לֹא שְׁמֹתִי", זוּהִי בְרִית הַתּוֹרָה.
 וְלָכֵן מִי שֶׁהוּא מוֹפְאֵר אֶת ה' וּמוֹרְבָה בְּלְמוּד הַתּוֹרָה לְשִׁמּוּחַ בְּכָל חֻלְקֵי הַפְּרָדֶ"ס,
 הַרִי הוּא זוֹכֵה לְהִיּוֹת מְרַכְבָּה לְמוּדָה הַזֹּאת. מִדַּת הַנְּצִחַ וְהַהוּד: אֲשֶׁר עִמָּם מוֹשְׁלַח
 מְלָאכִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלִיחוּתוֹ, וּמוֹשֵׁם יְנִיקַת הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים מְנַהֲיגֵי הַדּוֹר,
 וְרוּמָזִים לְשֵׁתֵי רַגְלָיו שֶׁל הָאָדָם, הַנְּצִחַ פְּנֵגֶד רַגַל יְמִין וְהַהוּד פְּנֵגֶד רַגַל שְׂמָאל,
 אִם יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה, לֹא תְבוֹא עֲלָיו צָרָה. מִדַּת הַיְסוּד: בָּה ה' מֵתַקְשֵׁר עִם עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ, וּמֵתַיַחַד בְּנוֹ שְׁאֲנוּ עִמּוֹ הַשּׁוֹמְרִים לוֹ אֲמוּנִים, וְהוּא
 הַחוּתָם וּמוֹנְנוֹ הַשֹּׁפֵעַ וְהַבְּרָכָה. מִדַּת הַמּוֹלְכוֹת: אֲשֶׁר עַל יְדֵהָ ה' מְגַלָּה אֶת מְלֻכוֹתוֹ
 בְּעוֹלָם, וְהִיא בְּחִינַת הַפֶּה, שֶׁעַל יְדֵי שְׂאָדָם מוֹשִׁבֵת אֶת ה', וְלוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה
 מִתְגַּלָּה מְלֻכוֹת ה', וְתוֹרָה שֶׁבְּכֻתָב אַחֲזוּ בְּתַפְאֶרֶת וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בְּמְלֻכוֹת, עַל

שְׂמַמְאֵלָא. תַּפְאָרֶת - גּוּפָא. נֶצַח וְהוּד

שְׂמַמְאֵלָא. תַּפְאָרֶת. כְּנַגְדֵי הַגּוּף. נֶצַח. וְהוּד

- תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,

כְּנַגְדֵי שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה

וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מַלְכוּת - נְקֻרָת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה נִיָּא -

שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מִחְשָׁבָה מְלַגְנָאוּ. בִּינָה -

הִיא הַמּוֹחַ, הִיא הַמְחַשְׁבָה. בִּינָה - מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָהּ הַלֵּב מִבִּין. וְעַל אֵלֶיךָ תְּרִין

הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלֶיךָ שְׁנֵיהֶם [הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה]

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה

נְאֻמָּה, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְּב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגְדֵי סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעִמָּה הוּא יְסוּד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגְדֵי הַלֵּב, רַחֲמֵנָא לִבָּא בְּעִי. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעִמָּה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַמְבִינִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יֵבֵא. פֶּתַח עֲלִיוֹן - אֵיחֻ פֶּתַח

אלקינו. פֶּתַח עֲלִיוֹן, הוא פֶּתַח

מַלְכוּת. וְעֵלָה אֶתְמַר: מִגִּיד

מלכות, ועליו נֶאֱמַר מִגִּיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקַפְתָּא

מראשית אחרית, והוא הראש שפנימים עליו

דְּתַפְּלִי. מְלַגְּאֵנוּ יֵבֵא אֵיחֻ אוֹת יוֹד

תפלו, ובגשמה הפנימית מאיר שם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, יוֹד

אוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, יוֹד

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׂקִינֻ

שהוא דָּרַךְ אֶצִּילוֹת, והוא מִשְׁקָה

(רמח"ל). מִזַּת הַפֶּתַח: היא המִּדָּה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר היא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
וְהיא נִקְרָאת פֶּתַח מַלְכוּת מִשׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמוֹחַשְׁבָּה תַּחֲלָה, כְּלוּמַר
שֶׁהַמְּלָכוּת שֶׁהיא הַמִּדָּה הָאַחֲרוֹנָה, היא מְכַל מְקוּם כְּלוּלָה בְּמִדָּה הָרֵאשׁוֹנָה,
מִשׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבַרֵּא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
(וַהֲרֵ). וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר "מִגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַפֶּתַח הוא רֵאשִׁית וְהַמְּלָכוּת
אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהָרֵאשׁ נְכַלֵּל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ
בְּאוֹר הַגִּי' א. יג. עַד כָּאן מִדְּבַר מִהַלְבוֹשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמִכָּאן מְבַאֵר עֲנֵן הַנְּשִׁמָּה
הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיָּה "אָדָם" וְהוא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא בְּדַרוּעוּי וְעַנְפוּי, כְּמִיא
 אֶת הָאֵילָן בְּדַרוּעוּתוֹ וְעַנְפוֹ, כְּמַיִם
 דְּאִשְׁקֵי לְאֵילָנָא וְאֶת־רַבִּי בְּהֵוֹא
 שְׂמֻשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
 שְׁקִיוֹ: הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אֲנֵת הוּא עֵלְת הַעֲלוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אֲתָה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
 וְסַבְת הַסְּבוֹת, דְּאִשְׁקֵי לְאֵילָנָא
 וְסַבְת כָּל הַסְּבוֹת, וְאֲתָה מְשַׁקֵּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
 בְּהֵוֹא נְבִיעוּן וְהוּא נְבִיעוּן אֵיהוּ.
 בְּנְבִיעַת הַמַּעְיָן, וְאוֹתוֹ אֹר הַמַּעְיָן הוּא

בְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא, דְּאֵיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים
 לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ אֵין דְּמִיּוּן, וְאֵין

טו. זְהוּ הָאוֹר הַפְּנִימִי הַמְּשַׁתְּלֶשֶׁל מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הַקּוֹמֵה אֶת הַסְּפִירוֹת.

דְּיוֹקְנָא ^[יז] מִכָּל מַה דְּלִנְאוּ וְלִבְרַ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְפִירוֹת וְהַנְּבִרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת ^[יח] שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמַיִם וְאָרֶץ. וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן ^[יט] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיָא
מִקְהָם שְׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכוּכָבִים

וּמְזֵלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאֵינ,
וּמְזֵלוֹת. וּבְאָרֶץ בְּרֵאת וְדִשְׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וְעֵשְׁבִינ, וְחֵיוֹן וְעוֹפִין
וְגַן עֵדֶן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיִּוִּים וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִינ, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "וְאֵל מִי תִדְמִיּוּן אֵל וְמַה דְּמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ", (ובפסוק כ"ה שם) "וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמֶר קְדוֹשׁ". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך ראו את גדולתו וְתַבְרֹךְ, וְיִלְמְדוּ מִקְהָם אֵת הַדְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, כְּגוֹן מִנְקֻלָּה וְשִׁ לְנוּ לְלַמֵּד שְׁלֵא לְהִתְעַצֵּל, מִשׁוּם שְׁהִיא בְרִיָּה חֲרוּצָה קֹאֵד כְּמוּבָא בְּגִמְרָא בְּחֵלִין, וְעוֹד, וּבְכֻלְלוֹת נִקְרָא שְׁמַיִם וְאָרֶץ. "כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדֵי בְּרֵאתֵינוּ יִצְרֵתֵנוּ אִף עֲשִׂיתֵנוּ" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתִּמּוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִיךְ
 להפיר ולהודיע בקהם עליונים, ואיך

יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִיךְ
 יתנהגו בקהם עליונים ותחתונים, ואיך

אִשְׁתִּמּוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְפָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין כִּי

דִּידַע בְּךְ כְּלָל. וְכַר מְנַךְ, לִית יְחוּדָא
 שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדו אורו יתברר, אין יחוד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי^[טז]. וְאַנְתָּ אִשְׁתִּמּוֹדְעָ
 בעליונים ותחתונים, ואתה נכר ונודע

אֲדוֹן עַל כְּלָא. וְכַל סְפִירָן כָּל חַד -
 אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יש שם ידוע, ובשמות

אִתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^[כז]. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך

יט. עפ"י פסא קלף. ויש גורסים 'יחידאי', וכונתם שהוא יתברר יחיד בכל העולמות. כ. אשר הם שליחים ומזונים של פעלת הספירות (פסא מקד).

שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמִילָא כָּל

שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל

שְׂמֵהֶן וְכַבֵּי, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכָלְהוּ.

הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלַק מִנְהוּן, אֲשֶׁתְּאָרוֹ

וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו

כָּלְהוּ שְׂמֵהֶן כְּגוֹפָא כְּלָא נְשִׁמְתָּא.

כל השמות כגוף בלי נשמה.

אַנְתָּ וְכַבֵּי הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֲכָמָה

אתה וכו' הוא חכם ולא בחכמה על ידי החכמה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא כְּבִינָה

הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקמה המתחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מכוח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ ממונו, ואין חיים חוץ ממונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא המומציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם ממונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהפיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמייה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אלהו רבי אלהו מאני זי"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אֶתֶר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלָּא

הַיְדוּעָה בְּסִפִּירוֹת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעָ, אֶלָּא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי

הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקִפְךָ וְחִזְקְךָ לְבְנֵי

נְשָׂא וּבְנֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג

אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינִוֹן צְדָק

הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפִים עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי

וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָׂא וּבְנֵי. דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -

אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא -

בג. כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בְּכוֹר (וַיֵּצֵא ס"ח ט'), כּוֹפְנֵי מַה מְכֻנְּיִם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוּמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).

כד. שְׁכַל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל דֵּי הַסִּפִּירוֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקִיף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגְהָ לְבְנֵי אָדָם. - שְׁכַל עֲנִין שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֵשֶׂר סִפִּירוֹת, הַכֹּל לְכַבּוֹדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהֲדִיעַ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל מִתְנַהֵג עַל פִּי הַסִּפִּירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא שְׁכִפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בַּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשִׁלְם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שֶׁתְּרָאָה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילַךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשֵּׁ"ת מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג"ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל דֵּי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנֵי, ה' דִּין

עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא [כז]. צְדָק

הַעֲמוּד הַצְדָק הֵיא

מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזִי צְדָק [כח]

הַמְּלָכוּת הַקְּדוֹשָׁה. מֵאֲזִי צְדָק,

הַרִין סְמִי קְשׁוּמָ. הִין צְדָק - אוֹת

שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמִתָּה. הִין צְדָק, הֵיא אוֹת

בְּרִית. כִּלָּא לְאַחֲזָאָה אִיךְ אֲתַנְהִיג

בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אִיךְ מִתְנַהֵג

עֲלֵמָא [כט]. אֲבָל [ל] לָאו דְאִית לָךְ צְדָק

הַעוֹלָם אֲבָל לָאו שְׂיֵשׁ לָךְ צְדָק

אותו ברחמים, לא בחסד ולא בדין, אשר רחמים אלו המה מומדת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מדות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר המה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הבְּרִית מִלְּהָה עֲלִיּוֹן, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהמה פעין ג' דגנים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מדות נצח והוד, שתומכים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והממתקם ומחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המדות המה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 5. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פרק ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפַּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִּין וְלֹא מִשְׁפַּט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלֹ

מְדוֹת כָּלִל וְלֹא.
 הַמְדוֹת כָּלִל.

הַיְהוּ בְּשִׁסִּים אֱלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַדּוֹ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיה אַתִּי הֵיב רְשׁוּתָא וְהוֹדְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלָתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וַיִּשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֵיהוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְגִלָּה רְזִי תוֹרָה. (הַדְרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲר"ש

אָלָא כְּשַׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּךְ
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׂכָרָם מוּשְׁלָם. א.א. אָבֵל אֵין תֵּאָר מְדוֹת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וּסְפִירָה כָּלִל. - כְּלוּמַר אִף
 עַל פִּי שְׂאֵנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוֹת וּפְעֻלָּתָם אֵין אֲנֵנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תֵּאָר מְעֻצְמוֹת אֱלֻקוּתוֹ יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוֹת אֵינָם כִּי אִם מְדוֹת
 וְכֹלִים שֶׁמְנַהֵיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׂאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוֹת כָּלִל, רְצוֹנוֹ לוֹמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֵלוֹת לֹא אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוֹת
 כָּלִל (זִיו הוֹהֵר). - וְעַן סִפְר הַפְּרָדָס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצֻמוֹת וְכֹלִים פ"ה), שְׁכַתְּבַת שְׁחִסַר
 כְּאֵן סוּף הַמְּאָמַר, עִם כָּל זֶה יִצָּא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרָצָה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֵּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נְדַפְּס הִגָּהה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאֶפִּירֵשׁ, וְז"ל: מְצֻאֵי כְּתוּב כְּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֶרְזִי"ל, וְז"ל חִסַר כְּאֵן וְשִׁיִּד לְכֵאֵן מַה שְׁכַתְּבוּ בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דָּף נה:) "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וּבְהוֹצָאָת מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ נְמוּצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַד ב' ע' ק"ו) בְּאִמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"י) סוּף ד"ה

כא פתח אליהו המבאר

בזאגלו זי"ע). וַאֲמַר מֵעַתָּה רְצֵה אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
שֶׁהֲרֵשֵׁבִי לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחֵדֶשׁ סוּדוֹת הַתְּנֻדָּה, יַעַן
כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹדְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזֵה, וְאִין זִלְתּוּ בְּדוֹד
לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֹן אָמַר לוֹ קוּם רְבִי
שְׁמַעוֹן וְכוּ, וַעֲשֵׂה וְאֵל תֵּאָחֵר וְחֵדֶשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לֶךְ לְבַד
אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹדְמָנָא מִמְּרוּמִים לְחֵדֶשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זוֹ הַזִּיכָּר).

קוּם רְבִי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִינ וְלִבּוֹ

קוּם	רְבִי	שְׁמַעוֹן	וְיִתְחַדְּשׁוּן	מְלִינ	וְלִבּוֹ
עֵל	יְדָהּ	דְּהָא	רִשׁוּתָא	אֵית	לָךְ
עֵל	יְדָהּ	שְׁהֲרִי	רִשׁוּת	נִתְּנָה	לָךְ
לְגֵאוּלָּה	רְזִין	טְמִירִין	עֵל	יְדָהּ	מָה
לְגָלוֹת	רְזִים	נְסִתְרִים	עֵל	יְדִי, נִתְּנָה	מָה
דְּלֵא	אֲתִיְהִיב	רִשׁוּ	לְגֵאוּלָּה	לְשׁוּם	בְּר
שְׁלֵא	נִתְּן	רִשׁוּת	לְגָלוֹת	לְשׁוּם	בְּר
נִשׁ	עַד	בְּעֵין:			
אָדָם	עַד	עֲתָה.			

פוקא דליה, עני"ש. 5ב. כדכתיב: "מילין לצד עילאה ומלל".

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְלֵג] פֶּתַח וְאָמַר: לָךְ
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר: לָךְ -

יְהוָה הַגְּדוֹלָה וְלֵד] וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוֹלָה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,

וְהַנִּצָּח וְהַתְּהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וְהַנִּצָּח, וְהַתְּהוֹד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם

וּבְאָרְצָי וְלֵה] לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה.
 וּבְאָרְצָי. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָה - מַלְכוּת.

וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵיוֹן
 וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵיוֹן

שְׁמַעוֹ אֲנֹנִי דְמִיכִין דְּחִבְרוֹן וְרַעֲיָא
 שְׁמַעוֹ, אֲלוֹ, יְשִׁנִּי חִבְרוֹן, וְרַעֲיָא

ג. נראה שהיה דרכם לומר חדושי תורה מועמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגנהו לר"ם הטוב). ד. אשר הקמה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שפונהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שכולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנון, שבהם הנהגת העולם, לכך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגנהו לר"ם הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מִהֵימְנָא [לח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֱלִיז
"הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנוּן צְדִיקֵיָא דְאֲנוּן מִסְטָרָא דְהָהוּא
אֵלֹהֵי אֹתָם הַצְדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שְׁנָאֵמֵר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנוּן מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאִינֵם קְרוּיִים מִתִּים אֱלָא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נְאָמֵר

תּפִּאָרַת, מוֹשֶׁה - נִצַּח, שְׁנוֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפִאָרַת וְהַנִּצַּח",
(בְּגִיָּה לִר"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדִים כָּאֵן קוּה שְׁכִתּוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה ע"ה פ' וְיָמַת שֶׁם מוֹשֶׁה):
"וְיָמַת שֶׁם מוֹשֶׁה", סְמִלְיוֹן אוּמָר מוֹחִילָה [מְעַרְהָ] הֵיְתָה יוֹצֵאת מִקְבּוּרָתוֹ שֶׁל
מוֹשֶׁה לְקְבּוּרָתוֹ שֶׁל אַבּוֹת, נְאָמֵר כָּאֵן "וְיָמַת שֶׁם מוֹשֶׁה", וְנְאָמֵר לְהֵלֵן "וְשִׁמּוּהָ
קְבּוּרוֹ אֶת אֲבָרְהָם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתּוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּנִלְקוּט רְאוּבֵי פְרִשֶׁת
בְּרָכָה, בְּשֶׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מוֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעְרַת הַמִּכְפֵּלָה, וְכוּה
שְׁכִתּוּב "וְאֶתָה לֹא תָבּוּא אֶל הָאָרֶץ", "וְשִׁמּוּהָ לֹא תָבּוּא", לֹא תָבּוּא בְּעַצְמָהּ, אֲבָל
הַמְּלֵאכִים יְבִיאָה שְׁמָה בְּטַהֲרָה, שְׁלֵא יָדַע אִישׁ אֶת קְבּוּרָתוֹ אֱלָא הַמְּלֵאכִים, עֵינ
שֶׁם. א"ה, וְאוּלִי מוֹשׁוּם זֶה כְּתָבוּ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מְלֵאךְ הָהוּ, עֵינ
שֶׁם, יַעַן שְׁכִתּוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבּוּרָתוֹ", וְזֵהוּ הַהִכְרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֶׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שֶׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוּר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבָן לְקוּה
חֵבֵר וְכֻלָּל לְעוֹדֵר אֶת מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאֲבוֹת - שְׁכּוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן.
לח. רַעֲיָא מִהֵימְנָא - מוֹשֶׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעִיא

בְּהֵם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְנוּ" וְגו', מוֹשֶׁה הַרוֹעֶה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ. [לט]

הַנְּאֻקָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְח

לְאַתְעֲרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְאִיהִי יִשְׁנָה

וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שְׂחִיא יִשְׁנָה

בְּגִלּוּתָא, דְעַד בְּעֵן צַדִּיקִיא בְּלָחוּ

בְּגִלּוּת, שְׁעַד עֵתָה, הַצַּדִּיקִים כָּלֵם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן [מא]. מִיֵּד

רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיֵּד

ט. הַרְשָׁבִי רְצָה לַעֲשׂוֹת תִּיקוּן לְשְׂכִינָה עַל יְדֵי גְלוּי וְלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנוּ", כְּדֹאמְרוּ חַז"ל: עַל הַפְּסוּק "קוּמִי רַנֵּי בְּלִלָּה לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת", אִין הִנֵּה אֵלָא תּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁנָה שְׁמַחַת הָעֲלִיוֹנִים וּמִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה. וּמוֹשֶׁה רַבֵּינוּ מִתְחַנֵּן שְׁיַעֲזְרוּ לוֹ לְפָדוֹת הַשְּׂכִינָה ע"י לִמּוּד זוה"ק וְהַסוּד, וְכֵן כָּתַב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ כְּרֶשֶׁת וַיְחִי פָּרָק מ"ט פְּסוּק י"א.

מ. לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוּתָא בְּאַפְסֵ שְׁפַע בְּאִין תּוּמָךְ וְעוֹזֵר, וְעַל יְדֵי הַלִּמּוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה כְּמִן וְסַעַד לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֹאת הַתּוֹרַת הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז גִּמְטְרִיָּה או"ר גוּרֵם לְיַחֵד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׂלִיקָה בְּמַהְרָה בְּמִינוּ אֲמֹן (זוּ הוֹהֵר). מא. פִּירוּשׁ א' בְּנַחֲרֵיהֶם, כּוֹפְנֵי כִי הַנְּשִׁיקָה שֶׁהוּא חַיִּית הַגּוֹף הִיא בְּחֻטְם כְּדִכְתִּיב נְשַׁמַּת רוּחַ חַיִּים בְּאַפְיוֹ, וְכֵן וַיִּפַּח בְּאַפְיוֹ נְשַׁמַּת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לָבֶן שֶׁל הָעֵינַיִם כִּי הָעַפְעָפִים שׁוֹכְבִים עַל לָבֶן הַמְּקוּי

יְהִיבַת שְׂכִינָתָא תִּלְת קָלִיין [מב] לְגַבֵּי
 נְתָנָה הַשְׂכִּינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגְדַּ

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לֵיהּ: קוּם
 הַרְעֵה הַנְּאֻמָּן, וְאוֹמְרֵת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֵךְ אֶתְמַר:
 הַרְעֵה הַנְּאֻמָּן. שְׁהֵרִי עֲלֵיךְ נְאֻמָּר

"קוּל דְּוֹדֵי דוּפְק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דוּדֵי דוּפְק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אֶתְוֹן הִילֵּיהּ [מב], וְיִימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתֵיּוֹת שְׁלוֹ, וְיִאמַר בְּהֵם בְּכֵחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתַי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתַי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". שְׁהֵרִי כְּתוּב:

"תַּם עֹנְךָ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עֹנְךָ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעוֹן (בְּגֵיהוּ לְר"ם הַטּוֹב). **מב.** כְּנֶגְדַּ ג' אָבוֹת. (כֶּסֶף מְלֶךְ), טַעַם לְתִלְת קָלִיין
 כְּנֶגְדַּ ג' אוֹתֵיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ הָאָרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרֻשֵׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִשָּׁה כִּי מִן הַפְּנִים מְשִׁיתֵיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְׂכִּינָה נִקְרָאת "זֹאת" בְּנִדְעָה וּמִסְפָּר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֵן יְהִיבַת תִּלְת קָלִיין (בְּגֵיהוּ לְר"ם הַטּוֹב). **מג.** בְּאַרְבַּע אוֹתֵיּוֹת

לְהַגְלוֹתֶךָ" [מד]. "שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלֵא טָל".

לְהַגְלוֹתֶךָ" שְׂהַרֵי רֵאשֵׁי מְלֵא טָל

"מֵאֵי נִמְלֵא טָל"? אֵלֵא אָמַר קְדָשָׁא

וּמְדוּעַ מְלֵא טָל? אֵלֵא אָמַר הַקְדוּשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשִׁבְתָּ דְמִיּוּמָא

בְּרוּךְ הוּא, אֶתְּ הַשְׂכִּינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׂמִיּוּם

דְּאֶתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְעָאֲלֵנָא

שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ

לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה

חֲבִי, דְלֵא עָאֲלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ

כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֲתָ

בְּגָלוֹתָא [מה] חֲרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאֲשֵׁי

בְּגָלוֹתֵי! חֲרִי לָךְ סִימְן, "שְׂרָאֲשֵׁי"

שֵׁם י'ה-ו-ה, מְעוּרָר אֶת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרָאת 'תְּפִקָּה', מִשׁוּם שֶׁתָּם עֲוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתֶךָ" (אֵיכָּה ד' כ"ב). וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוֹ (בְּרַכּוֹת נז, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עֲוֹנוֹתֶיךָ שְׂנֵאֲמָר תָּם עֲוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן (זוֹ הַזְּהָרָה). וְהַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרָאת תְּמָר בְּנֵאֲמָר (ש"ה ש"ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה לְתְּמָר", כְּאֲשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיִזְפָּה וּבְשִׁמְחָה (בְּדֵי עֲרַבּוֹת). מַד. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], הִיא שְׂכִינְתָא
 נְמֻלָּא טַל"ה היא השְׂכִינָה

בְּגֻלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגֻלוֹת, השְׁלֵמוֹת שְׁלָהּ וְחַיִּים שְׁלָהּ

אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

הִיא אוֹת וְאִ"ו, וְאוֹת הִיא אֵיהּ
 הִיא אוֹת וְאִ"ו וְאוֹת הִיא הִיא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מַחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֱלֵא
 השְׂכִינָה שְׂאֵינָה בְּחֻשְׁבוֹן טַל"ה אֱלֵא

אוֹת יו"ד אוֹת הִיא וְאוֹת וְאִ"ו
 אוֹת יו"ד אוֹת הִיא וְאוֹת וְאִ"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבוֹן טַל. דְּאֵיהּ
 עֵלִים הַאוֹתוֹת לְחֻשְׁבוֹן טַל"ה שְׁהֵם הִזָּה

בְּגֻלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשְׁם הַיָּוֵה, וְנַעֲלָמָה כְּפֵן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְׂכִּינָה. מזו. בְּסוּד וְנִהְרַ יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן שְׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו בְּמִלּוֹי אֶלְפִין מִסְפָּר טַל הוא הַשְׁפַּע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְהִיא תַתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְׂכִּינָה לְהַתְּרַחֲקוֹתָהּ מִבַּעֲלָהּ וְעַל יְדֵי זֶה נִמְנַע מִמּוֹנָה הַשְׁפַּע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן הַשְׁלָם שֶׁתִּתְקַרֵּב הַהִיא תַתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא לְשִׁכְיִנְתָּא מְנַבְיָעוּ הַכֵּל
 מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה מוֹמַעֵן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל

מְקוֹרֵינִי עֵלְאִין. מִיד קָם רַעֲיָא
 הַמְקוֹרוֹת הָעֵלְיוֹנִים, מִיָּד קָם הָרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְתָּן קַדִּישֵׁין עִמִּיהָ [מחן]. עַד
 הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד

כָּאן רִוא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה
 כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תְּקוּנַי זֶהר י"ז, א הַקְּדָמָה אַחֲרַת לַת"ז)

שִׁפְעַ וְחַיִּית מִהֵט"ל אֲרוֹת דְּזַעִיר אֲנַפִּין, (בְּאֵר לַחֵי רוּא). וְעַתָּה מְקוֹתִין אֶתְּהָ בְּגִלוֹת,
 וְאִינוּ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי נְמַלְא ט"ל, לוֹמֵר שְׂאִין יְחוּד הָעֵלְיוֹן. מַח. כְּדִי
 לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוֹרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדַנְי."

וַיְהִי רַעְוָא

תַּפְּלַת יְהִי רַעְוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַמְבַאֵר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לטוֹב הוּא עֵת רַעְוֹן וְזִמְנֵי הַמְסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתַּפְּלוֹת.

וַיְהִי רַעְוָא מִן קְדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
וַיְהִי רַעְוֹן מִלְכָּנִי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קַדִּישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁךְ טְלָא
נְעֵלָם מְהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁךְ טָל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיהָ [ממ] הַזְעִיר
הַעֲלִיין מְכַנּוּן לְהַשְׁפִּיעַ וְלַמְלֵאוֹת הַרְאָשׁ שַׁל זְעִיר

אַנְפִּין, וְלַהֲפִיל | לְחַקְלָא תַפּוּחִין
אַנְפִּין וְלַהֲמַשִּׁיד שְׁפַע לְשִׁדָּה תַפּוּחִין

מַט. חַס וְשְׁלוֹם אָסוּר לְדַמוּת כָּל דְּמוּת, וְעַל זֶה אָמַר הַרְשִׁבִּי בְּרִישׁ הַאֲדָרָא
רְבָא אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים כו, טו) "אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסְכָּה תוֹעֵבַת ה'
מַעֲשֵׂה יְדֵי חָדָשׁ וְשֵׁם בְּסֵתֵר וְעֵנּוּ כָּל הָעַם וְאָמְרוּ אָמוֹן". וְכָל הַנְּאֻמָּר הוּא רַק
לְסַבֵּר אֶת הָאָזוֹן, וְאִפְּלוּ מִשָּׁל אֵינּוּ כִּי הַכֵּל הוּא רוּחָנוּת דִּק וְצַח. ג. חַקְל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנֵהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוֵא
 הקדוש בְּהֶאֱרַת פְּנִים בְּרַצוֹן

וּבְחֶדְוֵתֵא דְכֻלָּא. וְיִתְמַשְׁךְ מִן קָדָם
 וּבְשִׁמְחַת הַכֹּל. וְיִתְמַשְׁךְ מִלְּפָנֵי ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְּכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "הַעֲתִיק יוֹמִין" הַקְדוּשִׁים, מְכֹל

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 וְנִסְתָּר מְכֹל הַנִּסְתָּרִים נְעֻלָּם מֵהַכֹּל.

רַעְוֵתֵא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסְדָּא בְּנֵהִירוֹ
 רַצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד, בְּהֶאֱרָה

עֲלָאָה בְּרַעְוֵתֵא וְחֶדְוָה עָלֵי וְעַל כָּל
 עֲלִיּוֹנָה, בְּרַצוֹן, וְשִׁמְחָה, עָלֵי וְעַל כָּל

בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל
 בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַקְרוּבִים אֵלַי, וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וְיִפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וְיִפְדֶּה אוֹתָנּוּ מִכָּל

שְׂדֵה, הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, הַמְקַבֵּלֶת אֶת הַשְּׁפַע מֵהַתְּפָאֶרֶת, הַתְּפָאֶרֶת נִקְרָא תְּפֻחַת הַקְדוּשָׁה, שְׂכּוֹלֵל ג' גֻּנְיִים (נִמְשַׁל לְתַפּוּחַ הַכּוֹלֵל ג' גֻּנְיִים, לְבָן, אֲדוּם, יְרוֹק). נא. הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים שָׂאִין קְדוּשׁ מִקּוֹנּוֹ, וְכֵן הַקְדוּשׁ שֶׁל כָּל הַקְדוּשִׁים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין

הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וְזָכוּן

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא

וַיִּגְתֵּן לָנוּ מְזוּן וּפְרַנְסָה

מִבְּתָא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזוּלָא

טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְזוֹל הַעֲלִיוֹן,

דְּכָל מְזוּנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ

שְׁכָל הַמְזוּנוֹת מְקוּמוֹ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִינוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחֶרְבָּא דְּמִלְאָךְ

מֵעֵינֵינוּ הַרְעֵנוּ, וּמִחֶרֶב מִלְאָךְ

הַמְּנוֹת וּמִדִּינָה שְׁלַ גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּי לָנָא

הַמְּנוֹת, וּמִדִּין שְׁלַ גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי

וּלְכָל נַפְשוֹתֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיֵכִי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְרַחֲמֵי מִן

אַרְכִים, וּמְזוּנוֹת בְּרוּחוֹ, וְרַחֲמִים, מִלְּפָנֵינוּ,

קְדָמֵיהּ. אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן,

אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.

אָמֵן וְאָמֵן.

מִה טוֹב וּמֵה נָעִים שְׂיֵאמֶר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחַר תִּיקוּן חֲצוֹת
 לָשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נחֲוִיבֵי דף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דף רכ"ו ע"א, וּבְדָרְךָ רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחַר תִּיקוּן
 לָאָה, יֵאמֶר בְּשַׁחְרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיְמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כִּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירָתָם לְתִיקוּן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בַּפְּרָצוּף הַיְמִים בֵּין בַּפְּרָצוּף הַזְּמַנִּים.

(כֵּן אִישׁ חַי מְקַיֵּץ י"ב, וּבִשְׁנוֹת רב פְּעָלִים (בְּחֶלֶק סוּד יִשְׂרָאֵל) הָאָרִיז לְבָאֵר אֶת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֵׁם שְׂגָה אֶחָד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכֵאן הַבֵּאֵנוּ בְּאִוֵּר הַמּוֹלִים עַל קִצָּה הַמִּזְלָג, וְתָן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן רַבִּי אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הַרְיֵמוֹתֵי

כִּי מִקְּנֵנוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלָם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אָמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תְּפִלָּה, וְעַן שֵׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְבַּ"ל גְּנִי
 הַרְמִי"ל). נג. מְבֹאֵ: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנּוֹצֵר מִתְּאֵר אִיךְ מִדַּת הַחֻקִּימָה שֶׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסֶּה לְהַשְׁיֵג אֶת רְצוֹן ה', וְכֵךְ
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשְׁיֵג אוֹתוֹ מִעֵט מִן הַמְּעֵט, וְזֶה כּוֹלֵמֵד
 אוֹתָנוּ כִּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יַתְבָּרָךְ, אֲמַנֵּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וְלַהֲשִׁיג
 אֶת ה', פֶּרֶסָה וּמַחִיצָה נִפְרָסֶת לִפְנֵי, וּמוֹנַעַת מִקְּנֵנוּ אֶת הַדָּרֶךְ הַנִּכְוָנָה, שֶׁרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשְׁיֵג אֶת דָּרְךָ ה', אֲזַי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתִים, וְחֻשְׁקוֹ וְכִיסוּפֵיּוֹ גוֹבְרִים, וְלְבַסּוּף הוּא בְּאֲמַת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֲלִיוֹן יִשְׁפַע לְשֵׁם

יְדָאֵי [גד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [גד], הַכֵּד
 יְדִי בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֵׁר
 רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה עוֹמֵד
 עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֹא אֶתִידַע וְלֹא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֹא נוֹדַע וְלֹא
 אֶתְפֹּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפָּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם
 - יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֶפִּיק
 בְּיֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא
 מָאֵי דְאֶפִּיק וְלֹא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מֵהוּצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהֵאִיר מֵה
 דְנִהִיר כָּלֵל בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשָׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְהַרְצוֹן הַמַּחְשָׁבָה
 עֵלָאָה - לְמַרְדָּף אֶבְתָּרָה וְלֹאֲתַנְהָרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדֵּף אֶחְרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה

לעד, אמן. [היסוד מיוסד מתוך ספר לקוטי מוהר"ן]. גד. כמובא בזוהר פרשת
 יתרו, שיש להרים את "האצבעות בתפלה לפני ה', אשר המה כנגד" ספירות.
 ובמקום אחר בזוהר אמר שאסור להרים את הידים בקוניא שלא לצורך התפלה.
 גד. כלומר שהתפלל לפני ה' יתברך שגלוי הסודות האלו יהיו לרצון ולנחת רוח

מִיָּנָה. תָּד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ

מְמוֹנָה. כְּעֵין מִסֹּךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְנוֹךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרָדִיפוֹ דִּהְהִיא

אוֹתוֹ הַמְסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זוֹ

מִחֻשְׁבָּה עֵלְאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד

הַמְחֻשְׁבָּה הָעֲלִיּוֹנָה מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאֵי דְנִהִירוֹנִי,

אוֹתוֹ הַמְסֹךְ וּמְזָה הָאִיר מִזֶּה שְׁהָאִיר

וּבְרִין הֵהוּא מִחֻשְׁבָּה עֵלְאָה נִהִיר

וּכְשֶׁקֶבֶל אוֹתָהּ הַמְחֻשְׁבָּה הָעֲלִיּוֹנָה הִיָּה עֲתִיק מְאִיר

בְּנִהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהֵהוּא

בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נִדְעַע וְזוֹ

מִחֻשְׁבָּה לֹא יָדִיעַ, בְּרִין בְּטִשׁ הָאִי

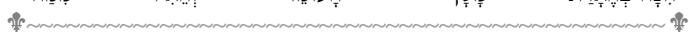
הַמְחֻשְׁבָּה לֹא יָדִיעַ וְאִינוּ מוּשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אֲזוֹ הֵכָה אוֹתוֹ

נִהִירוֹ דְּמִחֻשְׁבָּה דְּלֹא אֶת־יָדִיעַ,

הָאוֹר שְׁהוּא סוּד הַמְחֻשְׁבָּה שְׁלֹא נִדְעָה אֶת־יָדִיעַ

בְּנִהִירוֹ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמָּה

הֵכָה בְּהָאֲרַת מִסֹּךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמָּה

לְפָנוּי. נַי. פְּרוּשׁ שְׁמֻקְבֵּל הָאֲרָה מוּעֶטֶת רַק כְּמָה שְׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
 שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמְשִׁיג, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא

אֶתֶּנְגְּלִיא [נט], וְכִדְיִן הָאִי וְנִהִירוּ
 הַתְּגֵלָה וְאִזְ וְזֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמַשׁ
 שְׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדְעָה הַכָּה פַּעַם ב'

בְּנִהִירוּ דְּפָרִיסָא, וְנִהִרִין בְּחִדָּא,
 הַמְּסוּף הַעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פְּאָחֵד בְּהֶאֱרַת

וְאֶתְעַבְדוּ תַשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין –
 וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תַשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלוֹ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נִהוּרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
 אֲנִים אֲוֹרוֹת וְאֲנִים בְּבַחֲנִית

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשַׁמְתִין, וְלָאוּ
 רוּחַ וְאֲנִים בְּבַחֲנִית וְנְשַׁמוֹת וְלֹא

נז. כְּלוֹמֵר שֶׁהַמּוֹחָא סְתִיקְמָאָה דְּאֲרִיךְ קִבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קִבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כְּלָל. נח. הָאֲרָה ב' קִבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נוֹדַע וְהִינוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קִבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהִינוּ מִהַפְּתָר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שְׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהֶאֱרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רדל"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲנִית נְפִשׁ.

אֵיךְ מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּ [סב]. רְעוּתָא

יֵשׁ מִי שְׁעוּמֵד בְּהֵם בְּבַחֲנֵינַת טַיְהָ. הֶרְצוֹן

דְּכָל תַּשְׁעָה נְהוּרִין [סג] דְּקִימֵי בְּלָהוּ

שְׁל כָּל תַּשְׁעֵי הָאוּרוֹת, שְׁעוּמֵדִים כְּלָם

בְּמַחְשְׁבָה [סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיְהוּ

בְּכַח הַמַּחְשְׁבָה שְׁהוּא אֶחָד מֵהֵם

בְּחֻשְׁבּוֹנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיְהוּ [סה],

בְּחֻשְׁבּוֹנֵם כּוֹלָם רוּצִים לְרָדָף אַחֲרֵיהֶם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשְׁבָה [סו], וְלֹא

בְּזִמְן שְׁעוּמֵדִים בְּמַחְשְׁבָה וְאִינֵם

מִתְדַבְּקוֹן וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא

מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא נוֹדַע לְהֵם כָּלֵל וְאֵלוֹ לֹא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה

קִימֵים לֹא בְּרְצוֹן וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה

סב. לפי שהם בחינת יחידה פְּתַר דְּכָלֵלוֹת דְּאַצִּילוֹת. סג. אֲשֶׁר ט' הַהִיכָלוֹת

הָאֵלוֹ, הָמוֹה שְׂרָשׁ לְט' הַסְּפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקָּה דְּאַצִּילוֹת.

סה. לְרָדָף אַחֲרֵי הַתַּשְׁעֵי סְפִירוֹת דְּאֵרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֵרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֵם.

סו. בְּשַׁעֲתָא שְׁהֵם בְּסוּד מוֹחִין הַנִּקְרָאִים מַחְשְׁבָה אִזְ נְמַשְׁכִּים אֱלֵיהֶם מוֹחִין

חֲדָשִׁים.

עֲלֹאתָ, תִּפְסִין בָּהּ וְלֹא תִפְסִין [סז].

הַעֲלִינָה תּוֹפְסִים בָּהּ מֵעַט הָאָרֶה וְלֹא תּוֹפְסִים.

בְּאֵלֵין קִימֵי כָל רֵזִי דְמַהִימְנוּתָא.

בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סִדּוֹת הָאָמוּנָה

וְכָל אַנּוּן | נְהוּרִין מִרּוּא דְמַחְשָׁבָה

וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת מִסּוּד הַמַּחְשָׁבָה

עֲלֹאתָ וְלִתְתָא, כְּלָהוּ אֶקְרוּן אֵין

הַעֲלִינָה, מְשֵׁם וּלְמִטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הָכָא מִטּוֹ נְהוּרִין [סט] וְלֹא

סוּף. עַד כָּאֵן מִגִּיעִים הָאוֹרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא

מִטּוֹן, וְלֹא אֶתִידְעוּ [סז], לָאוּ תְּכָא

מִגִּיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כָּאֵן הַשְּׂגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשָׁבָה. כִּד נְהִיר

שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׂגָה שֶׁל מַחְשָׁבָה כִּפְאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תְּפִיסָה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סִדּוֹת הָאָמוּנָה, אֲשֶׁר קוֹלְמִדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הַקּוֹה מִגִּיעִים מִכְּפָה שֶׁהַמַּחְשָׁבָה הַזֹּאת יוֹרֶדֶת וְעוֹלָה לְהַדְבִּיק בְּרִצּוֹן הַעֲלִיּוֹן וְאִינָה נְחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זִכִּים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הַקּוֹה נִקְרָאִים בְּבַחִינַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתַּן לְהַשְּׂגָה. סט. עַד כָּאֵן מִגִּיעִים הָאוֹרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנַחֲשֵׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנִּזְכָּרִים, אֲשֶׁר לֹא יְדוּעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֻשְׁבָּה, וְלֹא אֶתִידֵעַ מִמָּאן דְנִהִיר,

הַמְחֻשְׁבָּה וְלֹא נִידֵעַ לוֹ מִי מֵאִיר

בְּדִין אֶת־לַבַּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִינָה

אֲזִי מִתְלַבֵּשׁ וְנִעְלַם בְּתוֹךְ בִּינָה

וְנִהִיר לְמָאן דְנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְדָא

וּמְאִירִים לְמִי שְׂרָאוּי לְהֵאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה

עַד | דְאֶתְתְּבִילוֹ בְּלָחוּ בְּחֻדָּא [עא]

עַד שְׁנִכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלָם לְאַחַד

וּבְרוּזָא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, בְּלָא

וּבְסוּד הַקְרָבָן פֶּאֶשֶׁר עוֹלָה עֵשׂוֹן הַקְטֹרֶת, כּוֹלָם -

אֶתְקַיֵּשׁ דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,

נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה,

לְהַרְהֵר בְּהֶם וְלֹא לְחַשֵּׁב עֲלֵיהֶם, מְרֹב הַעוֹמֵק שְׂבָהֶם וְהִסְתַּרְתֶּם הַנְּעֻלְמָה. **עא.** פֶּאֶשֶׁר מִדַּת הַחֻקְמָה הַעֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא הַמְחֻשְׁבָּה הַנּוֹכְרֵת, מִקְבֻלַּת הָאָרֶה מְהַרְצוֹן הַעֲלִיוֹן, אֲמָנָם הִיא לֹא מְשִׁיגָה בְּאִמַּת מֵהִיבֵן הִיא קְבֻלָּה אֶת אוֹרָה, אֲזִי כְּשֵׁי־שׁ בָּהּ אוֹר וְשִׁפְעָה, הִיא מִתְלַבֵּשֶׁת בְּמִדַּת הַבִּינָה, וְאֲזִי הַחֻקְמָה מְאִירָה לְמִידַת הַבִּינָה, שְׂגָם הִיא לֹא כָּל כֶּף מְשֻׁגָּת, וְהִמָּה מִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר הִמָּה נֶעֱשִׂים מִקּוֹשׁ דְּבַר אֶחָד וּמְאִיחָד. וּבִנְגֻלָּה רוּאִים שֶׁהַבִּינָה מְבַאֵרַת אֶת הַחֻקְמָה שְׂאֵדָם לְמוֹד [פְּמוּבָא בְּגִרָא בְּמִשְׁלִי]. **עב.** אֲשֶׁר קָרְבָן הוּא מְלִשׁוֹן קְרוֹב, וְזֶהוּ סוּד הַקְרָבָן אֲשֶׁר עוֹלָה לְפָנֵי ה', שְׂמוֹטְרַת הַקְרָבָן, הוּא לִיחַד אֶת הַבִּינָה בְּמִחְשָׁבָה וְאֶת הַמְחֻשְׁבָּה בְּרָצוֹן הַעֲלִיוֹן, וּמְאִירִים כָּלֶם זֶה בְּזֶה, וְאֲזִי כָּלֶם רַק בְּעֲלִיָּה מַעֲלָה מַעֲלָה, וּמִדַּת הַחֻקְמָה דְּבָקָה בְּמִדַּת הַפְּתֵר אֲשֶׁר הִיא הַרְצוֹן הַעֲלִיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי בְּלֹהוּ בְּסִלְיָנוּ, וּמַחֲשָׁבָה
אָז עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבָה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף וְעֵינֵי. תֵּהוּא נְהִירוֹ
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה וְעֵד
שְׁמַאֲרָה מְקוֹנָו מַחֲשָׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֵא אֶתְיַדַּע בְּהַ בְּלָל) אֶקְרִי אֵין
(שְׁלֵא) נוֹדַע בְּהַ בְּלָל) אֵין

סוּף וְעֵי, וּמִנֵּה אֶשְׁתַּבַּח וְקִיָּמָא, וְנְהִיר
סוּף וּמְקוֹנָו נִמְצָא וְנִמְצָל וּמְקִיָּם וּמְאִיר

לְמֵאן דְּנְהִיר, וְעַל דָּא בְּלֵא קָאִים וְעֵי,
לְמִי שְׁמַאֲרִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַבְּאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּהַצְּדִיקֵיָא וְעֵי,
אֶשְׁרֵי וְזָף חֲלָקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. עג. בְּסוּד עֲלִית הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵן הֵם נְגַלְלִים בְּמוֹשְׁפֵיע הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. עד. הַנְּקִרָאֵת עֲתִיק. עה. הוּא הָעוֹלָם הַנְּקִרָא
אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מְקוֹשׁ [כָּל עוֹלָם הַנְּעָלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שְׁתַּחֲתִיו נִקְרָא
בְּבְחִינַת אֵין סוּף, כִּי נְעָלָם וְלֹא מְשֻׁג]. עו. וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹת עוֹמְדִים כָּל
הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסִדִים. עז. אֶשְׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִיז וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי וְעִתּוֹ.

הַבָּא.

וּבְעוֹלָם

הַזֶּה

בְּעוֹלָם

בְּמַחְשַׁבְתָּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכְרוֹתָם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנִיָּן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיַנְת הַכְּתוּב "וְאֶנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הִינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה מֵה שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֵנוּ בְּצַעֲר גְלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבַנּוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַעֲתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יְפִיר כּוֹחַ תַּפְלָתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְהוּוּ שְׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תַּפְלָה", וְאָז יְהִי הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֵנוּ מִתַּפְלָלִים אֹרֶךְ פְּנִיָּה עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא, (כּוֹכְבֵי אֹר - הַבַּעַל שֶׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). **ע.ח.** וּבְזִכְרוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסוּד קָיָם בְּנוּ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהִימָנָא "וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׁרָאֵל לְמַטְעָם מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיְהוּ, הָאִי סִכְרַ הַזֶּהרִי יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד קְמוּמוֹת בְּזִהַר אֲמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שֶׁכָּל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהרִי בְּלִבָּד. וְאֵלּוּ דְּבַרֵי הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צְמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲקֻמָּה זֹאת עֲתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדֵי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֲתָה לְאַחַז בְּלִבָּב שְׁלֵם בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים... וְעֲתָה (אָנוּ) רְחוּקִים מִשְׁרָשׁ הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאָתֵנוּ בְּחֻכְמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָךְ שְׁכַתְּבַת הַרֵב ז"ל (הָאָר"י הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסֻתָרוֹת נַעֲשׂוּ עֲתָה כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יְרַחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב לְבַשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּכַתוּב "הִנֵּה אֲנִכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אֲבוֹת עַל בְּנִים וְלָב בְּנִים עַל אֲבוֹתָם", וְכִמוֹ שְׁכַתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אֹרְךָ וְאֶמְתַּד", 'אֹרְךָ' מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֵלֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנֶאֱמָר, הַמָּה יִנְחֹנוּ וּיְבַאֲנֵי אֵל עִם קְדוּשִׁיךָ וְאֵל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, וְיִשְׁמְחֵנוּ ה"א בְּאֵלֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דּוֹד מְשִׁיחֵנוּ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבוּ זָרִים וְעַרְבֵי רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדוּשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבְּהוּ גֵרֵי לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזַנְהוּ עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מַלְכוּת שָׁמַיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְוֹב בְּמַהְרָה דִּידֵן אָמֵן (זִיו הַזּוֹהַר).

לְאַחַר קָרִיאַת הַזוֹהַר יֹאמֵר תְּפִלָּה זוֹ בְּכַוָּנַת הַלֵּב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂמִיחָתְךָ בָּנוּ עֲתָה
מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֵי פְּסִיתֶיךָ
לְנִטְע שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקַּן הַרִיסוֹת
וְחֻרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפְּוֹרֶפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן
שְׁעַל מְכוּנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ וְקַיִם בָּנוּ מִהֲרָה
מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹזֶר הַלְּבָנָה כְּאֹזֶר הַחֲמָה וְאֹזֶר הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַע־עֵתִים כְּאֹזֶר שְׁבַע־עֵת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוּשׁ
וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתֵם בְּן עֲזַיְהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקַּן הָעוֹלָם
מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרַצוֹנוֹ וְכְרַצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתֵנוּ
עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵי תְּתַקַּרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָהּ
מִהֲרָה תַצְמִיחַ, לְעַלְוֵי שְׂכִינַת עוֹיָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוּיִם
בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר", וַיִּזְרַח עָלֵינוּ אֹזֶר
ה', בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.

(נִסְחַת הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאַל זִיע"א)

מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂמִיחָתְךָ
לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ הַזֶּה זִיְהִרָה עֵילָאָה,
וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלִמְדָנוּ תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזִרְעָנוּ
וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי
פִּשְׁעֵי בִיעֻקֵּב נָאִם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּךָ אֲמַר יְהוָה רִוְחִי

אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֶי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זָרַעַךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַעַךָ אָמַר ה' מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַיֵּם בְּנוֹ
הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְכֹל יְדֵי כְּסִיתֶיךָ
לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְפַת
מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא תַתְּגַלְהַ בְּמַהֲרָה דִּידוֹן, ה' בְּדַד יִנְחֵנוּ וְאִין
עֲמוּ אַל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתַגְל נְפִשְׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ
בְּאֲמֹת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמֵן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב
הַדְּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ
בְּגִלְל אָבוֹת שְׁעִשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ
עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ
לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם
וְלוֹמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה'
לִירָאָה וְלִאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(סי"ח)

ספר סגלת פתח אליהו

בו יבאר:

א. על ידי אמירתה זוכים לכל הברכות והשפעות טובות ישועות ורפואות.

ב. השכר הגדול בעלמא הדין ובעלמא דאתי.

ג. זמני עת רצון לאמרה.

ד. כאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל.

כל זה מלקט מדברי חז"ל - בבלי ירושלמי זהר הקדוש ותקונים, ומספרי מוסר ומבעלי קבלה, ספרי חסידות, ספרי הלכה מגדולי האחרונים זלה"ה, ודבריהם הקדושים חוצבים מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לאמירת פתח אליהו. דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה יהיה יד הכל ממשמשין בהו, ויזכרו לשמור ולקיים מאמרים ז"ל.

בו ימצאו רבנים, מגידי שעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרך נפלאה איך להדריך את ביתם לתורה ויראת שמים.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות לאין ערוך להתאמץ ולהתחזק לקיים מצוות הבורא יתברך שמו.

נסתיימה המלאכה ולא נשלמה תהלות לבורא ית"ש

יצא לאור לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם
מלאך ה' צבקות הריח הטוב מרן רבי יוסף חיים מבגדאד זיע"א
י"ג אלול תשע"א בית שמש (ק"ב שנה [102] לפטירתו, תרס"ט-תשע"א),
וזכינו עתה לפרסם משנתו ק"ב ונקי

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תִּכּוֹן עֲנִינִים

- א. מִמְעַלּוֹת הָעוֹסֵק בְּאֲמִירַת פֶּתַח אֵלָיו..... מז
- ב. פֶּתַח דָּבָר..... מט
- ג. הַקְדָּמָה לְסֵפֶר סִגְלַת פֶּתַח אֵלָיו..... נא
- ד. סֵפֶר סִגְלַת פֶּתַח אֵלָיו..... נט
- ה. תִּכּוֹן תְּפִילַת אֵלָיו הַנְּבִיא..... נט
- ו. מִי תִקְוֶן לְמֵאמֶר פֶּתַח אֵלָיו..... נט
- ז. כָּל גּוֹפֵי הַקְּבָלָה תְּלוּיִים בּוֹ..... ס
- ח. לְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ..... ס
- ט. סִגְלַת לְמוֹד פֶּתַח אֵלָיו..... ס
- י. כָּל הָאוּמְרָה מְבֹטָח שֶׁיַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה..... ס
- יא. יְסוּד כָּל בְּנֵי..... סא
- יב. הַצְּלָחָה לְחֹן וּלְחֶסֶד..... סא
- יג. מְסֻגְלַת לִי"ב סְגוּלוֹת נִפְלְאוֹת..... סא
- יד. בְּכַנְיָסְתוֹ לְבֵית הַמְדָּרֶשׁ מְסֻגְלַת לְקַבְּלַת הַתְּפִילָה..... סא
- טו. מְסֻגָּל שֶׁיִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ..... סא
- טז. בְּלִי לִימוּד הַזוּהַר וְאֲמִירַת פֶּתַח אֵלָיו א"א שֶׁתִּתְקַבֵּל הַתְּפִלוֹת..... סב
- יז. יִהְיֶה הַכֹּל לְטוֹבָה וְיִהְיֶה מְבַנֵּי עֲלֶיהָ..... סב
- יח. בְּרַגַע אַחַת אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נֶצַח..... סב
- יט. פֶּתַח אֵלָיו הִיא מְסֻדֶּר הַתְּפִלָּה..... סב
- כ. לְפָנֵי הַתְּפִלָּה בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים..... סג
- כא. לְקַבֵּעַ מְקוֹמוֹ לְתְּפִלָּה בְּשַׁעַת אֲמִירָתָה..... סג

- כב. ללומדה אחר אמירת תקון חצות סג
- כג. אחר אמירתה יאמר קדיש דרבנן סד
- כד. בזמן הפנוי וכדומה יאמרנה בעל פה סד
- כה. מתר לקוראה בלילה סד
- כו. לאומרה קודם הקדוש סה
- כז. אמירתה בסעודת מלנה מלכה מוצאי שבת קודש סה
- כח. סדר אמירתה במוצאי שבת קדש סה
- כט. לומר אותה גם בתוך סעודת המלנה מלכא סו
- ל. מסגל מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש - ובבירת מילה סו
- לא. לומר "פתח אליהו" בתשעה באב - וכן בבית האבל רח"ל סז
- לב. בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש סז
- לג. לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים סז
- לד. לומר אותה במוצאי יום הכפורים סז
- לה. יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי סח
- לו. ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם תורת הנסתר סח
- לז. ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא סח
- לח. נשים באמירת פתח אליהו סט
- לט. לומר אותה בעת ברפת אילנות סט
- צ. ספר גימטריאות פתח אליהו עא

ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו

(ולמוד הוזה"ק)

ונמנה בקצרה:

א. מקרב גאלת ישראל ברחמים. **ב.** מבטל גזרות קשות. **ג.** זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי. **ד.** מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע. **ה.** ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא. **ו.** ינצל מתאוות רעות וממדות רעות. **ז.** הרי הוא פהוגה ומפרש את השם שיש בלחו לעשות נסים. **ח.** יזכה לחזות פנעם השם. **ט.** נצל מטמטום הלב, והופך לב האבן ללב מאיר ומבין. **י.** זוכה להבין את למודו ומתקיים בידו. **יא.** מסגל להתקבל תפלות ישראל. "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, ננשע בכל הנצרך לנו.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", - הדח"ק נוטריקון: ה'הוגים ד'בריו חק, כלומר שלומדי הזהר הקדוש תורתו של הרשב"י זי"ע חק ולא יעבור דבר יום ביומו, בודאי יכולים להשען עליו שילמד עליהם זכות בשמים וינצלו בזכותו.

ועל ידי זה ישפיע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמאי לשפיע רב רוחני וגשמי.

הרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זהר הקדוש ונקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מניחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זהר פנחס ריט) דע שמי שנשמתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתייא).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלקמת גוג ומגוג כמו בתבת נח (תיקוני זו"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים. (תקי"ז, כגן הירק).
 זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגל מחנה אפרים שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקוני"ז). **בחול:** - שעה אחת כמו שנה שלימה. **בשמחה:** - אסף שנה, ובצער: - מאה אסף שנה. **ובכתל המערבי:** פי עשר - מליון שנה תורה. **בשבת:** - מקבלים שכר על שעה אחת אסף שנה תורה. **בשמחה:** - מליון שנה. **ובצער:** - מאה מליון שנה תורה. **ובכתל המערבי:** פי עשר - מליארד שנה תורה (אבת דרבי נתן פ"ג, אוחות צדיקים שער השמחה, הרי"ח טוב, באבא סאלי זיע"א). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השודר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (ר"א אזולאי, פרקי אבות). **המשיח כשיבוא יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!"** מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובנדאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח. (סגלת ישראל מערכת ז'). לו עמי שומע לי שילמדו עם ילדים זוהר הקדוש (קאמארנא). זקנים עם נערים (בן איש חי).

בַּיָּמִים קָשִׁים אֱלוֹ הָעוֹבְרִים עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם יַצִּילֵנוּ וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׂוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשֵׁיָהּ בְּמַה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה"י. **בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹהִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי זִיע"א, הַמְּבַטֵּחַ שְׁבִזְכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפּוֹר הַזֹּהוּ"ק נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף לֹא הִבְנָה כָּלל פִּיּוּעַ מַדְבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ). וּכְדֹאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמֵּךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק. וְרוֹאִים מְזָה בְּעֵלִיל שְׂרַק בְּזְכוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסִפּוֹר הַזֹּהוּ"ק מְבַטֵּחַ לָנוּ שְׁנֵזְכָּה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַח"ל. וּבַפֶּרֶט בַּיָּמִים הַלְלוּ יְמֵי הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת שֶׁפִּיּוּעַ שֶׁהַזְּמַן מְסַגֵּל עֵת רַצוֹן לְעוֹרֵר וְלְהַתְעוֹרֵר בְּאֲמִירַת תְּקוּנֵי הַזֶּהָר, וְלְכָל הַפְּחוֹת לֹמֵר תְּפִילַת הַזֶּהָר הַנִּמְצָא בְּתַקוּנֵי הַזֶּהָר הַמְּכַנָּה "פְּתַח אֱלִיהוּ זְכוֹר לְטוֹב".**

וּבְהַקְדַּמַת עַץ חַיִּים לְמַהֲרַח"ו ז"ל כְּתַב בְּשֵׁם הָאֱר"י ז"ל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: **בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ מִצְוָה וְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה לְפָנֵי הַקָּב"ה שֶׁיִּתְגַּלֶּה הַחֲכָמָה הַזֹּאת שְׁבִזְכוֹתוֹ יְבֹא מְשִׁיחַ. וְכַמָּה מְאֹמְרִים בַּזֶּהָר מוֹרִים עַל זֶה כו'. - וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיַּד יוֹם לְלַמֵּד וּלְקַרֵּא בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ לְהַצְלִיחַת כָּלל יִשְׂרָאֵל וּלְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בַּיָּמֵינוּ אָמֵן.**

מכתבים אודות מפעל הזוהר העולמי

יום א' וישב לסדר ויאמר צדקה ממנה תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א

מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש וצוקללה"ה שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכ"ל. ואמרת לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעיה"ק אלעד ת"ו

גב וזאת למודעי, כי אני מקורב מאד לאדוננו עט"ר האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא, ורבות פעמים דיברתי עימו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בוזה"ק, והתייעצתי עימו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בוזה"ק והתייעצתי עמו עד היכן מותר ללמוד, ואמר לי כמה פעמים, זה עושה רעש גדול בשמים וודאי מביא לקידוש ה' וקירוב הגאולה, תמשיכו בזה.

גב עתה הגיע לי עוד 6 קרטונים של החוברות ששלח האדמו"ר, וכבר בבקר נתתי זאת לחסיד ברסלב אחד שמחלק ספרים בצמתים, ובשני ימים חילק הכל בצומת רענגה צפון ואין ספק שזה גורם מודעות גדולה ללימוד הזוה"ק.

ישר כחכם ומוקירכם
אי"ש ב"ר ציון בוגנים

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

ל'אמרו ה'התפלה [פתח אליהו] ו'יתקבלו ה'תפלות יחד שבטי ישראל, ובזה ודאי יזכו כל ישראל לגאולה שלמה, כדאיתא ב'ירושלמי שאליהו הנביא גדול שבנביאים הנה, (ערויבו פ"ה). וב'ודאי יושב ו'שומע תהלות ישראל לגאול אותנו במהרה, כ'דרכו ב'כל מוצאי שבתות לכתב ז'כיותיהם של ישראל.

מ'רגלית י'קרה, אוצר קדוש ו'נגלה, ה'עניק השם י'תברך ב'רב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזהר הקדוש, ש'נתחבר ב'קדשה עליונה על י'די התנא האלקי ר'בי ש'מעון בר יוחאי ז'כותו י'גן עלינו א'מן. וב'זכות הקריאה והלמוד ב'ספר הזהר הקדוש מ'בטח לנו ש'נזכה ו'נגאל ב'רחמים ללא צרות ו'יסורים ר'חמנא י'צלן. ד'בר זה מ'באר ב'ספר הזהר הקדוש ע'צמו, מ'פי קדשו של משה ר'בנו עליו השלום "ה'רעינא מ'הימנא", א'שר ה'יה נגלה ל'רבי ש'מעון בר יוחאי ול'חבריו ב'מעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מ'שיבה של מעלה.

ו'כך אומר משה ר'בנו עליו השלום ל'רשב"י ז'כותו י'גן עלינו א'מן ב'זהר הקדוש פ'רשת נ'שא, "ב'האי ח'בורא ד'ילף ד'איהו ס'פר הזהר י'פקון ב'יה מן ג'לותא ב'רחמי".

ב'אור ה'דברים: ב'זכות ה'חבור שלך, ס'פר הזהר הקדוש, י'צאו ב'גני ישראל מן ה'גלות ב'רחמים ללא צרות ו'יסורים וללא צ'ער ח'בלי מ'שיח!

ו'אף מ'שמים ה'סכימו ל'כך! ב'ספר תקו'גי הזהר מ'באר, ש'בשעה ש'אליהו הנביא ז'כור לטוב נגלה ל'רבי ש'מעון בר יוחאי ול'חבריו קד'שא ש'עמו, ול'מד ע'מהם סתרי תורה ב'ענין תקו'גי נ'שמות, י'צאה

בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, וקראתם דרור בארץ".

באור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

ובפרי עץ חיים (בשער חג השבועות פרק א' בהגהת מורינו הרב יעקב צמח בשם המהר"ח): שאמר שבבילולות שביעי של פסח, וחג השבועות, וליל הושענא רבה, מצוה לפרש ולגלות עומק החכמה לפי שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מוכן לסודות וראוי לפרשם אז.

ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שידיעה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון, וכמאמר חז"ל (יבמות טז): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקברי. ולפי זה, הגורם

א. והרמ"ק כתב כמו כן, כל אחר חצות לילה וביום השבת ימים טובים מסגלים להשכיל בחכמת הקבלה. ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה הצלחתה בערבי שבתות אחר חצות ובהג הסכות בתוך הסכה, ובהג השבועות.

ב. פוק חזי מי הוא בעל המימרא הרשב"י זיע"ל! - והיאך הבאים לצינו הקדוש לא מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.

ג. וכתוב בזה"ק: תלת דרגין אינון מתקשרן דא בדה, קודשא בריך הוא אוזרייתא וישאל, וכו' (ח"ג עג.). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות

שִׁיחָהּ הַחֶכֶם חֵי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גַּרְם לְהַחִיּוֹתוֹ, וְאִין סִפֵּק כִּשְׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֶכֶם בְּעֵצְמוֹ עִם סִיעַת מְרַחְמוֹהֵי יוֹצְאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פְּנָיו (הַגָּאוֹן מֵהַר"א אִיסְטוֹרְלוֹסָה בִּסְפָרוֹ בֶּן אַבְרָהָם פְּרִשֵׁת וַיִּשְׁלַח כג:).

וְכֵן הָאֲדָמוֹר מְסַדִּיגוֹרָה זִי"ע , מְבִיא שֶׁהֲצִיּוֹן לְהַצְדִּיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, וְ"הַסֵּפֶר שֶׁל הַצְדִּיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצְדִּיק". (וְכֵן כָּתַב בְּסֵפֶר תוֹרָה וְחַיִּים מְעַרְכַת ס' אוֹת רי"ז, לְרַבֵּי חַיִּים פְּלאגִי זִי"ע ד').

בְּנִשְׁמַת הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי, וְכַאֲשֶׁר מוֹצִיא הָאָדָם מִפְּי דְבָרִים, הִנֵּה הַבֵּל פִּיו עוֹלָה לְמַעְלָה וְעוֹשֶׂה רוּשָׁם, וְבוֹדָאֵי כְּשֶׁלּוֹמֵד בְּתוֹרַת הַרְשָׁבִי ע"ה, פּוֹעֵל לְמַעְלָה הַתְּעוֹדְרוֹת וְשִׁמְחָה לְנִשְׁמַת רְשָׁבִי וְחַבְרִיו, וְהָרִי הוּא כְּאִילוֹ מִמֶּשׁ מִשְׁתַּתָּף עִמָּהֶם וְהָרִי הוּא מְבַיֵּן הֵיכְלָא דְמַהִימְנוּתָא וְיִזְכָּה גַם לְעֵתִיד לְבוֹא לְהַשְׁתַּתָּף וְלִרְאוֹת בְּשִׁמְחָתוֹ שֶׁל הַרְשָׁבִי, שֶׁהוּא שְׂרָשׁ נִשְׁמַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעַנְיִין מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה, וְהָרִי שִׁמְחָתוֹ שֶׁל רְשָׁבִי הִיא שִׁמְחַת כָּלל יִשְׂרָאֵל. (וַעֲיִן מְאוֹרוֹת הַזוֹהַר דף ק-קא).

ד. בְּסֵפֶר חִסְדִּים סִימָן תַּקנ"ט: וז"ל: כָּל צְדִיק שֶׁמִּפְּרֵשׁ דְּבָרֵי צְדִיק אַחֵר, כְּשִׁמְתָּ, יוֹצֵא הַתְּנָא כְּנִגְדוֹ וּמְקַבְּלוֹ בְּסֵבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ לְבַקֵּשׁ מִן הַמַּלְאָכִים לְהַקֵּל עָלָיו, וּמַעֲמִידוֹ לְפָנֵי הַקָּב"ה לְדַבֵּר עָלָיו טוֹבוֹת. וְשֵׁם בָּאוֹת רכ"ד: וְכָל הָאוֹמֵר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם, הֵם מַתְּפַלְלִים עָלָיו שֵׁם וּמְלִיצִים טוֹבָה עָלָיו. וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים, סִפּוֹר נִרְאָה מַהִמְהָרְשָׁל זצ"ל, שֶׁהִיָּה לוֹ מוֹכִיחַ, וּפַעַם בָּא מְאַחֵר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ לְהַתְּפַלֵּל מְעֻרֵב וְלֹא הִיָּה כְּבָר מְנַן, וְהַתְּפַלֵּל בִּיחִידוֹת, וּבְדָרְךָ כָּלל הַמוֹכִיחַ הִיָּה צָרִיךְ לוֹמַר לוֹ מוֹסֵר, וְהַפַּעַם לֹא אָמַר לוֹ, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַמַּהֲרָש"ל, לָמָּה לֹא אָמַרְתָּ לִי מוֹסֵר. עָנָה לוֹ, שֶׁרְאִיתִי שְׁנֵי זְקֵנִים שֶׁבָּאוּ אֵתְךָ לְהַתְּפַלֵּל מְעֻרֵב, לָכֵן לֹא אָמַרְתִּי כְּלוּם. אָמַר לוֹ הַמַּהֲרָש"ל, שְׁשֵׁנֵי זְקֵנִים הָאֵלּוּ הֵיוּ הַרְבֵּנוּ תָּם וְהָר"י בְּעַלֵי הַתּוֹסֵפוֹת, וְהֵיָּת וְהֵיָּתִי טְרוּד מְאֹד לְתַרְעַץ הַקְּשִׁיָּא שֶׁל רַבְּנוּ תָּם עַל הָר"י, לָכֵן בָּאתִי מְאַחֵר, וְבָאוּ לְלוֹוֹת אוֹתִי, וְאֵם זְכִית לְרְאוֹת אוֹתָם, אֲזִ אֵתְךָ כְּבָר לֹא יְכוֹל לְהֵיָּת הַמוֹכִיחַ שְׁלִי.

הַעוֹלָה מֵהַדְּבָרִים דְּבָכָל מְקוֹם שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרַת הַרְשָׁב"י הַרִי הוּא כְּאִילוֹ נִמְצָא אֶצֶל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ, וְהַעוֹלָיִם הַזּוֹכִיִּם לְהַשְׁתַּטַּח בְּאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוֹן, בְּוּדְאֵי שְׁחוּבָה קְדוּשָׁה לְלִמּוּד אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י אֶצֶל צִיּוֹנוֹ יוֹתֵר מִכָּל לִימוּד אַחֵר, וּבְזֶה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י, וְעַל יָדֵי כֵן תִּפְלְתוּ עוֹשֵׂה רוּשָׁם, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים" ... וּבּוּדְאֵי כִפִּיר לוֹ הַרְשָׁב"י טוֹבָה עַל כֵּךָ. (וְעַיֵן מֵאוֹרוֹת הַזְהוּרָה פ"ו).

וְכֵן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי מְקוֹם הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהוֹבְטַחְנוּ שֶׁלֹּא יִזָּה מִשָּׁם לְעוֹלָם, לְבַד מֵה שְׁמַתְפַּלְלִים שָׁם וְשׁוֹכְכִים תַּחְנָה בְּאַמִּירַת מִזְמוּרֵי תְהִילִים לְעוֹרֵר זְכוּת "דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה גַּעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל", צְרִיכִים לְלִמּוּד זוֹהַר הַקְדוּשׁ כְּדִי לְעוֹרֵר זְכוּת הַרְשָׁב"י ז"ע שְׁבִזְכוּת תּוֹרָתוֹ נִגְאֵל, כִּהִבְטַחַת הַרְעִיא מֵהִימָנָא, וְכִידּוּעַ מִמֶּרְן קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַבְּבֵא סְאֵלִי ז"ע שְׁנִסְעַ מִיַּחַד לִירוּשָׁלַיִם עֵיה"ק כְּדִי לְלִמּוּד זוֹה"ק, וְאָמַר שֶׁלּוֹמֵד זוֹה"ק בִּירוּשָׁלַיִם דָּף אֶחָד כְּמוֹ עֲשָׂרָה דָּפִים בְּשָׂר מְקוֹמוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן אַחִינוּ חוֹסוּ עַל צַעַר

וּבְמוֹנֵי מִשְׁרִים (פֶּרֶשֶׁת וַיְקַהֵל) וּמֵה שֶׁפִּלְפַּלְתָּ אֶתְמוֹל עַל דְּבָרֵי הַרְמַב"ם דְּבָרֵי אֲמַת הַם, הַרְמַב"ם שְׁמַח בָּהּ, וַיְרַדְתָּ לְסוֹף דַּעְתּוֹ, כְּשֶׁתִּפְטֹר מִן הָעוֹלָם הַרְמַב"ם ז"ל, יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ, כִּיּוֹן שֶׁתִּרְצֶה הַהֲלָכָה כְּמוֹתוֹ, גַּם עֲכָשׁוּ מִלְּמַד עֲלֶיךָ זְכוּת. בְּסֵפֶר מִגְנֵי שְׁלֹמֹה (שֵׁל הַגֵּה"ק רַבִּי הוֹשֵׁעַ מְקַרְא ז"ל), שֶׁם טָרַח לִישֵׁב כָּל קִשְׁיוֹת הַתּוֹסְפוֹת עַל רִש"י, נִכְדַּח הַמְּחַבֵּר כּוֹתֵב בְּהַקְדָּמָה, שֶׁהִגְאֹוּן הַמְּחַבֵּר אָמַר לִפְנֵי תַלְמִידָיו, כְּאֲשֶׁר בָּא אֵלָיו בְּחִלּוֹם בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וְאָמַר לוֹ, בְּשִׁבִיל שְׂאֵתָה טוֹרַח לְהַצִּיל אוֹתִי מִפִּי הָאֲרִיּוֹת הַגְּבוּרִים הַחֲרִיפִים בְּעֲלֵי הַתּוֹסְפוֹת, אֲנִי אֲתִיב לְקַבֵּלְךָ בְּעוֹלָם הַבָּא עִם תַּלְמִידִי, וְכֵן הִיא, שְׁבִיּוֹם פְּטִירָתוֹ, חֲצִי שְׁעָה קוֹדֵם שֶׁכָּבֵה נֹר יִשְׂרָאֵל, הֵיּוּ אֶצְלוֹ כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לָהֶם, תִּנּוּ מְקוֹם לְרַבְּנוּ מֵאוֹר יִשְׂרָאֵל, רַבְּנוּ שְׁלֹמֹה יִצְחָקִי שְׁבָא אֵלֵי עִם כָּל קְדוּשָׁיו עִמוֹ, וְקַבֵּל אוֹתִי בְּשִׁמְחָה לְהִרְאוֹת לִי אֶת דְּרֹךְ עֵץ הַחַיִּים, בְּאֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִימִינוֹ תְּמִיד לְתַרְץ מַעֲלֵיו קוּשִׁיית בְּעֲלֵי הַתּוֹסְפוֹת.

השכינה הקדושה, ובוודאי השם יתברך חפץ לגאלנו, ובאמירת פתח אליהו הנביא זכור לטוב, נעורר אהבת דודים להשראת השכינה בכל כרם בית ישראל בגאולה השלימה בקרוב בימינו.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע ותכלו להתקשר לנשמת הרשב"יה - ובוודאי הרשב"י ז"ע יכיר לכם טובה

ה. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פשוו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח פשוטה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיו, והציל לאחד מתוך ההפכה, מפני סבה שהיה לומד בספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ... אצל רבי אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפי בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך פניו הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ע"כ. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חית), כתב: אם אומרים חדושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וזה לשונו: שָׁמְעוּ חַד קָלָא דְהוּא אָמַר, פְּנוּן אַתְר פְּנוּן אַתְר לְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גַבִּיכּוּ, דְּתַנִּינן דְּכָל אַתְר דְּצַדִּיקָא אַתְחַדֵּשׁ בֵּיה מְלִי דְאוּרִייתָא, כַּד אִיהוּ בַּהוּא עֲלָמָא, פְּקִיד לְהוּא אַתְר וְאִתִּי לִיה לְגַבִּיה, וְכָל שָׁכֵן כַּד שְׂרָאן בְּגוּיָה צַדִּיקָא אַחֲרֵינוּ, לְחַדְתָּא בַּהוּא אַתְר דְּאֲמַרִּין מְלִי דְאוּרִייתָא, כְּגוּנָא דַּא דְהוּא אִתִּי רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאַתְרֵיה, וְאִשְׁכַּח אֲלֵינוּ צַדִּיקָא מְחַדְתִּין מְלִין דְאוּרִייתָא, וְאַתְחַדֵּשׁ כְּמַלְקָדְמִין הוּא מְלָה דְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר קַמֵּיה.

תרגום זהה: שָׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר פְּנוּ מְקוֹם לְרַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, שֶׁהוּא בָּא אֲצִלְנוּ, שֶׁלְמַדְנוּ, דְּבַכֵּל מְקוֹם שֶׁהַצַּדִּיק חָדַשׁ בוֹ דְבָרֵי תוֹרָה, כִּשְׁהוּא בְּעוֹלָם הַהוּא [הַעֲלִיּוֹן] פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם [בְּעוֹלָם הַזֶּה] וְבָא אֵלָיו, וְכָל שָׁכֵן שְׁשׂוּרִין בוֹ צַדִּיקִים אֲחֵרִים לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שֵׁם תוֹרָה, כְּעֵין זֶה הֵנָּה בָּא רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמֵצֵא אֵלָיו הַצַּדִּיקִים מְחַדְשִׁין דְּבָרֵי תוֹרָה וְנִתְחַדֵּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תוֹרָה שֶׁאֲמַר מִלְפָּנֶיךָ, רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, עֲתָה מִתְחַדֵּשׁ לְפָנָיו כָּאֵן.

(א) **על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחצתו בעולם הבא:** המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

(ב) **הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק:** בחלום וכו' עין שם, ונא לעין בהסקמת הגה"צ מורנו יוסף חיים זונגנפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ר"ז).

ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים לגאלה השלמה - וכבר הבטיח הרע"א מהימנא: **"בספרא דא יפקון מו גלותא ברחמי"** אשר על כן אחינו הטהורים חושו והצילו את עם ישראל להדבק באמירת התפלה הקדושה **"פתח אליהו"**, ובדאי המשיח ואליהו והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים ואומרים פתח אליהו, וננשע תשועת עולמים כלנו מצפים ליה, "אנו ליה, וליה עינינו" בב"א.

**בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שזנפה ונגאל ברחמים
בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן**

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדיו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזהר הקדוש שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן. וידוע ומפרסם בספרים הקדושים שבזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שזנפה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן... לאור זאת, ומתוך צפיה אמתית לביאת משיח צדקנו, החלטנו להקים את עממת היכלא דרשב"י אשר תפעל ללא כל מטרת רוח ואשר שמה לה מטרה אחת ויחידה: לקרב את גאלת ישראל ברחמים ולבטל כל גזרות קשות מעם ישראל, וזאת בעקר על ידי הפצת הזהר הקדוש ומעלתו הגדולה... וכעת זכנו השם יתברך ברחמיו וברב חסדיו למתנת חנם, להיות שליחים של בית ישראל ולהוציא לאור את ספר הזהר הקדוש במהדורה נפלאה ומיוחדת המחלקת לחמשים חוברות כנגד שבתות השנה ובחלקה פנימית לשבעת ימי השבוע, כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מדי יום ביזמו בספר הזהר הקדוש ולסימו כסיעתא דשמאי בנקל במשך שנה. כמו כן הוספנו למהדורה זו את ספר תקוני הזהר בשמונה חוברות מחלק בחלקה פנימית לארבעים יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על הצבור הלומדים המעניינים לסים את ספר תקוני הזהר בימי הרחמים והסליחות פנהוג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א לספריו הקדושים זהר הקדוש המחלק יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י - ירושלים)

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

במים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שיעד לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין שנגב ונעלה אשר כחכו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגומות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פר ויקהל ר"ח), וכל האומרה לא יטק כל אותו היום ומשפיע ברכה ויושיעה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

מומלץ ליעזר ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודא פתיה זצוק"ל זיע"א

ויהי רצון שזנכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות ואמן.

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרמב"ם

אשר

הרב מרדכי אלולו הלוי
הרבני

יפתח פי

הרב בנימין זאבן הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

אשר

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

הרב מרדכי אלולו הלוי
הרבני

הרב בנימין זאבן הלוי
הרבני

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

הרב מרדכי אלולו הלוי
הרבני

הרב בנימין זאבן הלוי
הרבני

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

הרב יצחק אייזיק הלוי
הרבני

תכּוּן תּפִילַת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא

תּפִילַת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב: זֶהוּ מֵאִמֵּר אֱלִיהוּ אֶל הַרְשָׁבִי וְחַבְרִיו, וְהִנֵּה אֱלִיהוּ ז"ל כּוֹן לְבָאֵר בְּמֵאֵמֶר זֶה בְּקִצּוֹר גְּמֵרָץ וּבְמִלּוֹת גְּמֵזוֹת רַוב גּוֹפֵי הַחֻקִּמָּה הָאֱלֻקוֹת וּבֵאֵר עֵקֶר אֵין סוֹף בְּאִחְדוֹתוֹ הַפְּשוּט, וְעִנְיָן הָאֲצִילוֹת, וּדְרוֹשׁ עֲצֻמוֹת וְכֻלִּים, וְטַעַם הָאֲצִילוֹת וּמִנְיָן הַסְּפִירוֹת וְהַכְּרַחְתָּם, וְכֹל זֶה בְּמִלִּיצָה גְּכוּנָה רַבַּת הָאֵיכוֹת וּמַעֲט הַכְּמוֹת דְּבָרִים גְּאוֹתִים, וּכְמִפִּי אֶמְרָם וּכְשִׁיעוֹר שׁוֹמְעֵיהֶם. אֱלִיהוּ הִיָּה אוֹמֵר, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם וְרַבִּי יְהוּדָה וּשְׂאֵר חַבְרֵיהֶם הַחֻשׁוֹבִים עִם הַחֲסִידִים וְהַצְּדִיקִים שְׁבִגְנָן עַדן הֵיוּ שׁוֹמְעִים.

(סֵפֶר הַפְּרִדָּס רְמוּזִים לְהַרְמ"ק זי"ע זֶלֶה"ה שְׁעַר הָעֲצֻמוֹת ד' פֶּרֶק ה')

מִי תִקְוֵן לְמֵאִמֵּר פֶּתַח אֱלִיהוּ

הַתִּיקוּנֵי זֶהֱרָה הוּא שְׁבַעִים תִּקְוֵנִים שְׁפָרַשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּתַבַּת בְּרֵאשִׁית וְהַתִּיקוֹן הָרֵאשׁוֹן נֵאֵמֵר מֵאֵת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא "פֶּתַח אֱלִיהוּ", עִם הַקְּדָמָה. (זֶהֱרָה הַרְקִיעַ הַרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְרוּחִם לִיַּנְעַר מֵאִזְבִּיצָא)

כל גופי הקבלה תלויים בו

זוהו לשון הפרדס (שער ד' על המאמר פתח אליהו ז"ל): הנה אליהו ז"ל כוון לבאר במאמר הזה ובגופיה חכמה האלהית, ומאמר הזה כולל רוב פנות החכמה, עכ"ל.

לזכוד הנפש

בני! אם אתה רוצה לזכות לזכוד את נפשך, הרגל עצמך לומר בכל יום קדם התפלה תפלתו של אליהו הנביא וכל גופי חכמת הקבלה תלויין ונמצאין בה. (סוד ה')

סגלת למוד פתח אליהו

ולמוד פתיחת אליהו זכור לטוב היא מסגלת הרבה לברור ניצוצי קדושה, והרגיל בה טוב לו לעתים שהוא טרוד בהם, ומה גם בשביל לילות הקיץ שאוכלים על הגגות דאי אפשר ללמוד לאור הנר. (בו איש חי פרשת בהר בחקותי)

כל האומרה מבטח שיחזר בתשובה

ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ערובין בפרוש קרבן העדה, פרק ה', הלכה א'): אליהו הנביא גדול שבנביאים היה, ועמד תמיד לפני השכינה; ועל כן באמרך תפלתו, אתה פותח אז את שערי מחד, להאיר בד אור וזיו וחיית ודבקות הבורא יתברך, וכל האמרו בכל יום, מבטח לו שיחזר סוף כל סוף בתשובה שלמה. (סוד ה')

יסוד כל בנין

ומי ימלל ומי ישמיע קול סגלת פתיחת אליהו הנביא קודם התפילה
אשר ממנה נמצא יסוד כל בנין. (ספר כסא אליהו בביאורה)

הצלחה לחן ולחסד

והיא גם מסגלת לכמה דברים להצלחה לחן ולחסד וכו' כמבואר
בספרים. (ימלט נפשו להרה"ג רבי אברהם חמווי ז"ל)

מסגלת לי"ב סגולות נפלאות

טוב לומר... ויאמר תפילת אליהו הנביא המסגלת לי"ב סגולות נפלאות
ונוראות ויאמר התיקונים תיקון מ"ח, והוא תיקון גדול לתקן
נפשו רוחו ונשמתו. (סגולות ישראל ערך בטחון – ברכה והצלחה)

בכניסתו לבית המדרש - מסגלת לקבלת התפילה

וכתב רבנו החיד"א ז"ל (מורה באצבע, סימן י'), בכניסתו לבית הכנסת
הלא מראש יביע אמר פתיחת אליהו הנביא, והיא בתקוני
הזהר הקדוש (הקדמה דף יז.), אשר קבלו רבנן קדישין, שהיא מסגלת
לקבלת התפילה.

מסגל שיתקבל תפלתו

בסדור בית יעקב להגה"ק היעב"ץ ז"ל כתב תפלה קודם התפילה,
מספר תקוני הזהר מסגלת להתקבל התפילה.

בלי לימוד הזוהר ואמירת פתח אליהו אי אפשר שתתקבל התפללות

בזכות אמירת פתיחת אליהו לפני התפילה יתקבלו התפללות, כמו שכתב הצדיק הקדוש המלובין רבי יעקב אבוחצירא (בגדי השרד על הגדה של פסח), ובלי לימוד הזוהר הקדוש לפני התפילה אי אפשר שתתקבל תפילות. (סוד ה')

יהפך הכל לטובה ויהיה מבני עליה

בכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות כידוע מדברי האריז"ל. (סוד ה')

ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח

ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" על ידי שתזכה לחברך כל השכר הולך גם אליך, וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שייבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכויותיך. (סוד ה')

פתח אליהו היא מסדר התפילה

מכאן משמע כשקם בר ישראל בעל נפש ממטתו, אל ילך תכף ומיד להתפלל תפלת שחרית אלא דייקא צריך ללמד בתחלה כל מה

שיכול ללמד, כל אחד כפי השגתו ומדרגתו, והוא כדי שיתקדש גם כן פיו ולשונו קודם התפלה, וזהו הסדר ששמעתי וראיתי מצדיקים קדושי העליונים שהיו מתנהגים קודם התפלה, וזהו אחר ברכת התורה יאמר ידיד נפש, פתח אליהו, רבון עלמין...
(דמשק אליעזר פרוש על הזוה"ק מהרב הקדוש רבי אליעזר סאפרין מקארנא)

לפני התפלה בימים הנוראים

מנהגי מהרי"א מקארנא ז"ל (סימן י"ז) בראש השנה ויום הכפורים לפני התפלה אמרו פתח אליהו, והיה הרצון מהרב הקדוש הרבי ר' אלימלך זיע"א.

לקבץ מקומו לתפלה בשעת אמירתה

בעת שיאמר תקון חצות, ישנה מקומו, מתחלת תקון רחל, עד אחר שיגמר תקון לאה, בין שהוא אומר בביתו, בין שהוא אומר בבית הכנסת, וקודם שיאמר פתיחת אליהו זכור לטוב, אז ישב במקומו העיקרי שרוצה ללמד.

ללמוד אחר אמירת תקון חצות

זהו סדר אמירת תקון חצות, על פי דברי רבנו האר"י ז"ל... ואחר המזמורים של תקון לאה, המנהג לומר פתיחת אליהו זכור לטוב, בשביל שצריך לסמך עסק תורה לשמה לתקון לאה, ששם הוא סוד תורה לשמה, שהוא לשם ה"א פנודע, ומצאתי כתוב, דאחר פתיחת אליהו זכור לטוב, יאמרו מאמר רבי שמעון בר יוחאי, הכתוב בזהר הקדוש (פרשת נח דף סה, ופגודי דף רס"ה), אמר רבי שמעון ארימית נדאי

בצלותין לעילא, דכד רעותא עלאה לעילא וכו', עד זכאה חולקהון
 דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי, וכאשר אכתב זה לקמן בפרשת
 מקץ. (בן איש חי שנה ראשונה פרשת וישלח אות י"א)

אחר אמירתה יאמר קדיש דרבנן

מנהג החסידים בעיר הקדש ירושלים, לומר קדיש יהא שלמא אחר
 תקון לאה, מפני שהם אומרים הקדיש אחר המקרא, אבל מנהג
 עירנו לומר פתיחת אליהו זכור לטוב, אחר המקרא, ואז אומרים קדיש
 על ישראל, ואין בזה קפידא, וכל אחד יעשה כמנהגו.
 (בן איש חי שנה ראשונה פרשה וישלח אות י"ד)

בזמן הפנוי וכדומה יאמרנה בעל פה

והנה פה עירנו מזדמן שבאים הקהל בשעת מנחה לבית הכלה, כדי
 לעמוד בשבע ברכות שמברכים שם בשעת החפה, ויש בני אדם
 שמתפללין בבית הכנסת, ובאים שם ומוצאין הקהל שבאו לבית
 הכלה מתפללין תפילת העמידה שם, ולא יש מקום להתרחק, ומכרח
 שישובו בצדם סמוך להם ממש, ואם יעמוד ולא ישב חושש ליהרא,
 או סבה אחרת שמכרח לישב, הנה זה יש לו תקנה ללמד בלחש
 פתיחת אליהו זכור לטוב, או איזה מזמורים בעל פה, ולא יהיה יושב
 ודומם. (בן איש חי שנה ראשונה פרשת יתרו)

מתר לקוראה בלילה

אין לקרא מקרא בלילות של חול, והטעם דהמקרא בעשיה והלילה
 בחינת עשיה, והכל הוא דינין, ואין לעורר דינין, וכמו שכתב

רבנו [מהרח"ו] ז"ל, (בשער המצות פרשת ואתחנן עין שם) ... מיהו נראה
 אם יודע לקרות פרק איזהו מקומן, או פתיחת אליהו זכור לטוב, שיש
 בסדורים באשורית ומנוקדים, יקרא אותם ויחזר אותם כמה פעמים,
 וזה עדיף מלקרא מקרא. (בו איש חי פרשת פקודי הלכה ז')

לאומרה קודם הקדוש

קודם קדוש ישב במושבו על מטה מצעת, ויאמר פתיחת אליהו זכור
 לטוב, עד קום רבי שמעון ויתחדשון וכו', אחר כך יאמר פסוק
 "ונח מצא חן בעיני ה'", שתים עשרה פעמים... ויעמד לקדש.
 (בו איש חי פרשת נצבים)

אמירתה בסעודת מלוה מלכה מוצאי שבת קודש

ואשר שאלתם להודיע לכם איזה למוד המבחר ושיך לסעודה לנהג
 בו על השלחן, הנה שמענו מפי חסידים שראוי ונכון לומר
 פטום הקטרת, וגם פרק איזהו מקומן של זבחים, אך זה הלמוד הוא
 רק בסעודה של היום ולא בסעודה של הלילה... ובמוצאי שבת קודש
 בסעודה רביעית נוהגים ללמד פתיחת אליהו זכור לטוב הנזכר
 בתקונים עד קום רבי שמעון ויתחדשון מלין וכו', והוא מנהג יפה.
 והיה זה שלום ואל שדי ה' צבאות יעזר לי. כה דברי הקטן יחזקאל
 כחלי נר"ו. (שו"ת תורה לשמה לבעל הבן איש חי סימן תע"ו)

סדר אמירתה במוצאי שבת קדש

ומנהגו של עטרת ראשי אדוני אבי זכרוננו לחיי העולם הבא [אבי הבן
 איש חי], לומר פתיחת אליהו זכור לטוב קודם שיאמר מאה

ושלשים פעמים הנזכרים, [היינו בסעודה רביעית – מוצאי שבת קדש] וכן אנחנו נוהגים עתה בביתנו, דבר בעתו מה טוב ומה נעים. ודרכנו לכפל פסוק ואמרתם כה לחי וכו' שש פעמים, כנגד ששה קצוות.

לומר אותה גם בתוך סעודת המלנה מלפא

וכן עוד כתב שם כעין זה, לכן אומרים קודם נטילה אתקינו סעודתא דמהימנותא, דא היא סעודתא דדוד מלפא משיחא, ואומרים פייטים השׁיכים לדוד המלך עליו השלום בתוך הסעודה, גם בשביל למוד ועסק תורה מתוך סעודה זו, על כן מנהגנו לומר פתיחת אליהו זכור לטוב עוד הפעם בתוך סעודה זו, וגם כי הוא המבשר טוב על מלכות משיח בן דוד שיבוא במהרה בימינו אמן.

(בן איש חי שנה שניה ויצא)

מסגל מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש – ובברית מילה

וכתב מהרח"ו מורי ז"ל הנה אומר אחר ההבדלה ויתן לך האלהים כמו שנוהגים לומר עד כאן... ואחר כך ק"ך צרופי אליהו ז"ל ושוב יקרא פתיחת אליהו, פתח אליהו ואמר וכו' המוכא בספר התקונין אשר היא סגלת ומסגלת מאד אל הנפש בעת הזאת וגם בעת עמד בברית אצל פסאו של אליהו עם הק"ך צרופי אליהו.

(ספר חמדת הימים למהר"י אלגאזי שבת פי"ח)

לומר "פתח אליהו" בתשעה באב – וכן בבית האבל רח"ל

עין בהרחבה בשו"ת דברי דוד (להרב הגאון ר' דוד טהרני שליט"א - ח"ב סימן ל"ט) שמאריך להוכיח וסוף דבריו שמתר לקרא "פתח אליהו" בתשעה באב, וכן הוא הדין בבית אבל רח"ל, משום שהוא כמו סדר היום שמתר לאומרים, וכתב שם שכן נהגו גדולי ישראל לקרותו בתשעה באב.

בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש

ואם חל ראש השנה בשבת תחלה יאמר שלום עליכם מלאכי השרת וכו' ואשת חיל וכו' (כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אות ח') ואחר כך ישב במקומו ויאמר פתיחת אליהו ואלו הפסוקים כנזכר, ואחר כך יאמר הזהר דליל שבת ואתקינו סעודתא וכו' (כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אורח חיים יעו"ש). (כף החיים אורח חיים חלק ח' סימן תקפ"ג ג')

לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים

ברמ"א אוכלים ושמים במוצאי יום הכפורים וכו'. אחר שיאכל סעודת התענית בליל מוצאי כפור יאמר על השלחן פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב.

(כף החיים אורח חיים חלק ח' סימן תרכ"ד אות כ"ז)

לומר אותה במוצאי יום הכפורים

אחר שיאכל סעודת התענית בליל מוצאי כפור, יאמר על השלחן פתיחת אליהו זכור לטוב. וכתב הרב יעב"ץ ז"ל, ללמד ברעיא מהימנא פרשת אמור. (בו איש חי פרשת וילך)

יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי

ואחר כך ילמד פתיחת אליהו כנזכר בריש תקונים. ובזהר (פרשת בשלח דף נ"ו ע"ב) מרכבות פרעה רבי יצחק פתח לקול תתו וכו', עד כמה דאוקימנא מרכבות פרעה וחיל... וכל אותו הענין יקראנו בדמעות שלישי ויעלה לו שאם חס ושלום נגזרה לו איזה גזרה מספירות התחתונות והספימו עליו לחובה. עתה על ידי למודו ישפע אור ממקום העליון שהוא שנאמר בו "ראו עתה כי אני אני הוא" לכל העולמות לבטל הדינים ויתגלו אור הרחמים פשוטים, ויבטלו מעליו כל גזרות קשות ורעות. (חמדת הימים למהרי"י אלגאזי יום הכפורים פ"ה)

ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמוד אז גם תורת הנסתר

הרב הבן איש חי (בספרו על התורה פרשת תרומה), כתב וזה לשונו: ואמר "לחם פנים" רמז לפי דרכו שילמד גם פן על השלחן דברי סוד שנקראים פנים מלבד למוד הנגלה, לכן נוהגים חסידים ואנשי מעשה אפילו בלילות הקיץ, ואפילו בעת שהם נחפזים בעבור איזה עסק, ללמד על השלחן 'פתח אליהו' הנביא זכור לטוב.

ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא

כשלומד האדרא ילמד בתחלה פתיחת אליהו, תבה בתבה בשפה ברורה ובנעימה, ויתן דעתו בטעות המרגל בפני הכל דאומרים קרינן ליה, וצריך לומר קרינן לה, וכן יאמר קרקפתא דלא מנח תפליון, כי כך היא הגירסא הנכונה, ואשרי מי שזוכה ללמוד האדרא מעמד, ובאדרא רבא הוא קשה הדבר, אך בהושענא רבא

בְּאֲדָרָא זֹטָא יְהִיָּה נֶקֶל לְעֲמוּד עַל רִגְלָיו, וְהַכֵּל לְפִי כַחוּ שֶׁל אָדָם,
וְשֵׁלָא יְהִיָּה צַד יְהִרָא. (מוֹעֵד כָּל חַי לְהַגְרָ"ח פֶּלֶאגִי זַ"ע סִמֶּן ח' חֲדָשׁ סִימֶן).

נְשִׁים בְּאֲמִירַת פֶּתַח אֱלֹהֵי

עַל כֵּן נִרְאָה, שְׂאִין רְאוּי לְנָשִׁים לִזְמַר תְּקוּנַת חֲצוֹת, הֵן תְּקוּנַת רַחֵל הֵן
תְּקוּנַת לָאָה, מִיְהוּ בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אִין קְפִידָה, וְכֵן מְנַהֵג הַנְּשִׁים
בְּבֵיתָנוּ שְׁעוֹמְדִים בְּאֲשְׁמֶרֶת קוֹדֶם עֶלֶת הַשַּׁחַר, וְאִין אֲוִמְרוֹת תְּקוּנַת
חֲצוֹת, אֲלָא לִזְמִדוֹת פְּתִיחַת אֱלֹהֵי זְכוּר לְטוֹב, וְקִצַּת לְמוֹד פִּיּוּצָא בְּזָה,
וְזִקְיִנְתִּי תִנְצַב"ה הִיְתָה לִזְמִדַת י"ח פֶּרְקִי מִשְׁנָה.

(שו"ת רב פעלים חלק א - סוד ישרים סימן ט)

לִזְמַר אוֹתָהּ בְּעַת בְּרַכַּת אֵילָנוֹת

בְּעַת בְּרַכַּת הָאֵילָנוֹת יֵשׁ עֲנִין לִזְמַר אֶת תְּפִילַת אֱלֹהֵי זְכוּר לְטוֹב "פֶּתַח
אֱלֹהֵי" וְכֵן נִדְפֶס בְּסִדּוּרִים וּבְהַגְדוֹת שֶׁל פֶּסַח לִזְמַר זֶה.

הרב שלום קרויז אבדק"ק אודווארי מח"ס שו"ת דברי שלום ד' חלקים

בס"ד, יום ה' לסדר ואספת את תבואתה, דרך הישר [תשל"ט]
לפ"ק.

בימי השובבי"ם, יתברך
כטל וכרביבים, ה"ה כבוד הרב
הגדול בתורה ויר"ש, צנא מלא
ספרא, אשכול הכופר חכם
וסופר וכו' כש"ת מו"ה שלו'
יודא גראס נ"י, רב דקהל מגן
שאול, אבדק"ק האלמין.

אחדשה"ט, זה כבר קבלתי ממנו כל הספרים שהוציא לאור
עולם, ובאמת נהנתי מאוד בעברי קצת בין העלים, ושם ראיתי את
גודל וכובד העבודה אשר השקיע בחיבוריו הנעימים, ובכל יום
חשבתי לבוא עם איזה הערות אבל מחמת אפיסת הפנאי מוכרח
אני לבוא בידיים ריקניות. יה"ר שדבריו יעשו רושם בעולם, וכל
המזכה את הרבים וכו', ויצליח בכ"ע כאוונה"ט.

...אמנם

ובאחת אעוררו עוד, כי לפי ראות עיני שכה מספרו לעורר
על בדיקת השומשין הנקרא מוין דשכיח מאוד בהם נמלים קטנים
ומאוד צריכין ליהזר בהם, ודו"ק.

הדושה"ט מאהבה ומברכו בהצלחה ברו"ג
ואצרף כאן המחאה קטנה בעד הוצאות ספרו
הק' שלו' קרויז אבדק"ק אודווארי

ספר

גימטריאות פתח אליהו

רמזים וסודות

– א –

ה'הודים' ו'קרים' הביטו וראו חשבון נפלא במעלת 'פתח אליהו' – הנה בהתבונן האדם בגימטריא של המלים 'פתח אליהו' – ונכח שהם עולים כמנן תק"מ (540), ונבאר אחד לאחד כמה ענינים שעולים לענן תק"מ.

בגימטריא (540) כמנן:

האחד – 'תזכו למזל' הינו שעל ידי אמירת האדם את מאמר פתח אליהו הוא זוכה למזל וברכה בכל עניניו לטובה.

והשני – 'דוד המלך מנגן בכנור' הינו שדוד המלך כבר מנגן בכנור היות שמעורר את משיח בן דוד שיבוא ויגאלנו.

והשלישי – 'כנף השכינה' שעל ידי אמירת מאמר פתח אליהו נכנסים תחת כנפי השכינה, וזוכים לגאולה.

והרביעי – 'קבר רחל' שעל ידי אמירת פתח אליהו רחל אמנו מעוררת רחמים אצל אבינו שבשמים שיבוא תקף המשיח ויגאלנו אמן.

– ב –

הביטו עוד וראו שהגימטריא של 'פתיחת אליהו הנביא' – עולה כמנן תתרי"ח (1018), ונבאר גם בזה עוד ענינים שעולים למנן תתרי"ח.

בגימטריא (1018) כמנין:

האחד - "אהבת עולם אהבתנו" - והשני - "זעקת אמת"

— ג —

וערך הגימטריא. של 'פתח אליהו הנביא' עולה למנין תר"ח (608) -

בגימטריא (608) כמנין:

האחד - אין יאוש בעולם בכלל - התפלה הקדושה היא מוציא את האדם מיאוש, ומכניס בו מדת בטחון, והשמחה שאין דגמתה בעולם והשני - משימד הטנקים - זהו הכח הגדול שלנו לנצח את אויבינו, ולהשבית את כל המקטרגים.

והשלישי - משיח צדקנו - היינו, שאמירת מאמר פתח אליהו מזרזת את ביאת המשיח וגורמת לגאולה להופיע בפתח, ועל ידי אמירתה נזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

— ד —

וערך הגימטריא. של 'פתח אליהו הנביא זכור לטוב' עולה למנין (888)

בגימטריא (888) כמנין:

= כף של נחת = נחת מהילדים להורים, שעל ידי אמירתה זוכה לנחת מהילדים, ולכף של נחת בכל הענינים.

= כתבנו בספר חיים, הרגיל באמירתה יזכה להכתב בספר חיים טובים.

= שעבוד מלכות, באמירתה יזכו ישראל להינצל משיעבוד מלכות.

= קול שופר חזק מאד, ונזכה לשמוע קול שופרו של מלך המשיח.

= מִשֶּׁה בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִיָּד יִתְגַּלֶּה מִשֶּׁה בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי מִשֶּׁה רַבְּנוּ הוּא גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן וְהוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן (זוהר, אור החיים הקדוש פְּרִשְׁתִּי וְיַחֲסִי).

– ה –

וְעָרַךְ הַגַּיְמִטְרִיָּה שֶׁל "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר" = 5311 -

בְּגַיְמִטְרִיָּא (1185) כְּמַנְיָן:

= אַל יִקְנָא לְבָךְ בְּחַטָּאִים כִּי אִם בְּיִרְאַת הוִי"ה כָּל הַיּוֹם (מְשָׁלִי פֶּרֶק כג ז).

= דִּירָה פִּתְחָתוֹנִים, שְׁלוּמְדֵי זוהר הַקְּדוֹשׁ מִמְּשִׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה פִּתְחָתוֹנִים.

= שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וְזוֹכִים לְשְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

= תַּחֲשֵׁב טוֹב יִהְיֶה טוֹב בְּשִׂמְחָה, שְׂיִזְכֶּה לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּלְמַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

– ו –

וְעָרַךְ הַגַּיְמִטְרִיָּה שֶׁל "גּוֹף, נֶפֶשׁ, רוּחַ, נְשָׁמָה, חַיָּה, יְחִידָה" = 1188 -

בְּגַיְמִטְרִיָּא (1188) כְּמַנְיָן:

= מַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הַלְכָה, סוּד, יְחוּדִים.

הַפְּלָא וְנָפְלָא: שְׁעַל יְדֵי שְׁלִימוֹת לִימוּד כָּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה זוֹכֵה לְהַשְׁלִים אֶת תְּקוּנוֹ, מֵהַגּוֹף עִם כָּל חֻלְקֵי הַנְּשָׁמָה.

מַקְרָא: הוּא כְּנֶגֶד הַגּוֹף, שֶׁהוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל אֶת הַנְּשָׁמָה, וּלְזֶה הַתּוֹרָה מִבְּטִיחָה אַרְיִכוֹת יָמִים, לְמִי שֶׁגּוֹמֵר אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מַקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם.

משנה: היא כנגד הנפש שהוא בחינת הדם שבתוך הגוף, "המשנה" הוא הלח החיוטי ש"משנה" את האדם הן לטובה והן לרעה, הן לנפש והן לפסול. וכמו שכל הפגמים הם רק בנפש, כמו שכתוב "נפש כי תחטא", הן הוא שרבו המחלוקות הם בהבנת המשנה, וכן עיינו ראות שרבו המחלות רח"ל הם בדם.

גמרא: הוא בחינת הרוח, שהוא בחינת הלב שמחלק הדם לכל האברים פולם. כך כל אדם חיב ללמוד גמרא, כמו שפסק הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה. וממנה יבוא ללמוד כל חלקי הפרד"ס

הלכה: בחינת הנשמה, טעמו וראו כי טוב ה', "כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא", - מיום שנחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא אלא ד' אמות של הלכה בלבד. שעקר הלימוד הוא על מנת לקיים, והוא נשמת התורה, כמו שהעקר עבודתו של האדם לזכור את נפשו, כדי שיזכה לנשמה.

סוד: בחינת חיה, כי הוא החיות של כל התורה כמו שכתוב בזהר הקדוש ובכתבי האר"ל.

חודים: בחינת יחידה, כי להם זוכים רק הצדיקים שזיכנו עצמם, ודבקים בה' יתברך בכל עת ובכל רגע ובכל שעה, ואז זוכים להתחבר עם הש"ת באחדות גמור, כדגמת הבעל שם טוב הקדוש זיע"א והצדיקים הקדמונים.

על כן צריכים לקיים דברי הרי"ח הטוב כדכתב בספרו דעת ותבונה בשם המהר"ח שצריך כל אדם ללמוד תורה לשמה, פירוש לשם ה"ה, כלומר שצריך ללמוד כל חמשה חלקי התורה, שהם: פשט, רמז, דרש, סוד, ופנימיות הסוד, עכת"ד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, יגן בעדנו לחזק הלמוד בהן, ויהי רצון שיערה השם

עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו במהרה בימינו אמן.

ובבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לה, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו" וקראתם דרור" ותחננה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל-חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר זוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

בעז"ה

קובץ

הסכמות ומכתבים

רשימת הרבנים גאוני וצדיקי הדור, אנשי כנסת הגדולה, בישיבה של מעלה, עמודי העולם, ראשי סנהדראות, אשר כל בית ישראל נשען עליהם, וכגחלי אש דבריהם, אשר הסכימו ונתנו מהודם, על הספרים שנתחברו ויצאו לאור ע"י

הרהגה"צ מוהר"ר שלום יהודה גראס
ב"ק אדמו"ר שליט"א מהאלמין

אבדק"ק דקהל "עטרת ישעיה" - "מגן שאול" ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי", "מכון להוראה בשחיטות ובדיקות", ונשיא של "המכון להוצאת ספרי יהודה וישראל", ומייסד "מפעל הזוהר העולמי" אשר מטרתו הפצה וחיזוק לימוד זוהר הקדוש בקרב ישראל להחיש הגאולה ברחמים.

יָצָא לְאוֹר ע"י מִפְעֵל הַזּוהַר הָעוֹלָמִי, עִי"ה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
חֻדָּשׁ אִייר שְׁנַת "בִּיאת מְשִׁיחַ" - (771) תשע"א לפ"ק
בְּסִפְרָא דָא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי
מוֹפֵץ לְלֹא מִטְרוֹת רַחוּם כָּלֵל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמֵי

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

הַסְפָּמוֹת וּמִכְתָּבִים

מכתב ברכה מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
בעל שערי זבול שליט"א הרב זבולון המבורגר,
מחבר ספרי שערי זבול י"ד חלקים וש"ס בכתב יד,
בעיה"ק ירושלים תובב"א

ב"ה כ"ג אדר תש"ע פעיה"ק ירושלים תובב"א

הנה הגאון הצדיק המפרסם אב"ד האלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א העוסק בלמוד הזהר הקדוש והפצת הזהר הקדוש דרך למוד ברבים, וידוע שהזהר הוא מעולם האצילות, ובכתבי האריז"ל מבואר שיש עולם עשיה ועולם יצירה ועולם הבריאה ועולם אצילות, ומי שלומד זהר הקדוש זוכה לעולם האצילות, וידוע שיש נפש רוח ונשמה, ומי שרק לומד נגלה הוא זוכה בנפש רוח ולא בנשמה ומי שלומד זהר הקדוש זוכה לקבל נשמה מעולם אצילות, ולאחר מאה ועשרים זוכה לישב בעולם עליון מאד מאד ויקבל נשמה גבוהה, והזהר הקדוש נתחבר על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכל אחד ואחד צריך ללמד כל יום חוץ מלמוד הנגלה זהר הקדוש וגם חשוב מאד לכנס בתורת האריז"ל כתבי האריז"ל ספר עץ חיים ושער הכוונות, וזה צריכים ללמוד דוקא עם ר"מ מקובל שיהא בקי בכל כתבי האריז"ל, וזהו מקרב הגאולה, ולכך דבר גדול מאד מאד עשה הגאון הצדיק שמרביץ תורת הזהר ברבים ומקים שיעורים ברבים בכל מקום ומקום, ושכרו גדול מאד, ולכך מצוה גדולה לחזקו

על הזכוי הרבים הזה, וזכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליו ועל כל משפחתו ולכל העוזרים לו.

הפותב וחותם למען כבוד התורה ולומדיה:
הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שצרי זבול י"ד חלקים

מכתב ברכה וחזוק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
בעל "ים החכמה" שליט"א יצחק מאיר מארגנשטערן
ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר פעיה"ק ירושלים
תובב"א

בסיעתא דשמיא, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק,
פעיה"ק תובב"א.

הן נודע ביהודה ובִּישְׂרָאֵל גדול שמו של כ"ק המאור הגדול
המפרסם לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר
מהאלמין שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חבוריו המעידים על מעשה
תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדר פראי החומה
בכרם בית ישראל זה רבות בשנים כן ירבו, והנה זה עתה יהוד'ה
יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר למוד ספר הזהר, והגדיל
לעשות בִּסְדוֹ שְׁעוּרִים רבים בספר הזהר בכמה ערים, ואסף איש
טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגלת למוד הזהר
ויקראו בשם ספר 'אור הזהר', גם זכה לההדיר ולהדפיס מחדש ספרי
הזהר והתקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון דא
דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר
להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל
לעסק הקדוש דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י
ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד

בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והן הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמדו בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיזא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיה (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין כאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו פסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזהר בגי'סא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי" ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושמים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד הזהר

הקדוש בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזהר ביה יפקון מן גלותא כו', הינו בלמוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכוון על פי אמתות חכמת הקבלה". ועין שם שהראה מקורו בדברי רבנו האר"י בשער רוח הקדש (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי כמה לילות היה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה ישן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובכא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכוי הרבים, ויהא רענא דתירום רישיה אכולא פרכא, ויזפה להגדיל תורה ולהאדירה כאוות נפשו הטורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דידן, אמן כן יהי רצון.

והנני בזה דורש שלומו ושלום תורתו באהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

שנת תשכ"ח

הספר "נפש ישעיה" ניתן במתנה לכ"ק מרן האדמו"ר מסאטמאר יבחל"ח זי"ע מאת כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ברכת כ"ק מרן האדמו"ר מסאטמאר רבי יואל טייטלבוים יבחל"ח זי"ע על הספר "נפש ישעיה על מאכלות אסורות":

"שיהיה בהצלחה גדולה, ויפעל להחדיר ולעורר את רוח הבריות ולקרב אותם לאבינו שבשמים, ומי יתן ויכנסו הדברים בלב הקוראים להתעורר ולשמור דרכי החיים, כי בעוזה"ר רבה המכשלה, בזכות שמירת הכשרות נזכה לאריסטון שעתיד הקב"ה לעשות לכל מי שלא יכשל במאכלות אסורות, בביאת גואל צדק בב"א".

ואז הוסיף ואמר ב"ק מרן אדמו"ר זי"ע:

"נלחמתי הרבה על הכשרות, בדרשות ובכתב, וזקיני מרן הייטב לב זי"ע - כמעט והקצבים הרגו אותו, כשיצא נגדם, שלא רצו לשמוע בקולו, (ראה שו"ת דברי יואל יו"ד סימן ל"ד ד'), לכן צריכים הרבה סייעתא דשמיא".

בשנת תשד"ם יצא לאור ספר "דברי יואל" על כשרות המאכלים, ליקוט מכל ספרי רבינו הקדוש מסאטמאר על כשרות המאכלים, על ידי מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

שנת תש"ם

משה פיינשטיין
 ר"מ תפארת ירושלים
 בנא יארק

כע"ה

RABBI MOSES FEINSTEIN
 455 F. D. R. DRIVE
 New York, N. Y. 10002

ORegon 7-1222

הנה ראיתי כמה מהספרים שנחכרו ע"י ידידי הרב הגאון מוה"ר

שלום יודא גראס שליט"א הרב דק"ק האלמין מברוקלין, ביניהם
 הספרים אכילה מצוה כישאל ז' חלקים, אפיית המצוה השלם ג"ח,
 שו"ת זכחו זכחי צדק, אהלי ישראל, דבר משה, מזוזה שלום,
 מנחת יהודה, קדושה ישראל, נפש ישעי' ועוד, וכולם נכחבו
 כאופן וצורה שראויה לכני חורה לעיין בהם, שהגאון המחבר
 שליט"א אסף וביאר כחריפות ובקיאות נפלאה, ההלכות והשקפות
 ששייכים למה ענינים שגדולם, ר"ל, נכשלים בהם, ואף שלא שייך
 לעיין מחמת סדרה הזמן, אלא לעיין קצה בספרים, וממילא לא שייך
 לכתוב הסכמה לבני החלטה הדינים, מ"מ כבר אחזקו גברא, שיש
 לסמוך על הגאון המחבר שליט"א, שחיבר ספריו לכבוד השם והתורה,
 וממילא אני מקוה, שכל שומרי התורה יעזרו להגאון המחבר שליט"א,
 שכאמה מצוה גדולה לחזקו ולחומכו ככל האפשרות.

ועז באתי על החתום לכבוד החורה ולומדיה,
 כיום י"ח לחודש סיון תש"ם

נאום משה פיינשטיין

שנת תשכ"ט

משה פיינשטיין
 ר"מ תפארת ירושלים
 בנא יארק

בע"ה

RABBI MOSES FEINSTEIN
 455 F. D. R. DRIVE
 NEW YORK, N. Y. 10002
 ORegon 7-1222

הרב הגאון האלמין שליט"א ור"מ מוה"ר
 אהרן-יחזקיהו שליט"א אשר בא עיני אביהם רבינו
 בענין אלוס ויבאריהו מספרי פאונדיר קטלית יבסי אולי ונימין קדושה איהו כפינו יש כחו לחזקו
 בהו פאולו שיפ"ה יורה ודגה פלו רבאלי ואלו רבאליהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו
 ומינהו אלו אלוס ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו
 ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו ויבאריהו

שנת תשל"ג

הסכמת פוסק הדור מחותני להבחל"ח

ב"ק מרן אדמו"ר מקלויזנבורג שליט"א [זי"ע]

אם בשנת תשל"ג בעקבתא דמשיחא ישנם עוד שני רבנים שמגלים את המכשולים של מאכילי טריפות, הגיע הזמן שיבוא המשיח

בשנת תשל"ג הייתי עם עוד רב אחד אצל מחותני להבחל"ח הגה"ק מקלויזנבורג זצ"ל, [ומסרנו לו הספר על השחיטה - יש הרבה לכתוב ובידיקות בזמן הזה, והאיך שמאכילים טריפות לעם ישראל תחת שמות ידועים וכו', ודברנו אתו שעה ומחצה (ונקלט על קאסע"ט טעי"פ), ואמר אז כי אם בשנת תשל"ג בעקבתא דמשיחא ישנם עוד שני רבנים שמגלים את המכשולים של מאכילי טריפות, שאני צועק על זה כבר הרבה שנים שכאן בארצה"ב מאכילים נבילות וטריפות רח"ל, הגיע הזמן שיבוא המשיח, ובלשונו. "מעג שוין משיח קומען".

בתוך הדברים עברנו על עשרות ספרי שו"ת שמביאים איך שבכל דור ודור הצליח מעשה בעל דבר נגד הכשרות והשחיטה שלא תהי' כהוגן, כמבואר בשו"ת דברי חיים יורה דעה סימן ז' ועוד. וסיפר לנו אז המעשה מר' מאניש השוחט של זקיניו הרה"ק ר' ברוך גארליצער זי"ע.

ברכתו של אותו צדיק הכניסה בנו חיות והתעוררות חדשה ליכנס בעובי הקורה, ולערון מלחמה כבידה נגד השוחטים הקצבים, שנוסף על זה שמאכילים טריפות רח"ל, מוכנים להרוג כל מי שיעמוד נגדם.

ועכשיו נדפס קו"ק שיצא לאור ע"י הביד"צ של קהילת קלויזנבורג, וכ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל חתם ג"כ ע"ז (ומעניין מאוד שכפי הנראה הרי היא החתימה היחידה שחותם עצמו בחתימה "יקותיאל יהודה מרודניק"), וז"ל הקול קורא:

ב"ה, קהל יסודי התורה שה"פ קלויזנבורג

בהוראת הבד"צ לאפרושי מאיסורא באנו לפרסם לרבים המכתבים שנדפסו בחוברת שנשלח לידינו אודות מצב הניקור באמריקע: וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנסי, ועוד. ואזרה מביד"צ דקהילתנו שלא לאכול בשר עד שיסודרו הדברים בכל.

ב"ה, ביד"צ דקהל יסודי התורה שה"פ קלויזנבורג
למנהלי הקהלה הע"י,

כדי להסיר מכשול הננו בבקשה לפרסם לאנשי קהלתנו המכתבים הנוגעים לענין ניקור חלב החמור ולהזהיר שלא יבואו למכשול ח"ו עד שיסודרו הענינים בכל.

וע"ז באנו על החתם ד' עשית' תשמ"ג לפ"ק

אהרן יודע ווילנער - אהרן ווידער

אפרים פישל הערשקאוויץ

זה לשון הגה"צ משה שטרנבוך שליט"א: והנני מקוה שבית ישראל יכירו נחיצות מפעלכם, וה' יהיה בעזרתכם להרים קרן הכשרות ונקדם עצמינו שזה"פ ראויים לקבל בקרוב פני משיח צדקינו, עכ"ל. ושני נביאים מתנבאים בסגנון אחד

קטנת חי' מספר 11528
יהודים בנינו

שם: י"ט הסדר שליט"א

לכבוד
מכובדי הרמ"ג ר' שלום יהודה גרוס שליט"א
שלום וברכה,
הריני לשמך קבלה מסדר החשוב לילדנו
בית המדרש שלנו, יתרו-חזו!
יה"ר ויהא השי"ת בעזרו ויוכל להמשיך
להתקין עשייתו חורגה וחכמתו חוצה,
בכבוד רב,

י"ט הסדר שליט"א

יחזקן בהמחירים זני"ל סופר
אבי חיים ורבי שלום ורבי
דוד שבת, מלך משגיח
בנימין יו"שלים מ"ט

**הרב מהאלמין שליט"א רוקד עם
המחותן האדמו"ר מערלין שליט"א**

שנת תשמ"ג

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסערטון פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ביה, י"ז אד"ר תש"ם
ברוקלין

הרה"ג הרו"ח אי"א בוי"ב עוסק ב' כו' מו"ח שלום יודא שי'

שלום וברכה
מאשר הנני קבלה בחו"י (מדריך לכשרות ולמיזוק ח' ודבר בעתו -
בחדש אדר ראשון - חדש הניבור המטלים שנה זו,
ובמסכיכות לפורים קטן, ומפורטס חומר דא"ת דפי'
שנה פורה, והמעשה הוא העיקר.
הפי"ג שבמכ"י יקראו בעת רצון על הגיון הק"י.

בכבוד וברכה
י"ט הסדר שליט"א

שנת תשמ"ג

גראס - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסערטון פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ביה, ז' אד"ש תשמ"ו
ברוקלין, נ. י.

הרה"ג הור"ח אי"א בוי"ב וכו' מה' שלום יודא שי'

שלום וברכה
במענה על ההודעה ע"ד הכנסת בנם האב"ר ניסן משה שי' לגיל מצות,
הנה הי"ר המשגיח אשר מבן שלש עשרה למצות יגדל לבן חמש עשרה וכו' כפסק המשנה (אבות פרק ה'), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בחורו, בחורו הגולה וכן בתורה המסידות ויחדר בקיום המצות. והשגיח יצלילנה להיות חסיד ירא שמים ולמדן.
ייררו ממנו ומכל יו"ת שי' רוב ברח' יהודי אמת'י חסידותי .

ברכה
י"ט הסדר שליט"א

שנת תשמ"ו

RABBI SOLOMON KRAUSZ
215 Rutledge Street
Brooklyn, NY 11211
(718) 387-3881

שלום קרויז

אב"ד דק"ק אודוארי
כתב יד רב בנימין ד"ר חיים פייק
מס' 107-0801

זקן האדמורי"ם "ליק מרן אדמו"ר מאודוארי
[שליטיא] זקוקלה"ה
רבי שלום קרויז
אבדק"ק אודוארי, מח"ס דברי שלום עה"ת
ושו"ת, ועוד

Rabbi Solomon Krausz
215 Rutledge Street
Brooklyn, N.Y. 11211
Tel. 387-3881

עלון קרויז
הוצאת ספרים חסידי
107-0801

Handwritten Hebrew text, likely a letter or note, written in cursive script.

בס"ד, עש"ק זאת חקת התורה הש"ס
הן הראה לפני הספר הקדוש קב הישר אשר ידויר
הרה"ג המפורסם בחיבוריו הוקרים שהוציא לטובת
הכלל ובתוכם סה"ק שבט מוסר והגליה ברוחניות כי
הנצי"ם ברוב פאר והודר בלשון אירש המורגל אנלינו.
ועתה חוסיף עזר בכח הרעיון להוציא גם סה"ק קב הישר
בלשון איריש, מאד נחנץ בכל בית ישראל להביאם
לביתם למען ירגלו גם הנשים והמתולת לקרוא בו
במטרות ועייני יבואו למטרידות דרא שמיים באמת.
אין בפי מילין להלל המלאכה הנדולה שעשה בזה,
ובטוח אני שכל מי שיבוא חסדיק הזה בתוך ביתו ישתדל
שכל בני ביתו ירגלו לקרות בו בכל זמן פגור יתנה מאד
מה הספר ומפירושו הנפלא ויהא לו לעזר להביא חינוך
יפה לדרוורתו.

והשו"ת יעזרו לו שיעליה בכל ענינים ובפרט כי הוא
בנעצמו גדול ותנן את יוציה לתלמידיו חכמים גדולים
ולבעלי מידות טובות.

המכתב הוחסם לכבוד הדרו"ק בשמחה רבה

הק"ק שלום קרויז אבד"ק אודוארי

מכתב ספרו טו"ת דברי שלום ו' חלקים

שנת תש"ו

**בשנת תש"ע, הסכמה
וברכה לספר 'אור הזוהר',
ושאר ספרים על הזוהר הקדוש
וכן כתב עוד שני מכתבי חיזוק
על מעלת לימוד זזה"ק**

יוסף גרינוולד
רב הקהל "הקולת שיק" חסדסה
600 במסדרו טעוטי
ברוקלין, נ.י.

Handwritten Hebrew text, likely a letter or note, written in cursive script.

שנת תשכ"ח

ברכת כ"ק מרן האדמו"ר מטאש שליט"א על ספרי הזוהר הקדוש

כשהיה בדעתי להתחיל עבודת הקודש על הזוה"ק, נסעתי לפני ראש השנה לכ"ק מרן האדמו"ר מטאש שליט"א, וסיפרתי לו שאני משתוקק מאוד ומרגיש שאם אדפיס את ספר הזוהר מחולק לקטעים עם ביאור, ויתחילו כל עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש, בוודאי שכל העם יחזרו בתשובה, ונזכה להגאולה שלימה בקרוב ממש. רבינו הקדוש מטאש אמר זה דבר גדול וקדוש מאוד והשי"ת יעזור לך, ואתן לך סכום הגון שיהיה לי גם כן חלק בזה, ותתחיל תיכף בהעבודה, כי הרשב"י קבע כבר "בדא יפקון מן גלותא ברחמי", העטרת צבי פרשת בהעלותך כותב מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו. ובנוצר חסד על מסכת אבות כתב, לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בה, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. ובשלחן הטהור (סימן צ"ג אות ב'): קודם התפלה יקבע עצמו ללמד משניות, גמרא, זהר. ולא יתפלל עד שילמד בזהר הקדוש הן רב הן מעט. וסיפר לי הסיפור איך שנתקרב המגיד ממעזריטש זי"ע להבעל שם טוב, (ע"י לימוד עץ חיים), ועוד כמה דברים נפלאים, (ואכמ"ל) ובירך אותי שאזכה לברך על המוגמר, ואביא לו הספרים כשיצא לאור בעזה"ת.

האדמו"ר מטאש שליט"א מחלק תקונים להבחורים:

כ"ק האדמו"ר מטאש שליט"א פנה הרבה פעמים בדברי עידוד לבחורים ולבארכים ועודד אותם ללמד ולומר תקוני זוהר, וכן חלק להבחורים תקוני זוהר ובדף הראשון כתוב ברכה, שיזכה להבין הזוהר הקדוש ועל ידי כך יתלהב ויטהר לבו לעבודת השי"ת.

סגולה לעייפות לומר תקוני זוהר: היתה תקופה כשהתעייף מחמת טרדות עבודת הקדושה, היה אומר בהתלהבות כמה דפים תיקונים, ונפח בעצמותיו רוח חדשה. מה עשה כ"ק האדמו"ר מטאש שליט"א בליל שבת אחר עריכת השלחן? חסיד אחד עקב אחר כ"ק האדמו"ר מטאש שליט"א לראות מהי עבודת קדשו בליל שבת אחר גמר עריכת השלחן ["טיש"], וראה איך כל שבת אחר עריכת השלחן אינו הולך לנוח עד שגמר כל הזוהר של פרשת השבוע.

LEVI J. GREENBERG
LAW OFFICE
1000 WEST 10TH AVENUE
DENVER, CO 80202
TEL: 303.733.0000
WWW.LEVIJGREENBERG.COM

תקונים שבת י"ז
שנת תשכ"ח
מרן אדמו"ר מטאש שליט"א

הנהגה צ"ר רבי לוי יצחק גרינוואלד
שנת תשכ"ח

הנהגה צ"ר רבי לוי יצחק גרינוואלד

שנת תשכ"ח

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:
דומה דודי לזבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו
מושגים מן החלונות מציין מן התרפים:
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך.

(כשיר השירים פ' ב, ח-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מון גלותא ברחמי" (זוה"ק)

ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המנון!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המנון?
שנאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה זוכו לחממה עליונה.
ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
רואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (טז י"א), כתב:
שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצורך שיתעסקו ישראל בינה של תורה,
וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה ינהל של תורה, (גם יין מיטריה "סוד").

על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתק"ס חלקים (960)),
וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
ובכן יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
יכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (ובכך הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
[7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548-436784

בְּקוֹר נ"ק הַאֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
נְשִׂיא מַפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי
אֶצֶל הַמַּקְבֵּל הַמְּלוּכָ'ן
הַצַּדִּיק רַבֵּי דוֹד אַבְנוֹחַצִּירָא שְׁלִיט"א
לְפָנֵי פֶסַח שְׁנַת תַּשַּׁע"א ל'פ"

"מִי שִׁילְמֵד בּוֹיָהֵר הַקְּדוֹשׁ יִתְקַבֵּם עַל יְדוֹ הַרְשֵׁב"י
רֵאשִׁי תְבוֹת יִשְׁפַע שִׁפְעֵ רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
שִׁמְעוּנוּ רֵאשִׁי תְבוֹת שִׁיְהִי נֶחֱת עַד מֵאָה וְעֶשְׂרִים,
מִי שִׁיְזַכֵּה וְיִלְמַד רֵשֵׁב", וְזָכָה שִׁיְתְקַבֵּם בּוֹ, שִׁיְהִיָּה נֶחֱת עַד מֵאָה וְעֶשְׂרִים..."

הַאֲדָמוֹר נִכְנָס

הַצַּדִּיק רַבֵּי דוֹד: בְּרוּךְ הַבָּא! בְּרוּךְ הַבָּא! מַה שְׁלוֹם כְּבוֹד הַרַב?

הַאֲדָמוֹר: בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַשֵּׁ"ת יַעֲזוּר הַלָּאָה שְׁנוּכַל לְהַכְנִיִס אֶת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל בֵּית יְהוּדִי.

הַצַּדִּיק רַבֵּי דוֹד: ... יִבְשׂוּר טוֹב עַל הַקְּבֵל וְעַל הַפֶּרֶט יָבוֹא טוֹב וְיִקְבַּל טוֹב.

הַצַּדִּיק רַבֵּי דוֹד: אוֹמֵר לְכַבֹּדוֹ אֲנִי רוֹאֶה אֲנָשִׁים נִכְנָסִים, עִם חוֹבְרוֹת כְּאֵלֶּה עָרְפָּה שֶׁל שְׁעָה שֶׁכְּבוֹדוֹ

הַדְּפִיס, מוֹמֵשׁ דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה, לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה,

הַאֲדָמוֹר: סֵפֶר עַל הָרַעְיוֹן שֶׁל תַּתְק"ס חוֹבְרוֹת

הַצַּדִּיק רַבֵּי דוֹד: הַרְשֵׁב"י הַבְּרִיָּק אֶת הַהִבְרָקָה הַזֹּאת לְהַאֲדָמוֹר"י!

הַצַּדִּיק רַבֵּי דוֹד: כְּבוֹדוֹ, אֲנָשִׁים נִכְנָסִים, אֲנִי רוֹאֶה כְּכִר הוֹצֵאתָם הַרְבֵּה חוֹבְרוֹת מוֹמֵשׁ יוֹתֵר הַדָּשׁ

עֲכָשׁוּ הוֹצֵאתָם יוֹתֵר גְּדוֹלִים קֶצֶת, אֲנִי רוֹאֶה יוֹתֵר יָפִים, מְעִלִין בְּקֹדֶשׁ, עֲכָשׁוּ מְעִלִין בְּקֹדֶשׁ, (קְרִיאַת הַתַּפְעֵלוֹת).

בְּגִין דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא - עֲכָשׁוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּפוֹעֵל

רַבֵּי דוֹד: פֶּתַח אֶת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְנִפְתַּח דְּבָרֵי הַרְשֵׁב"י שֶׁתְּבֹב לִזְכוּת אֶת יִשְׂרָאֵל מִסוּפֵי הָעוֹלָם וְעַד

סוּפוֹ, וְהַתְמַלֵּא הַצַּדִּיק כְּלוֹ שְׂמֵחָה, וְאֹמֵר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: כְּבוֹדוֹ הָרִי מִקִּיָּם זֹאת, "מַה רַב שׂוֹבֵךְ אֲשֶׁר

צָפַנְתָּ לַחֹסִים בְּךָ" שִׁמְגוּלְגָלִים עַל יְדֵי כְבוֹדוֹ לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה, וְלִהְבִּיא מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ. כְּבוֹדוֹ לֹא זָקוּק

לְהַסְכְּמוֹת עַל דְּבָרֵי הַרְשֵׁב"י, לְדַבְּרֵי הַרְשֵׁב"י בְּעֵצְמוֹ אִין צְרָךְ לְשׁוּם הַסְכְּמוֹת.

אֲנִי קוֹרָא בְּזֵהָר כָּל יוֹם, אֲנִי מַצְטַרֵּף לְעוֹשֵׂי מִצְוָה אֲנַחְנוּ תוֹמְכִים וְסוּמְכִים עַל כָּל מַה שְׁעוֹשִׂים, שִׁיְהִיָּה

בְּזֵה סִיּוּן בְּרַכָּה וְיִתְהַלַּךְ מִזֵּה קְדוֹשׁ הַשֵּׁם.

אֲנִי רוֹאֶה כָּל הַצְּבוּר נִכְנָס עִם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה... מַה שֶׁכְּבוֹדוֹ עוֹשֶׂה זֶה דְּבָרִים שְׂאָף אֶחָד לֹא עוֹשֶׂה

בעולם (אמר זאת בהדגשות יתר), הניחו לכבודו מקום מן השמים להתגדר בו. הקדוש ברוך הוא שמח בכבודו וימשיך וישפיע על הכלל ועל הפרט לקדש שם שמים, להרבות כבוד שמים.

שוב חזר הצדיק ואמר שוב: אני רואה אנשים נכנסים עם החבורות האלה, וזה דברים נפלאים זה דבר נפלא, זה דבר נפלא - זה נח לשמים ונח לבריות.

הרשב"י ראשי תבות ישפע שפע רב בכל העולמות, צריך לזה הרבה שפע פי זה עולה הון תועפות.

(היה מלא התפעלות מהספרים והדיסקים שיצאו לאור, זהר השיעור היומי ועוד), ואמר בהתפעלות "איזה דברים!?! תזכה לקדש שם שמים, הקדוש ברוך הוא ישמח את כבודו ויהיה קדוש ד' על ידי כבודו, אנשים נכנסים עם הדברים, להביא את הישועה, ובפרט עכשו, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כי ירבו ימיד ויוסיפו לך שנות חיים חזק חזק ונתחזק, אם יקני (הסבא קדישא) היה רואה את כבודו הוא היה רוקד, היה רוקד עד לשמים, הוא היה יודע להעריך אנתנו לא ראויים מספיק להעריך את הזהר הקדוש.

הזהר הקדוש לא היה זו מידו של מורי ורבי יקני.

אשרי מי שהקדוש ברוך הוא מנפה על ידו שתבוא הישועה, שהקדוש ברוך הוא ישמח את כבודו עם אלוקי אברהם כי לאלוקים מגני ארץ מאד נעלה.

... הרשב"י ראשי תבות ישפע שפע רב בכל העולמות, יכתב את זה בכותרת:

"שמעון" ראשי תבות שי' יהיה נחת עד מ'אה ועשרים שנה, הקדוש ברוך הוא יתן לכם עוז ותעצומות להמשיך עם המפעלים האלה בכל העולם, לא רק בארץ ישראל, שכלם יהיו שתפים לקרוב הגאולה, שכל יהודי ויהודי יהיה לו חלק... "ואתם הדבקים בד' אלתיכם חיים פלכם היום, בן פורת יוסף". קנה ראה וקדש. וד' יצליח דרכך. "כי שם ד' נקרא עליך ונראו מקדך".

נשק את היד של האדמו"ר ולינוחה.

הגבאי ר' ישראל אמר שהצדיק לא היה כמעט אף פעם בשמחה גדולה כזו, ולא דבר כל כך הרבה בהתפעלות כל כך.

האדמו"ר נתן מתנה חבילה שלמה עם ספרים, והצדיק רצה לשלם, והאדמו"ר אמר: אני מחלק לכל העולם בהנכם, ומהצדיק אני אקח כסף???

"אם יקני היה רואה את כבודו (הסבא קדישא, רבי ישראל אבוחצירא) הוא היה רוקד, היה רוקד עד לשמים, הוא היה יודע להעריך אנתנו לא ראויים מספיק להעריך את הזהר הקדוש"

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

ספר

עֲרֻמָּה נֶשֶׁל נְשֵׁעָה

חלקים נבחרים מדרשה לחזוק

למוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ

– ביום הקדוש [יום הכפורים] תשע"א –

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

— ההבטחות הגדולות של הרשב"י —

(בזהר תרומה קכ"ח):

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המנוכה את הרבים

[בהפצת הזהר הקדוש]

מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

א. כופה את מלכות הרשעה.

ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.

ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

ד. זוכה לראות בנים לבניו.

ה. זוכה לעשריות בעולם הזה.

ו. זוכה לעולם הבא.

ז. אין שום אהד שיכול להזיק ולהרע לו.

ח. נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו.

ט. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה בכל הענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.

י. הרשב"י יכיר לו טובה על כך ומליץ טוב בעדו.

יא. הקדוש ברוך הוא מברך אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא.

יב. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר עֲרֻפָה שֶׁל שָׁעָה

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְרָשָׁה
יוֹם הַקְדוּשׁ תִּשְׁע"א
מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהָאֱלֹמִין שְׁלִיט"א
בבֵּיהֶמ"ד עֲמֻרַת יִשְׁעִיָה הָאֱלֹמִין – בֵּית שְׁמוֹשׁ

(א) חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א = 771

771 בְּגִימָטְרִיָּה = "בֵּיאת מְשִׁיחַ" = "אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם"

= "יְחִיָּה חַיִּים טוֹבִים וּמְאוֹשְׁרִים" [הַכֹּל רַק עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ]

וְעַת צָרָה = 771 הִיא לִיעֶקֶב וּמִמְנָה יִנְשַׁע . הַכֹּל תִּלְוֵי בָנוּ !!!

אֲצִלָּךְ מִתַּגְלָגְלִים יִהְיוּמִים - תִּזְהַר שְׁלֹא תַחֲשַׁב שְׁזָה
זְכוּכִית. בְּאֻמְרִיקָה אוֹמְרִים זְמַן זֶה כָּסֶף – אֲצִלְנוּ הַיְהוּדִים
אוֹמְרִים זְמַן זֶה חַיִּים !!! אֲבָל אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ כִּמָּה בְּאֻמַּת שׁוֹה
הַזְמַן שְׁלוֹנוּ!!! וְאִיךָ אֶפְשָׁר לְהַפְךָ 5 דְקוֹת לְיוֹתֵר מִשְׁמוֹנָה מְלִיוֹן שָׁנָה,

1 | א | נְדַפְסָ בְּעֵלּוֹן אוֹר הַזֶּהר מִס' 33 תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א – וּבְסֵפֶר "חֶבֶל עַל כָּל רֵגֶע" –

וּבְסֵפֶר "זְהַרֵי הַזֶּהר" [זֶה יֵצֵא לְאוֹר בְּהַרְבֵּה הוֹסְפוֹת חֲרָשׁוֹת וְגַם יִשְׁנוֹת, וְעוֹד חֲרוּשִׁים נִפְלְאִים.

עֲרֻכָּהּ שֶׁל שְׁעָה

וְזֶה רַק בְּמִשְׁגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה (מִלְבָּד הָעוֹלָם הֵבֵא שְׁשִׁים יֵשׁ חַיֵי נְצַח, עַיִן לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים וְזוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ) - עֲכָשׂוּ תִדְעַ עֲשֶׂה לְךָ יוֹתֵר מִמִּילִיּוֹן וַחֲצֵי שָׁנָה, וְלֹא תִבְזֹבֵז אֶף רֶגַע - מִי מִשְׁגַּע חֶסֶד דְּעָה שְׂיִזְרַק עֲשִׁירוֹת בְּהִשָּׁג יָד.

אֵתָּה רוֹצֵה עוֹרֵךְ דִּין מְפָרְסֵם וּמְצַלִּיחַ צְמוּד אֲלֶיךָ - רּוֹפֵא מְמַחָה שְׂדוּאָג שֶׁלֹּא תִהְיֶה חוֹלָה שְׂיִתְלוּוֶה אֲלֶיךָ בְּכָל שְׁעוֹת הַיָּמָמָה - בְּרֻכָּה מִבְּטַחַת לְבָנִים צְדִיקִים וְנַחַת מֵהַצָּאֲצָאִים - מִזֶּל טוֹב וּמְצַלַח כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ - חַיִּים אֲרָפִים טוֹבִים וּמְתַקְנִים - שְׁפַע בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים - מַעֲתָה כָּל יְהוּדֵי יְכוּל לְזַכּוֹת וּלְזַכּוֹת.

(ב) הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפַז רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתָּ צוֹפִים

לֹא חָרַב הָעוֹלָם אֲלֵא בְּפִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה וְלֹא חָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲלֵא מִפְּנֵי פִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, וְכָל הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֵינָן אֲלֵא מִפְּנֵי פִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִשְׁעַ יַעֲקֹב כָּל זֹאת (מִיִּכָּה פָּרָק א' פְּסוּק ה') ... (אֲלֵיָהוּ זוֹטָא פ"א, מַחֲזִיק בְּרֻכָּה אוֹת ה') וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּכָל מַאֲמָצֵי כּוּחוֹ לְצוּד הַזְּמַן מֵהַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְלַעֲסֹק בּוֹ בְּתוֹרָה בְּכָל מָה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ כְּמוֹ הַמְצִיל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת מְזוּטוֹ שֶׁל יָם, וְכְמוֹ שְׁכַתּוֹב הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפַז רַב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתָּ

צוֹפִים, (תְּהִלִּים פָּרָק י"ט, י"א), (כַּף הַחַיִּים סִימּוֹן קנ"ו סק"א).

בואו חשבון !!! – מזה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד
הזהר בין בימות החול ובין בשבת קודש

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת
בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר
הקדוש (סוף פרשת "שלח-לק") – זכאה חולקיהון דכל אינון
דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מִרְנָא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" (פרשת שמות שנה
שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקבילים ז'ל: דגדול פעל הנעשה
מעסק התורה ביום שבת, אֶלְף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעִשָּׂה
מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל,
דיומו של הקב"ה אֶלְף שָׁנִים, שְׁנָאֵמֵר כִּי אֶלְף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוּל וְגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הֵבֵא – זֹאת אוֹמְרֵת,
כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקָּב"ה. אִם כֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל
הַשֵּׁי"ת וְיִתְעַלֶּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ,
עוֹלָה אֶלְף יְדוּת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחוֹל. (מצא חן במדבר).

ד) בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

רַבְּנּוּ מְרֻדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִי"ע הַתְּבֵטָא פֶּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבֵּי
ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה
ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר

עֲרֻבָה שֶׁל שְׁעָה

וּקְבֻלָּה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חַל.
 וְלַמּוֹד הַקְּבֻלָּה זוֹהַר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שָׁנָה לְלַמּוֹד שְׁבַע עֵי
 וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בִּימֹת הַחַל".² וּפְסֵק הַגַּה"ק הַפֶּן הַחַיִּים (קנ"ה סק"ב),
 דְּלַמּוֹד הַזּוֹהַר יִחָשֵׁב לְלַמּוֹד הַקְּבֻלָּה. וְכַתֵּב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
 וְאֶפְּלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב
 לְפָנֵי הַקָּב"ה כְּדַכְתִּיב וְדָגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה וּפְרָשׁוּ חַז"ל וְדִלּוּגוֹ עָלַי
 אֲהַבָּה, עַכ"ל.

וְכִּבְר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"ש בּוֹזְגָלוּ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בַּעַל
 "הַפְּסָא מִלֶּךְ" דְּלַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל
 לַמּוֹד הַפֶּשֶׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וז"ל: ה"כֶּסֶא
 מִלֶּךְ" (תְּקוּן מ"ג): כִּי לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה
 עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְרוֹשׁ מֵאָמַר אַחַד,
 יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעַלָּה בְּשַׁעָה אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפֶּשֶׁט
 שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא,
 וַיְהִיָּה מֵרוּאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרִיקֵיא.

גַּם בְּתִקּוּן ל' כָּתֵב (הַפְּסָא מִלֶּךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּמָה גְדוֹל חַיּוּב עַל
 תְּלִמִּיד חָכֵם לְלַמֵּד קְבֻלָּה. וְעִנְשָׁם כְּמָה גְדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים

(בו) הַעֲרָה מֵאֵת רַש"י: וְהִבְנֶה לְדַבְרֵי רַבֵּנוּ יִמְצָא הַקּוֹרֵא מִלְּשׁוֹן הַזּוֹהַר הַמְּדַמָּה אֶת
 לַמּוֹד הַמִּשְׁנָה בְּחִצִּיר וּכְתָבָן אֶעֱלֵ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנּוּכָר בְּפִרְשַׁת "וַיֵּצֵא" בְּרַעֲיָא מֵהַיְמָנָא
 (דף ע"ה) "וַיִּי לְאִינּוֹן דְּאֶבְלִין תְּבִין בְּאוֹרֵיתָא וְלֹא יָדַעִין בְּסִתְרֵי דְּאוֹרֵיתָא". וְעוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ
 הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאַל בְּהַקְּדָמְתוֹ ל'"שַׁעַר הַהַקְּדָמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוֹרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוֹרָאִים
 לְלַמּוֹד הַנִּגְלָה שְׁפָחָה וְקִלְפִין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקְּבֻלָּה.

עֲרֻכָּה שֶׁל שְׁעָה

ז

קבֵּלָה וְגוֹרָם אַרְךְ גְּלוּתָא כִּי הִם מְעַכְבִּים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיְצִלָּהּ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעֲהָ אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מֵה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוּל כַּחַה לְקָרֵב לְהַגְּאֻלָּה.

הַעוּלָה מְדַבְּרֵי רַבּוּתֵינוּ הַכֶּסֶא מְלָךְ וְהַרִי"ח הַטּוֹב זי"ע:
דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ, כְּלוּמֵד אֶלְף שְׁנָה פְּשֻׁט
בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שְׁעוֹת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת
קוּדְשׁ, הֵרִי שְׁזָכָה לְתַקּוֹן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יְמֵי הַבְּרִיאָה [וְכָל הַעוּלָם
מַתְעַלָּה עַל יְדוּ]. וּבְנוֹסָף עַל כֵּן חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים
(שַׁעַר הַשְּׂמִיכָה) הַמְּבַאֵר: דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשִׂמְחָה עֲרֻכּוּ כְּפוּל
אֶלְף, יוֹצֵא שְׂכָאֲשׁוּר יְהוּדֵי לוּמֵד בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ וּבְשִׂמְחָה תּוֹרַת
הַרְשָׁבִי – "הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ" עוּלָה בְּשַׁעֲהָ אַחַת לְעֲרֹךְ שֶׁל מְלִיוֹן
שְׁנָה, (לִמּוּד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחוּל). וְאֵיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי
יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה בְּשַׁעַת הַרְיוּחַ אַל
תִּשְׁוֹב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, לְפִי שְׁטוֹב לוֹ לְאַדָּם דָּבָר אַחַד בְּצַעַר
מִמָּוָה בְּרִיוּחַ (עִי"ש), עַל כֵּן כְּאֲשֶׁר לוּמֵד בְּיִסּוּרִים הַכֹּל כְּפוּל מָוָה,
סָךְ הַכֹּל לִימּוּד זֶהֱר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹה מָוָה מְלִיוֹן שְׁנָה
תּוֹרָה!!!!!! וְשְׁנִיָּה אַחַת כ' 28.000 שְׁנָה תּוֹרָה. צֵא וְחֻשֵׁב בְּלִמּוּד הַזֶּהֱר
הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שְׁנִיָּה אֲתָה מְשַׂמֵּחַ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח ה"."

כְּתַב הַכֶּף הַחַיִּים (ס' קנ"ה סק"ב): מִצְוָה פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה שְׁלֵא יְהֵא
עֲקָר בְּשִׁכְלוֹ שְׂאִינוּ מוּלִיד וְאֲמָרוּ חז"ל וּדְלָא מוּסִיף יָסָף, וְצָרִיךְ

שֶׁיִּחְדָּשׁ בְּכָל יוֹם¹ מֵה שְׁלֹא חֲדָשׁ מִקְדָּמַת דְּנָא, וּבִזְהָ יֵאִירוּ יָמָיו
 לְעוֹלָם הַבָּא (בְּשֵׁם אוֹר צְדִיקִים אוֹת י"ג), וְכֹתֵב מְרַנֵּא הֵבֵן אִישׁ חֵי זִי"ע (חֲלֵק
 דְּרוּשִׁים פְּרֻשֶׁת מִשְׁפָּטִים ד"ה אִם אֲדוֹנָיו יִתֵּן לוֹ), וְז"ל: **כִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֻלְק
 הַנִּסְתָּר נִקְרָאִים בָּנִים וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֻלְק הַנִּגְלָה נִקְרָאִים בָּנוֹת,**
 עכ"ל. וְיוֹצֵא לְפִי דְבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים דְּכָדִי לְצִאת יְדֵי חוֹבַת פְּרִיָּה
 וּרְבִיָּה בְּתוֹרָה חֵיב לְחֲדָשׁ גַּם בְּנִגְלָה וְגַם בְּנִסְתָּר וּמִי יֹאמֵר זְכִיתִי
 וְיִצְאֵתִי יְדֵי חוֹבַתִּי.

וּבִזְהָר הַקְדוּשָׁה² (פְּרֻשֶׁת שְׁלַח לֶךְ דָּף קע"ג ע"א) כְּתוּב, שֶׁכָּל יְהוּדֵי חֵיב
 לְחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְהַקְבָּ"ה שׁוֹאֵל לְנִשְׁמָה מֵה חֲדָשָׁה,
 וְאִם לֹא חֲדָשָׁה נִמְצְאָת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה.

101 כְּתוּב קַב הַיֵּשֶׁר (פֶּרֶק ל"ה) דְּבִיוֹם הַיֵּאֲרָצִיִּיט שֶׁל אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, וְכֵן גַּם שֶׁל חֲמִיו
 וְחֲמוֹתוֹ, לֹא דִי בְּקוּדִישׁ וְתַעֲנִית שְׁמוּעִיל לְהִנְצֵל מִמִּקְצַת הַדִּין, אֶלָּא יִרְאֶה לְהַמְצִיא
 לְעִשׂוֹת טוֹב בַּיּוֹם הַזֶּה, וְיִרְאֶה לְחֲדָשׁ בּוֹ אֵיזָה דְּבָר בְּתוֹרָה, אֲזִי יֵשׁ תוֹעֵלַת גְּדוּל לְאָבִיו
 וְלְאִמּוֹ, וְכֵן בְּשֵׁאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵבֵן מְחֻדָּשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ תוֹרָה לְשִׁמְחָה, אֲזִי הֵבֵן מִשְׁמַח
 אָבִיו וְאִמּוֹ, וּמַעֲטָרִין לְאָבִיו וְאִמּוֹ בְּכִמְהָ עֵיטוּרִין, וְכֵן לְחֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, (עֵינֵן שֵׁם).

102 **בִּזְהָר** (פְּרֻשֶׁת שְׁלַח לֶךְ דָּף קע"ג עמוד ב') בֵּינָן דְּסִלְקִין בְּלַהוֹ נִשְׁמַתִּין דְּשֵׁאֲרוּ עֲלֵיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל. סִלְקִי וְקִיִּימִין בְּדִיּוּקְנָא קָמִי מַלְכָּא קוּדִישָׁא, וְקוּדִישָׁא בְּרִיף הוּא שְׂאִיל לְכַלְהוּ,
 מְאִי חֲדוּשָׁא הָהוּא לְכוֹן בְּהֵוָּא עֲלֵמָא בְּאוּרִיִּיתָא. וְכַאֲהָ אִיהוּ מְאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִיִּיתָא
 אִמְרַת קָמִיהָ. כְּמָה חֲדוּשָׁא עֲבִיד קוּדִישָׁא בְּרִיף הוּא, כְּנִישׁ לְפִמְלִיא דִּילִיָּה, וְאָמַר, שְׁמַעוּ
 חֲדוּשָׁא דְּאוּרִיִּיתָא, דְּאִמְרַת נִשְׁמַתָּא דָּא דְּפִלוּנִי, וְכַלְהוֹ מוּקָמִי הֵהִיא מְלָה בְּתָרִי מְתִיבְתִּי.
 אִינּוֹן לְתַתָּא, וְקוּדִישָׁא בְּרִיף הוּא לְעִילָא, חֲתִים לְהֵהִיא מְלָה. – וּבִיּוֹר: בֵּינָן שְׁעוּלוֹת כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת שְׁשָׁרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת לְפָנֵי הַמְּלָךְ הַקְדוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שׁוֹאֵל אֵת כָּלִם: אֵיזָה חֲדוּשׁ הֵיָה לְכֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בְּתוֹרָה? אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוּמֵר לְפָנָיו
 חֲדוּשׁ עַל הַתּוֹרָה. כְּמָה חֲדוּשָׁה עוֹשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מְכַבֵּס פְּמִלְיָה שְׁלוֹ וְאוֹמֵר: שְׁמַעוּ

עֲרֻכָּהּ שֶׁל שְׁעָה

ט

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר זוֹהַר חַי דְּכָל אֶחָד חַיֵּב לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בְּשַׁבַּת כְּפִי
יְכוּלָתוֹ בְּכָל חֻלְקֵי פְרָד"ס הַתּוֹרָה וּבִדְרָשׁוֹת חַז"ל, וּבִשְׁוֹרֹת תּוֹרָה
לְשִׁמּוּחַ (לְרַבְנֵי יוֹסֵף חַיִּים – א"ח סִימּוֹן צ"ח) כְּתֹב: כִּי מִי שֶׁחֲדָשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ
בַּתּוֹרָה בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ וּכְתַבְּם לֹא יוֹצִיא אוֹתוֹ בְּפֶה עַד שַׁבַּת, וְאִזּוֹ
נֶחֱשֵׁב שֶׁחֲדָשׁוֹ בְּשַׁבַּת.

הַגַּה"ק רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר פֶּאֶפּוֹ זי"ע בְּפֶלֶא יוֹעֵץ (עֲרֻךְ חֲדוּשׁ), כְּתֹב: רַק
שֶׁיַּעֲמַל בְּכָל כּוֹחוֹ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה דְּהֵינּוּ לְהַקְשׁוֹת וּלְתַרְץ
בַּתַּנַּךְ וּבִש"ס אוֹ לְפָרֵשׁ פְּרוּשִׁים בְּפֶרֶד"ס עַל תַּנַּךְ וְש"ס. וְאַחֲכֵי
כְּתֹב: וְגַם לִימוּד סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ אִף בְּאִין מִבֵּין חֲשׁוֹב לוֹ
כְּאִילוֹ חֲדָשׁ חֲדוּשִׁים עַפ"ל. הַרְאֵת לְדַעַת דְּהַלּוּמִד זוֹה"ק יוֹצֵא יָדֵי

חֲדוּשׁ תּוֹרָה שְׁאוּמְרַת נִשְׁמַת פְּלוּנֵי זֶה. וְכֵלָם מַעֲמִידִים אוֹתוֹ דְּכָר בְּשִׁתֵּי יְשִׁיבוֹת. הֵם
לְמַטָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה חוֹתֵם לְאוֹתוֹ דְּכָר.

תָּא חַזִּי, כִּד מְלֵא אַתְּחַדֵּשׁ בְּאוֹרֵייתָא, וְנִשְׁמַתָּא דְנַחְתָּא בְּשַׁבְּתָא אַתְּעַסְקַת בְּאִינוּן מְלִין
חֲדַתִּין, וְסַלְקֵי לְעֵילָא. כָּל פְּמִלְיָא דְלְעֵילָא, צִייתִין לְהַהוּא מְלֵא, וְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבִּין
בְּגִדְפִין, וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגִדְפִין. וְכִד שְׂאִיל לִוְן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא תְבִין וְשִׁתְקִין, כְּדִין חִיּוֹת
הַקְדָּשׁ מַה כְּתִיב, (יְחֻזְקָל א) בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (אִיּוֹב לב) כִּי עָמְדוּ לֹא
עֲנֵנוּ עוֹד. (נַחְמִיָּה ח) וּכְפַתְחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם. – וּבִיאָרוּ: בֹּא וְרֵא, כְּשֶׁדְּבַר מִתְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה
וְנִשְׁמַח שִׁירְדַת בְּשַׁבַּת הַתְּעַסְקָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעוֹלָה לְמַעְלָה, כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁל
מַעְלָה מְקַשְׁבָּה לְאוֹתוֹ דְּכָר, וְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבִּים בְּכַנְפֵיָם וּמִתְלַבְּשִׁים בְּכַנְפֵיָם.
וּכְשֶׁשׂוּאֵל אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מְשִׁיבִין, וְשׁוֹתְקִין, אִזּוֹ חִיּוֹת הַקְדָּשׁ מַה כְּתוּב?
(יְחֻזְקָל א) בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב לב) כִּי עָמְדוּ לֹא עֲנֵנוּ עוֹד. (נַחְמִיָּה ח)
וּכְפַתְחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם. (עֵינִן שֶׁם בְּאוּרֵךְ וּבְרַף קַעִיד ע"ב). (וְעֵינִן בְּסִידוּרוֹ שֶׁל שַׁבַּת שֶׁשׁ הַקְמָשִׁי עָנָה בֹּא וְרֵא ח',
ו"ל: וְדַבְרֵי הַכֹּל בְּשַׁבַּת נִתְּנָה תּוֹרָה, אִף אוֹר הַתּוֹרָה וְרִזִּין דְּאוֹרֵייתָא צְרִיף אֶדָם לְחַדֵּשׁ
בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, (עֵינִן שֶׁם).

עֲרֻכָּה שֶׁל שְׁעָה

חֹבֶת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה גַם בְּכֹל הַפְּרָד"ס, וְזֶהוּ בְּנוּדָאֵי חֲדוּשֵׁים
אַמְתִּיִּים וְתוֹרָה לְשִׁמָּה, וּבִזְהַר הַקְּדוּשׁ בְּהַקְדָּמָה¹ (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א),
כְּתֹב: דְּכַמָּה צְרִיךְ לִיָּזְהַר שְׂיֵהָא תוֹרְתוֹ תוֹרַת אֲמַת וְעֵתָה עַל יְדֵי
הַלִּימוּד הַנִּפְלָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ שְׂשַׁעָה שׁוּוֹה שְׁנָה כְּדַבְרֵי הַכֶּסֶּא מְלָךְ

1) הוּוּ כְּתוּב בְּהַקְדָּמַת הַזוּהַר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בְּרֵאשִׁית רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח (ישעיה נא)
וְאֲשִׁים דְּבְרֵי בְּפִיךָ. כַּמָּה אֵית לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַשְׁתְּדֵלָא בְּאוּרֵיִתָא יִמְמָא וְלִילֵיא, בְּגִין
דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צִיִּית לְקַלְהוֹן דְּאֵנּוֹן דְּמַתְעַסְקֵי בְּאוּרֵיִתָא, וּבְכֹל מְלָה דְּאִתְחַדְשׁ
בְּאוּרֵיִתָא עַל יְדָא דְּהַהוּא דְּאַשְׁתְּדֵל בְּאוּרֵיִתָא, עֲבִיד רְקִיעָא חֲרָא – וּבִיאור: בְּרֵאשִׁית.
רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, (ישעיה נא) וְאֲשִׁם דְּבְרֵי בְּפִיךָ. כַּמָּה יֵשׁ לְאָדָם לְהַשְׁתְּדֵל בְּתוֹרָה יוֹמָם
וְלַיְלָה, מִשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַשֵּׁיב לְקוֹלוֹת אוֹתָם שְׂמַתְעַסְקִים בְּתוֹרָה. וּבְכֹל
דְּבַר שְׂמַתְחַדְשׁ בְּתוֹרָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׂמַשְׁתְּדֵל בְּתוֹרָה, עוֹשֶׂה רְקִיעַ אַחְדָּא (ועין שם בְּאוּרֵי).

2) וּבְהַמְשָׁךְ (ועל דא כתיב, (ישעיה ה) הוּוּ מוֹשְׁכֵי הָעוֹן בְּחֻבְלֵי הַשְּׁוֹא. הָעוֹן דָּא כְּבוּרָא.
וּכְעֻבוֹת הָעֵגְלָה חֻטְאָה, מָאן חֻטְאָה, דָּא נוֹקְבָא דְּאֶקְרִי חֻטְאָה. אִיהוּ מְשִׁיף הַהוּא דְּאֶקְרִי
עוֹן בְּאֵנּוֹן חֻבְלֵי הַשְּׁוֹא. וּלְבַתֵּר כְּעֻבוֹת הָעֵגְלָה חֻטְאָה, לְהֵיחָא נוֹקְבָא דְּאֶקְרִי חֻטְאָה,
דְּתַמְּן אִתְתַּקְפַּת לְמַהוּי טַס לְקַטְלָא בְּנֵי נָשָׂא. וְעַל דָּא (משלי ז) כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה, מָאן
הַפִּילָה, דָּא הֵיחָא חֻטְאָה דְּקַטְלִית בְּנֵי נָשָׂא. מָאן גְּרִים דָּא, תְּלִמִּיד חֻבְסֵי דְלָא מְטִי
לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, רְחֻמְנָא לְשׁוֹבְנֵי. – וּבִיאור: וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה ה) הוּוּ מְשִׁכֵי הָעוֹן בְּחֻבְלֵי
הַשְּׁוֹא. הָעוֹן זֶה הַזְּכָר. וּכְעֻבוֹת הָעֵגְלָה חֻטְאָה, מִי חֻטְאָה? זֶה הַנִּקְבָּה שְׂנַקְרָאת חֻטְאָה.
הוּא מוֹשֵׁף אֵת אוֹתוֹ שְׂנַקְרָא עוֹן בְּאוֹתָם חֻבְלֵי הַשְּׁוֹא. וְאַחַר כֵּךְ כְּעֻבוֹת הָעֵגְלָה חֻטְאָה,
אֵת אוֹתָהּ הַנִּקְבָּה שְׂנַקְרָאת חֻטְאָה, שְׂשֵׁם הַתְּגַבְרָה לְהִיּוֹת טַסָּה לְהַרְגַּ בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה
(משלי ז) כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה, מִי הַפִּילָה? זֶה אוֹתָהּ הַחֻטְאָה שְׂהוֹרְגַת בְּנֵי אָדָם. מִי גְרָם
אֵת תְּלִמִּיד הַחֻבְסֵי שְׂלֵא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה. הַרְחֻמְן יִצְלִנּוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרָיא בְּמִטְוֵתָא מְנַיִיכוּ דְלָא תַּפְקוּן מִפּוּמַיִיכוּ מְלָה דְּאוּרֵיִתָא דְלָא
יְדַעְתוּן וְלָא שְׂמַעְתוּן מֵאִילָנָא רַבְרָבָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְלָא תַהוּוֹן גְּרַמִּין לְהַהוּא חֻטְאָה
לְקַטְלָא אַכְלוּסִין דְּבַר נֶשׁ לְמַגְנָא. פְּתַחוּ כְּלָהוֹן וְאָמְרוּ רְחֻמְנָא לְשׁוֹבְנֵי, רְחֻמְנָא לְשׁוֹבְנֵי. –
וּבִיאור: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרִים, בְּכַקְשָׁה מִכֶּם שְׂלֵא תוֹצִיאֵוּ מִפִּיכֶם דְּבַר תוֹרָה שְׂלֵא
יְדַעְתֶּם וְלָא שְׂמַעְתֶּם מֵעַץ גְּדוֹל כְּרָאוּי, כְּדִי שְׂלֵא תַהוּי גוֹרְמִים לְאוֹתָהּ הַחֻטְאָה לְהַרְגַּ
הַמוּנֵי בְּנֵי אָדָם לְחַנְסֵי. פְּתַחוּ כְּלֵם וְאָמְרוּ, הַרְחֻמְן יִצְלִנּוּ, הַרְחֻמְן יִצְלִנּוּ.

וּבִשְׁמֵחָה עוֹלָה לְעֶרְךָ אֶלְךָ שָׁנָה כְּדַבְרֵי הַבֵּן אִישׁ חַי זָל"ע, וּבִשְׂמֵחָה לְמַלְיוֹן שָׁנָה כְּדַבְרֵי הַאֲוֹרְחוֹת צְדִיקִים, וּבִיְסוּרִים כְּפֹל מֵאָה כְּדֵאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶטָן (פֶּרֶק ג' מִשְׁנֵה ר'), לְפִי שְׁטוּב לֹו לְאָדָם דְּבָר אֶחָד בְּצַעַר מִמֵּאָה בְּרִיחַ, וְגַם צַעַר כְּבִישֵׁת הַיֶּצֶר נֶחֱשֵׁב לְיִסוּרִים, [כְּתוּב בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים] וְאִיתָא בְּיִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (קֹהֶלֶת פֶּרֶק ב - רָמֹז תִּתְקַסַּח):

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא בְּרַ פֶּפְא תוֹרָה שְׁלַמְדַתִּי בְּאַף נִתְקַיְמָה לִי. בּוֹאוּ וְרֵאוּ: שָׁעָה אַחַת לִימוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁווֹה מֵאָה מַלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וְעוֹד, נֶחֱשֵׁב כְּמוֹ שְׁמַחְדָּשִׁים חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָה, וּבְכֶךָ כֹּל אֶחָד יִמְצָא תִיקוֹן וְנַחַת לְנַשְׁמָתוֹ.

(ה) הַחֲלֵשׁ יֵאמֹר גְּבוּר אֲנִי

הִגַּע בְּעֶצְמְךָ: 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלוּמְדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם, יֵשׁ לָנוּ מַלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וְכֹאֲשֶׁר יְהוּדֵי פְּשׁוּט אוֹ אֶפִּילוּ יֶלֶד קָטָן שְׁלוּמֵד רַק שָׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, גַּם כֵּן שְׁווֹה מַלְיוֹן שָׁנָה

וְזוֹ כֵּתֵב הַחֲפֶז חַיִּים בְּסִפְרֵי צִפּוּיָהּ לִישׁוּעָה - (פֶּרֶק א'): וְיִדְוַע דְּאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶטָן דְּפַעַם אַחַת בְּצַעַר שְׁקוּל מִמֵּאָה פְּעֻמִּים שְׁלֵא בְּצַעַר, וְעַבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כַּעַת הִיא טְהוֹרָה וְנִקְיָה שְׁאִין בָּהּ מִטְרָה לְכַבּוֹד אוֹ שְׂאֵר פְּנִיּוֹת, כִּי אֲדַרְבָּא נְתִיקִים כְּנֻ בְּעוּהוּ"ר וְסָר מִרְעָה מִשְׁתוֹלָל עַל הַבְּרִיּוֹת, (פֶּרֶשׁ"י בְּסִנְהֶדְרִין צ"ז ע"א ע"ב כֹּל הָעוֹלָם אוֹמְרִין עָלָיו שְׁטוּהּ הוּא, הֵינֵנוּ מִשְׁתוֹלָל לְשׁוֹן שְׁטוּת), וְרָאִי ה' יִמְאַסּוּ אֶצֶל כְּמוֹהָ סוּגֵי אֲנָשִׁים. וְיֵשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל לְעִשׂוֹת אֶת בְּנֵיהֶם יְהוּדִים כְּשֵׁרִים כֹּדֵת הַתּוֹרָה, מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם לְחִיּוֹת חַיִּי עֵנִי וְדוֹחֵק כֹּל יְמֵיהֶם, וּמְשַׁאֲרִית עֲמֻלָם יִפְרִישׁוּ שְׂכָר לְמַלְמְדִים וּמוֹרִים שֶׁיִּחְזְקוּ בְּנֵיהֶם בְּתוֹרַת ה'. וְאֵינָם מְהַגְרִים מִמְּקוֹמָם לְמִרוֹת עוֹנִים וְדוֹחֵקֵם לְמִקוֹמוֹת הַרְחוֹקִים שֶׁהַפְּרָנְסָה מִצִּדָּה יוֹתֵר בְּשִׁבִיל חוֹנֵן בְּנֵיהֶם לְתוֹרָה וְרָאָה, בּוֹדֵאי נוֹכַח לֹאמֵר דְּנֶחֱשֵׁב זֶה תְּשׁוּבָה לָהּ בְּכֹל לֵב וּנְפֶשׁ.

תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים] וְכָךְ יְקוּיִים בְּנוֹ דְבָרֵי הַנְּבִיא יוֹאֵל (ד' י') "הַחֲלֹשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אֲנִי" וְכֵן יְהוּדֵי יָכוֹל לְזַכּוֹת לָזֶה וּלְהַבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים.

אמר מֶרֶן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנוה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (דף י"ג א'): א"ר אחא ברבי חנינא דאמר קרא יקרה היא מפנינים מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.

בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קדם החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחפה לו, ובתפלה בברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... כי לישועתך קוינו כל היום, כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם יתברך, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

120 ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה זה אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום, ובכך גם תזכה ליראת שמים טהורה.

כתוב בְּכַתְּבֵי הָאֲרִיז״ל: שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד מִתְגַּלְּהָ לָנוּ תּוֹרַת הַנִּגְלָה, וּבְדוֹרָנוּ כּוֹלְנוּ זֹכִים לְרֵאת אֶת זֶה עֵין בְּעֵין, וּכְבָר מְעִידִים אֲבָרְכֵי הַכּוֹלָלִים וְאֶפִּילוּ יְהוּדִים פְּשוּטִים, שְׂאֲחָרֵי שְׁטַעֲמוּ מִצּוּף דְּבַשׁ הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִפְתַּח לָבָם וּמִתְרַחֵב מִחֵם לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁים נִפְלָאִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזָכוּ לְחַבֵּר חִיבוּרִים מְצוּיָיִם׃.

כוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמְּצַב שֶׁבוּ אָנוּ נִמְצָאִים! וְמִי יוֹדֵעַ מֶה יֵלֵךְ יוֹם!!! - מֹשֶׁה רַבֵּינוּ, אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים לָנוּ, שֶׁרַק בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר יִכְּפוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, כִּי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תֵיבַת נֹחַ׃ וְרַק אֵלּוּ שְׁיִלְמְדוּ זֹהַר הַקְּדוֹשׁ

וחו ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

וטו ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשכילים יזהירו בזה הרקיע. אלץ אינן דקא משתדלין בזה דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנסין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אָחַד מעיר, ושנים ממלכותא. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכהו. ודא אורה דספרא דא. (תודי חלק ג' דף קכ"ג: ברעיא מהימנא)

הַרְמַח"ל זי"ע לא מְצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא בְּלִמּוּד "הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ" בְּרָצֶף לֹא הִפְסֵק, שֶׁבַּח "הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ" לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקָרֵב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. וז"ל: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵי הַתְּבָה, וְכִלְנֵנוּ נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזּוֹאת וְנִגְצַל וְנִמְצָא שְׁבִירַחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֵינֵי הַתְּבָה, שֶׁבְּסוּדָה נִעֲשֶׂה הַזּוֹהַר, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂשִׁים רַבּוּא נִשְׁמַתִּין, כַּמְזַכֵּר בַּתְּקוּנִים, וְאָז נִחְשָׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלִילִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבְּסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף אֶלָּא יִצְאָה, וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר (ישעיה נב, יב) "כִּי לֹא בַחֲפוּזִן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הִלֵּךְ לִפְנֵיכֶם ה' וּמֵאִסְפֵּכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל" ... כָּל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בַּזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְּטָרָא אֲחָרָא, וְיִגְצַל מִחֲבֵלֵי מִשִׁיחַ, וְהֵאֱמַת כִּי סֵפֶר הַזּוֹהַר נִשְׂאָר אַחֲרָיו

וּנְצִלוּ בְּתַבַּת נֹחַ שֶׁהוּא הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ, וּנְצִלוּ מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ, וּבִזְהָרַת
תְּלוּי סוּד הַצֵּלָת עִם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן וּגְאוּלְתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת
לְמוֹד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ.

כְּתַב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאן שְׁחַבּוֹר הַזֹּהָר הִיא
עֲתִיד לִהְיוֹת גְּנוּז וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שְׁאִז
יִתְגַּלֶּה לְתַחְתּוֹנִים. וּבְזִכּוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אִז תִּמְלֹא
הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׁאֵמֵר
וּבִגְיִנָּה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדִי שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה יִגְאֻלוּ
יִשְׂרָאֵל, כִּשְׁם שֶׁלֹּא נִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצַרְךָ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגְאֻלָּה הָעֲתִידָה
לֵא יִהְיֶה הִגְאֻלָּה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל
יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזֹּכֵר בָּהּ" (עֲשָׂרָה מֵאַמְרוֹת מֵאַמֵּר רַשׁוֹן, שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית).

בוֹאוּ וְנִתְאַחַד כּוֹלְנוּ בְּיַחַד וְנִתְחִיל לְלַמֵּד כָּל יוֹם דֶּךָ הַיּוֹמִי שֶׁל
תְּקוּנֵי זֶהָ, שְׁזֶה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דְקוֹת בְּיוֹם, וְאַפְשָׁר גַּם לְלַמֵּד
וּלְשִׁמּוֹעַ בְּ"קוֹל הַזֹּהָר" בְּטֵלֶפּוֹן 0722-99-00-44, וּבְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ נִלְמַד שְׁעָה
אַחַת לְמַעַן תִּיקוּנֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,

(אֲחֵרֵי רַשְׁב"י ז"ל, שֶׁכֵּל מִי שִׁתְּדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוּרַח מִן הַסְּטָרָא אַחְרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לוֹ
בְּאַחֲרֵי הַיָּמִים) אֵלֶּא יִצְיָאָה, וְאוֹדִיעָךְ מִה תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֶאֱמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוֹל הוּא,
כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ. (רֵאָה בְּאוּרֶךְ בְּאוֹר הַזֹּהָר).

וְיוֹ כְּתוּב בְּזֹהָר הַקְּדוֹשׁ דְּעַל יְדֵי כְּנִישְׁתָּא הִדָּא תְּכַף נִגְאֻל, דְּקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא
אוֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא, וְעוֹד הָא דְכְּתַב הַרְמַח"ל ז"ע דְּכָל שְׁשִׁים רְבוּא נִשְׁמַתִּין
נְכַלְלוּ בְּסִפְרֵי הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְאַכְמ"ל.

עֲרֻכָּהּ שֶׁל שִׁעָה

טו

יִתְבַּטְּלוּ מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת, וְנִזְכָּה לְגֵאוּלָּה בְּרַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י, בְּסִפְרָא דְּאֵי יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, בִּיאור: בְּסִפְרָא הַזֶּה נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים. (זוהר נשא ברעיא מהימנא דף קכ"ד ע"ב).

וְכִמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ הַרְשֵׁ"שׁ הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁכְבוֹ עַל עֶרֶשׂ דְּוַי סָמוּךְ לְפִטְרֵתוֹ, הִשְׁאִיר לָנוּ מַעֲיָן צוֹאֵה כְּאִשֶּׁר אָמַר לְבָנוּ רַבֵּי חִזְקִיָּה יִצְחָק זִיג"ע"א: "יִודַע אֲנִי שֶׁבְּזִכּוֹת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְכַתְּבֵי הַקְּבֵלָה יֵצֵא עִם יִשְׂרָאֵל לְחֵרוֹת, וּבִלְמוּד זֶה תְּלוּיִים גְּאוּלְתֵּינוּ וּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ"..." וְתוֹרַת הַסוּד מַה יְהֵא עֲלֵיהָ"? [סִפְרָא הַרְשֵׁ"שׁ עמ' 158]. מְלוּתֵינוּ הַאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל אוֹתוֹ צְדִיק וְקְדוֹשׁ מְרַחֲפוֹת בְּעוֹלָם, תּוֹבְעוֹת עֲלֵבוֹנוֹ, וּמְפַצְרֵרוֹת לְקִיּוּמָן. "וְתוֹרַת הַסוּד מַה יְהֵא עֲלֵיהָ?!"... וְהַקּוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פֶּנוּ דֶּרֶךְ לְאַלְקֵינוּ. הַקְּדִישׁוֹ מְזַמְנֵכֶם הַיְקָר בְּכָל יוֹם לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּשִׁבִיל יְשׁוּעַת הָעָם, וְלְהַצִּלַת הַדּוֹר כּוֹלוֹ – בְּרוּחָנוֹת וּבְגִשְׁמִיוֹת.

בְּכַחֲנוּ לְשָׁנוֹת אֶת הַמַּצֵּב, בְּיַדֵּינוּ הַדְּבָר, בּוֹאוּ נִתְגַּיֵּס כּוֹלָנוּ, בְּמִיחָד לְהַזְהִיר גְּדוּלִים עַל קְטָנִים, אֲבִי יִלְמַד עִם בְּנוֹ, מִחֲנֹךְ עִם חֲנִיכּוֹ, וּמִלְמַד עִם תַּלְמִידוֹ, שֶׁהֲרִי אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּיִּשִׁים, כִּף יַחְדָּר תַּלְמוּדִים מְנַעְרוֹתֵם, לְתַלְמוּדֵי תוֹרָה, לְיִשִּׁבוֹת וּלְכוֹלָלִים, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִתְאַחְדוּ בַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְתוֹרַת הַסוּד תִּקְבַּל תְּנוּפָה, וְנִזְכָּה לְהֵיוֹת מִבְּנֵי עֲלִיָּה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּכִסָּא מְלָךְ בְּהַקְדָּמָה לְבִאוּרוֹ עַל תִּיקוּנֵי זוֹהַר. וְנִפְעַל בְּדֶרֶךְ זֶה לְקַרֵּב וּלְהַבִּיא אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלָמָה בְּרַחֲמִים, וּבְאַמְרֵי פִנְחָס הַשְּׁלָם (דף ק"ו), לְקְדוֹשׁ רַבִּי פִּינְחָס מְקַאֲרִיץ זִיג"ע, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "צְרִיךְ מְלַמֵּד (לְתַלְמִידִים) לְלַמֵּד זוֹהַר, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ

החיים, שִׁיכוֹל לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמָה לַתְּלִמִּידִים. כִּי מֵה שֶׁהָרֵב נוֹתֵן שְׂכָל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּק, בְּזֶה מֵנִיחַ בּוֹ נְשָׁמָה אֲמִתִּית", עַד כִּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (וּאֲנִי שִׁמְעֵתִי שָׁזָה מִקֶּבֶל עוֹד מִהִבְעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יְגוֹ עֲלֵינוּ). כִּי הַזֶּהר מִלְּהִיב וּמֵאִיר אֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּאִפְסוֹן שִׁיּוֹכַל לְהַשְׁפִּיעַ הָאָרֶה שֶׁל נְשָׁמָה קְדוּשָׁה גַם בְּזוּלָתוֹ, עַכ"ל. (חֲכָם הַרְזִים).

[אָמַר הַמְּעִתִּיק: כְּשֶׁאֵב שׁוֹלַח בְּנוֹ לְמַלְמֵד לְלִמּוּד אֶצְלוֹ תוֹרָה, דָּבָר הָרֵאשׁוֹן צָרִיךְ לְבָרֵר אִם הַמְּלַמֵּד שֶׁל בְּנוֹ לוֹמֵד זֹהֵר, כִּי אִם לֹא, אִזּוֹ מִי יוֹדֵעַ אֵיזָה נְשָׁמָה הַמְּלַמֵּד יִמְשִׁיךְ לְבָנוֹ – וְגַם אִי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לְהַמְּלַמֵּד קֶצֶת יִרְאֵת שְׁמַיִם בְּלִי לִימּוּד הַזֶּהֵר הַקְּדוּשׁ כְּמִבּוֹאֵר בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים].

וּבַלְמוּד זֹהֵר הַקְּדוּשׁ תְּמִידִים כְּסִדְרָם, בְּזֶה מִמְּשִׁיךְ עָלָיו קְדוּשָׁה כְּקַבְלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֹהֵר פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלֹתָךְ" (דָּף קנב). דְּקָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת אֵינוֹן דְּהוּוֹ

ויאן וזה לשונו: הכימין עבדי דמלכא עלאה, והחכמים שהם עבדים של מלך העליון, אינון דקיימו בטורא דסיני, ואותם שעמדו על הר סיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכי ואינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפגנות שצריך לכונן בכל מצוה ומצוה. עד כאן לשונו.

[ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. (ועין במיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דרגא תמינא") ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. וילעתידי לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מוחתה.] (הביאור מהפרוש מתוך מדבש).

קִיַּיִמי בְּטוֹרָא דְסִינִי. וּבְאֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּקוּבָּל הָאֱלוֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחַ ז"ע, וז"ל: וְנִרְאָה לִי בְּבֵאוֹר כְּנִנְתּוֹ כִּי בִתְחִלָּה כְּשִׁינְצָאוּ יִשְׂרָאֵל לִקְרֹאת הָאֱלֹקִים הָיוּ מִתְיַצְּבִים בְּתַחֲתִית הַהָר וְאַחַר כֵּן נֶאֱמַר: "וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצַת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שֹׁשִׁים וּשְׂמֹחִים לִקְרֹאת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לָזוּז מִמְּקוֹמָם הַרְאִשׁוֹן לַעֲמֹד מֵרַחֵק אֶפְּלוֹ אִם יָמוּתוּ מִמָּוֶשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מֵה שֶׁכְּתוּב בְּזֶהֱרָ הַנִּזְכָּר "אֵינְנוּ דְקִיָּמוּ בְּטוֹרָא דְסִינִי", כְּלוֹמַר וְלֹא נָעוּ וַעֲמְדוּ מֵרַחֵק אֲלָא עָמְדוּ בְּטוֹרָא דְסִינִי מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, וְלָכֵן הֵם זֹכִים לַחֲכֻמַּת הָאֱמֶת. וְאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וַעֲמְדוּ מֵרַחֵק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנֵסִים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לַחֲכֻמַּת הָאֱמֶת, מִיִּרְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאָמַר הַרְבֵּי מִקְאֵמָרְנָא: יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמוֹד רְזִין שֶׁל מֶרֶן הָאֵר"י וְסִפֵּר הַזֹּהֵר, אֲשֶׁר הֵם חֲזִינוּ, וְלוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרְעָה וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ שׁוֹקְדִים כָּל יְמֵיהֶם לְלַמּוֹד סִפֵּר הַזֹּהֵר וְכַתְּבֵי הָאֵר"י ז"ל, בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת שֶׁל מֶרֶן הַבְּעֻשׂ"ט וְהָיוּ מִבְּטָלִים כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת... וְלוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הָרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ לְמַדִּים עִם תֵּינוּק בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים סִפֵּר הַזֹּהֵר וְתִיקוּנִים וְלַהֲגוֹת בָּהֶן, וְהָיָה יִרְאָתוֹ קוֹדֶמֶת לַחֲכֻמַּתוֹ וַיִּתְקַיֵּים.

 (ו) הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּצִוּוֵי הַצְּדִיקִים זי"ע

כתוב בתיקוני זוהר (תיקון ו'), ש'הקב"ה משַׁרְה שְׂכִינְתוֹ עַל צִוּוֵי הַצְּדִיקִים, וְעֲלִינוּ לִידַע שֵׁישׁ כָּאֵן הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, כִּי אֲנַחְנוּ בְּלִימוּדְנוּ בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י זי"ע נְחָשֵׁב לָנוּ כְּמוֹ שְׂזָכִינוּ לֵהוֹיֹת בְּצִוּוֵי הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע, כִּי בְּלוּמְדֵינוּ תוֹרַת הַתְּנָא מִמְּשִׁיכִים נִשְׁמַתוֹ אֲלֵינוּ.

וְאָמְרוּ חַז"ל בְּיָבְמוֹת (צו ע"ב - צו ע"א): ...אֵזֶל ר' אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעָתָא בִּי מִדְּרָשָׁא, וְלֹא אָמְרָה מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי יוֹחָנָן. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אֵיִקְפֹּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאֵי טַעְמָא קָפִיד כּוֹלֵי הָאֵי? דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: מֵאֵי דְכָתִיב "אֲגוּרָה בְּאֶהֱלֶךְ עוֹלָמִים"? וְכִי אָפְשָׁר לּוֹ לְאָדָם לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֶלָּא אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן שֵׁיִאמְרוּ דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: כָּל תַּלְמִיד חֲכָם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה - שְׁפָתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקַבֵּר. אָמַר ר' יִצְחָק בֶּן זְעִירָא וְאֵיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא: מֵאֵי קָרָאָה? "וְחַכְפָּךְ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפָתֵי יִשְׁנִים". כְּכּוֹמַר שֶׁל עֲנָבִים. מַה כּוֹמַר שֶׁל עֲנָבִים כִּיִּין שְׁפּוּנִים אָדָם אֲצַבְּעוּ עָלָיו מִיַּד דּוֹבֵב, אִף תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כִּיִּין שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקַבֵּר².

ויבו ופרש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת

עֲרֻכָּה שֶׁל שְׂעָה

ט

ועל אחת כמה וכמה שצריך ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש ולעשות לו נחת רוח, שהוא בעל המימרא, ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש, שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סנהדרין מ"ה ע"ב): **ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עליה והן מועטין אם אלק הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.**

ובמדרש רבה (בראשית ל"ה, ב') הביאו רש"י זי"ע על הפסוק (נח פרק ט' י"ב) "זאת אות הבְּרִית... לְדֹרֹת עוֹלָם". דָּרְשׁוּ לְדֹרֹת נִכְתָּב חֶסֶד שֶׁיֵּשׁ דֹּרוֹת שְׁלֵא הֶצְרַכְנוּ לָאוֹת, לְפִי שְׂצַדִּיקִים גְּמוּרִים הָיוּ כְּמוֹ דֹּרוֹ

שם בלומדיים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נחלקשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עב"ל, (ועין עוד ביצרות דבש, חלק ראשון – דרוש ט"ז).

ויגו וכתב הבן איש חי (בדרושים פרשת מטות ד"ה החלצו מאתכם) בשם האריז"ל, בעובדא דבעל מדרש שמואל שקל אךם האוחזו במדה טובה שהיה צדיק מצדיקים הראשונים אוחזו בה מאד, וזכה שתתעבר נפש אותו צדיק אתו לעוורו. ולכן בשבא הרב בעל מדרש שמואל אצל רבנו האריז"ל, קם מפניו ואמר לו, לא מפניך קמתי, אלא מפני רבי פנחס בן יאיר שבא עמך, בשביל שעשית אותו היום מצוה שהיה נוהר בה רבי פנחס בן יאיר מאד, עב"ל.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

שֶׁל חֲזָקָה מְלַךְ הַיְהוּדָה וְדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עַל ל. וְעַל יָדֵי שְׁנַלְמֵד זוֹהַר הַקְדוּשׁ נִזְכָּה בְּכַח הַתּוֹרָה¹ לְהַמְשִׁיךְ אֶת נַשְׁמַת הַרְשָׁב² לְדוֹרְנוֹ מִמֶּשׁ, וּבָזָה מִיַּד נֶגְאָל.

וְאֶפִּילוּ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשוּט בְּכָל רָגַע וּבְכָל מְקוֹם תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנַשְׁמַת הַרְשָׁב³ - וְלִזְכוּת לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבּוֹדָאֵי הַרְשָׁב⁴

וידן ובהצטרף יחד כוח התורה שהיה דורו של חזקיהו המלך שכמעט ונעשה משיח עם כוחו של הרשב"י זי"ע שאמר לפטור את כל העולם מן הדין בוודאי יבוא תיכף משיח בב"א אכ"ר.

וטו וכתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל שֶׁכָּל תַּלְמִיד חֶכֶם שְׁאוֹמְרִים דְּבַר תּוֹרָה מִשְׁמֹו בְּעוֹלָם הָהָא, שִׁפְתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקָבֵר וְיֵשׁ לוֹ הַנְּאֻה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָהּ יֵין קוֹנְדִיטוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בִּירוּשְׁלַמִּי מִסֻּכַּת שְׁקֵלִים... כְּתוּב בְּסִפְרִים שְׁפַעַם אַחַת הָיָה שְׁמֵד וְנִגְלָה מוֹהַר⁵ מ' אֶלְשִׁיף ז"ל בְּהַקְיָן, וְהַצִּיל לְאַחַד מוֹתוֹף הַהַפְכָה, מִפְּנֵי סִבָּה שְׁהָיָה לוֹמֵד סִפְרוֹ בַתְּמִידוּת, עַל ל. - וּבְסִפְרֵי תוֹרָה וְחַיִּים לְהַרְי"ח הַטּוֹב זי"ע (מַעְרַכְתַּת חַת). כְּתָב: אִם אוֹמְרִים חֲדוּשִׁים שֶׁל תַּלְמִיד חֶכֶם שֶׁכָּבֵר בְּעוֹלָם הָעֵלְיוֹן, הָרִי הוּא בָּא מִעוֹלָם הָעֵלְיוֹן לְאוֹתוֹ מְקוֹם כְּמִבּוֹאֵר בּוֹהֵר הַקְדוּשׁ (חֶלֶק ג' פִּרְשַׁת פְּנַחַס דָּף ר"ב ע"א), וְד"ל: שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּא אָמַר, פִּנּוֹן אֲתָר, פִּנּוֹן אֲתָר לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גַבְיִיב. דְּתַנְיָן, דְּכָל אֲתָר דְּצִדִּיקָא אֲתַחְדָּשׁ בֵּיה מַלְי דְּאוֹרֵייתָא, כּד אִיהוּ בַּהּוּא עֵלְמָא, פְּקִיד לְהוּא אֲתָר, וְאֲתִי לִיה לְגַבִּיָּה. וְכָל שָׁפֵן כּד שְׂרָאן בְּגוּוּיָה צִדִּיקָיָא אֲחֻרְיָן. לְחֻדְתָּא בַּהּוּא אֲתָר, דְּאִמְרִין מַלְי דְּאוֹרֵייתָא. כְּגוֹנָא דָּא דְהוּא אֲתִי רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאֲתֵרֵיהּ, וְאִשְׁכַּח אֵלִין צִדִּיקָיָא מִחֻדְמִין מַלְיִן דְּאוֹרֵייתָא, וְאֲתַחְדָּשׁ כְּמַלְקֵדְמִין, הוּא מוֹלָה דְּרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר קַמֵּיהּ.

תרגום הזהיר: שָׁמַעוּ קוֹל אֲחַד שֶׁהָיָה אוֹמֵר פִּנּוֹן מְקוֹם פִּנּוֹן מְקוֹם לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, שְׁהוּא בָּא אֶצְלָנּוּ, שְׁלַמְדֵנוּ, דְּבְכָל מְקוֹם שֶׁהַצִּדִּיק חֲדָשׁ בוּ דְבָרֵי תוֹרָה, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּעוֹלָם הַהוּא וְהַעֲלִיִּין פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם וּבְעוֹלָם הַהוּא וּבָא אֵלָיו, וְכָל שָׁפֵן שְׁשׁוֹרִין בוּ צִדִּיקִים אֲחֵרִים לְקַדְשׁ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שֵׁם תּוֹרָה, כְּעֵין זֶה הֵנָּה בָּא רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמִצָּא אֵלָיו הַצִּדִּיקִים מִחֻדְשִׁין דְּבָרֵי תּוֹרָה וְנִתְחַדָּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תּוֹרָה שְׁאִמְר מִלְּפָנִים, רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, עֲתָה מִתְחַדָּשׁ לְפָנָיו כָּאֵן.

זי"ע יפיר לְכֶם טוֹבָה וְתוֹשָׁפְעוּ מִמְקוֹר הַבְּרָכוֹת, שְׂכַפְדוּע גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת הַכִּירוּ בְּגִדְל הַמַּעֲלָה שֶׁבְלִמּוּד סֶפֶר הַזֵּהָר, שְׂמַבְטֵל כָּל מִינֵי פְרָעָנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחֻרְבָּא וּבִזְזָה מַעֲלָמָא. וְהַזֵּהר הַקְדוּשׁ מְגוֹן וּמַצִּיל וּמְסוּכָךְ בְּצֵלָא קְדִישָׁא – כְּאִמְרַם ז"ל (ירושלמי יבמות ע"ח), (תהילים פרק ק"מ ח') "סִכְנָתָה לְרֵאשִׁי בְיָוִם נִשְׁקָ." וְבוֹ נִצַּל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג".

וּמִבְּאָר בְּתַקּוּנֵי הַזֵּהר (תקון שתיתאה דף כ"ד ע"א, ובתקוני זוהר המחולק

לימות השנה, [בשני כרכים], בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, נמצא בלימוד ליום כ"ו חשון עמוד

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממנו להוציא לאור תורה וזכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הידעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף ע"ו ע"ב) שפותתיו דובבות וכו' כדאייתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הנאון מחר"א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד ז"ע). – **הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק:** בתלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהר"ח זוננפלד וכוותו יגן עלינו אמן. לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראו עוד מחר"ח פלאגי וצל בספרו "תורה וחסידים" מע"ס אות ריו). גם האדמו"ר מסאדיגורא וכוותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

וטו ורכידוע סעודה שלישית מצילה ממלחמת גוג ומגוג, והוא בזכות יעקב אבינו ע"ה – ב"ח התורה, ויעקב מלא בויו, הוא רמז לתורת הסוד, ובלמונה נגאל בקרוב (כמוכא ברשי"ע על התורה וקרא פרק כ"ז מ"ב) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אביך והארץ אביך. – בחמשה מקומות נכתב מלא ואליהו חסר בחמשה מקומות יעקב נטל אות משמו של אליהו ערבון שיבוא ויבשר גאלת בניו. והבן.

ק"א), שְׁבִשְׁעָה שְׁאַלְהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וּלְחַבְרַיָּא קַדְיָשָׁא שְׁעֵמוּ וְלַמַּד עִמָּהֶם סַתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינָן תַּקְוִי נְשָׁמוֹת, יִצְאָה בַּת קוֹל מִשְׁמַיִם וְאָמְרָה לָהֶם "כִּמְה רַב כַּחוּ וְקִדְשָׁתוּ שֵׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאָמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכִמְה בְּנֵי נֶשָׁא לְתַתָּא יַתְּפָרְנְסוֹן מֵהָאי חַבְרַיָּא דִּילָךְ כַּד יַתְּגַלּוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינְיָה, וְיִקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבַלְשׁוֹן הַקִּדְשִׁי: כִּמְה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יַתְּפָרְנְסוֹן מִזֵּה הַחַבְרוּר שְׁלָךְ כַּאֲשֶׁר יַתְּגַלָּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכְרוֹתוֹ יַתְּקִים הַפְּסוּק "וְיִקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמַקְדָּשׁ מְלַךְ לְתַקְוִי זֵהָר, שְׁכַל הַעוֹסֵק בְּסַפֵּר זֵה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרוֹ, וְעַלְיוֹ אוֹמַר הַקֵּב"ה: כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּלְבְנֵי מִן הַגְּלוּת וְכוּ'. כִּי כֵן גָּזַר הַבּוֹרָא שְׁלֵא יַתְּגַלָּה וְיִהְיֶה גְנוּז עַד סוּף יוֹמִיא דְּבְגִינְיָה יְבוֹא דְּרוּר, כִּי סִגְלָה זֹו בּוֹ וְלֹא בְּזוֹלָתוֹ. - בְּרֵאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ עֵנָן זֵה, צוּה לְרַבִּי אַבָּא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדֶרֶךְ הָעֵלֶם לְהִיּוֹתוֹ מְצַנֵּעַ לְמִשְׁמֶרֶת עַד דָּרָא בְּתַרָּא קָרִיב לְיוֹמִיָּה מְלַכָּא מְשִׁיחָא, כְּדִי שְׁבִזְכוּת הַמַּתְעַסְקִים בּוֹ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּיָמֵינוּ בְּעֶזְרַת הַשָּׁם כְּנִזְכֹּר בְּפֶרֶשֶׁת וַיְחִי (דף ר"ז), עַל דָּא כְּתִיב: קַח צְנֻצָּנֹת אַחַת וַתֵּן שְׁמָה מְלֵא הָעֵמֶר מִן כּוֹ לְמִשְׁמֶרֶת, לְאַצְנְעוּתָא, וְהֵבֵן זֵה מְאֵד. (הַרֵב חַיִּים וַיִּטַּל זֵלָה"ה בְּהַקְדָּמוֹת לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת).

עֲרֻכָּה שֶׁל שְׁעָה

כג

והכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמות הרב חיים ויטאל לעץ חיים). וכתב מהר"א אזולאי זי"ע וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשפבת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד). - וכתב בפרי עץ חיים (שער העמידה, הג"ה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בינים להגן על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועין עוד תיקור"ז לרמח"ל תיקון ח').

ומי לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה (אשר אמר עליו קדוש ה' הגר"א זי"ע דאלו היה חי דורו היה הולך וגלי לקבל פניו הטהורים - מהלך של אלפים קילומטר) ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לקרב את הגאולה ברחמים.

לכן תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בשיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע

דָּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה
הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל
אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דָבָר קָשֶׁה הוּא כְּלָל".

גַּם אֶצֶל תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמִמְשִׁיכֵיו מְצִינּוּ חֲבִיבוֹת
מִיַּחַדָּת לְלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד, כְּבוֹד הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי
יִצְחָק אֵיזִיק מְזִידִיטְשׁוֹב זָכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֲמָן אֲשֶׁר הַעִיד עַל עַצְמוֹ
וְאָמַר: לְמַדְתִּי וְשִׁנִּיתִי ה"פְּרִי עֵץ חַיִּים" מֵאָה וְאַחַד פְּעָמִים.

וּבְדַגְל מַחְנֶה אֶפְרַיִם (פְּרַשְׁת שְׁמִינִי): וְזֶהוּ דֶרֶשׁ דֶּרֶשׁ מִשָּׁה, הֵינּוּ
כְּשֶׁתִּגְלֶה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאֵינֵתָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הֵינּוּ בְּחִינַת מִשָּׁה),
וְיִדְרֹשׁ מֶה שֶׁדֶּרֶשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הֵינּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, סִפְר
הַזֶּה, אִזּוּ וְהֵנָּה שְׂרָף, הֵינּוּ שִׁתְּבַטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא
יְהִיֶה הַגְּאֻלָּה שֶׁיִּבְנֶה בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמָן סְלָה וְעַד.

וּבִסְפָר אֹר יִשְׂרָיִם מִירָא דְכִיָּא שְׁכַתְּב: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ
תַּתְּגַבֵּר מִיְנוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן בְּעוֹלָם. הָעֵצָה לְזֶה
לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הָאֶחָד לֵאמֹר בְּכָל יוֹם זֶהוּ אַף
עַל פִּי שְׁאִינוּ מִבִּין מֶה שְׁאוֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהוּ מְסַגְּלַת
לְטַהֲרַת הַלֵּב.

וּמִקְדַּמַּת דְּנָא מְצִינּוּ לְרַבְּנּוּ הָאֶר"י ז"ל עַצְמוֹ בְּשַׁעַר רוּחַ
הַקְּדוּשׁ (דף י"ב) שְׁאָמַר לְמַהְר"א הַלּוֹי "שִׁילְמֹד בְּזֶהוּ דְרָךְ בְּקִיאוֹת
בְּלָבָד בְּלִי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיּוֹן מ' אוּ נ' עֲלִים בְּכָל יוֹם וְשִׁיקְרָא בְּסִפְר
הַזֶּהוּ פְּעָמִים רַבִּים", וּבִסְפָר שְׁבַחֵי הָאֶר"י (הַנֶּד"מ עֲמוּד נ"א) כְּתַב שְׁנַתָּן
תִּקְוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂהָ דְפִים מְסַפָּר הַזֶּהוּ

עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה

כה

ה'לשון לְבַד בְּלִתֵּי שָׁנִים הַבְּנֵה, וְהוּא הוֹבֵא בְּסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י דְּפוּס יִשָּׁן שְׁנַתָּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם ד' או ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוּלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים עֶרֶךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הִבִּיא מִשְׁמִייה דְּרַבְּנֵי הָאָר"י שְׁנַתָּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמֵר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זֵהָר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגְּה"ק מִקְּאֻמְרָנָא בְּסֵפֶר נִתִּיב מְצוֹתֶיךָ (נִתִּיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְּתַב שֵׁם שְׁגָם הַגְּה"ק מוֹרְנוֹ הֶרֶב צְבִי הִירֵשׁ מִזִּידְטָשׁוּב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינוּ לַהַגְּה"ק מוֹרְנוֹ הֶרֶב רַבִּי פִּנְחָס מִקְּאֻרִיץ (אֲמָרֵי פִּנְחָס הַנִּמְ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לֹמֵר ב' או ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעֵינֵי עוֹד הַמַּעֲשָׂה הַנּוֹרָא הַמּוּבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתֵי עַל אַבוֹת, וְאִין כַּאֵן מְקוּמוֹ לְהָאֲרִיךְ.

וְהַגָּם דְּבִהִיּוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֵּהָר לֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, כְּבָר כְּתַב הֶרֶב חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבָּע (אוֹת מ"ד) "לַמּוֹד סֵפֶר הַזֵּהָר מְרוּמָם עַל כָּל לַמּוֹד בְּשֵׁגָם לֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, וְאַף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאתוֹ הוּא תִּקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוּלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁו"ת חֵיִים שְׁאַל ח"א סִימָן ע"ה סוֹף אוֹת ב'), וּמְקַדְּמַת דְּנָא כְּבָר כְּתַב מַעֲיִן זֶה מִהַר"י צְמַח בְּסֵפֶרוֹ לְחֵם מִן הַשְּׁמַיִם בְּסֵדֶר הַלְּמוֹד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דָּף ל"א רִישׁ ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהֵי קוֹנְטְרַס דְּרוּךְ עַץ חֵיִים. [וְעֵינֵי עוֹד בְּסֵפֶר זִכְיָהָ לַחֵיִים לְהַגְּאוּן רַבִּי חֵיִים פִּלְאָגִי ח"ב דָּף ע' ע"ד, וּבִשְׁרִית אֲפֻרְקִסְתָּא דְּעִנְיָא סִימָן ע"ד].

וְכַתַּב הַרְמ"ק: וְלָזָה הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזֵּהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מִהַזֵּהָר הָעֵלְיוֹן, וְדָרָךְ אוֹרוֹ מִשְׁפִּיעִים בְּהַשְּׁגָחָה אֶלְקִית

עֲרֻכָּהּ שֵׁל שְׁעָה

כָּל הַמְתַעֲסָקִים בּוֹ, שֶׁהִזָּה אֹרֹךְ וְשָׁפַע עֲלֵיוֹן¹ מֵהַדַּעַת מוֹשְׁפַע בְּרָזִי תוֹרָה דִּהְיִינוּ רָזִי וְסִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ' כִּינּוּן שֶׁנִּשְׁפַּע מִשָּׁם אֶתְקָרִי הַחֲבוּר הִזָּה סֵפֶר הַזֶּה, כְּלוּמַר שֶׁנִּשְׁפַּע מֵהַזֶּהר הַהוּא (הַרְבַּ מִשָּׁה קוּדְוִבִירו, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ, ב').

בֹּא וְרֵאָה מַה דְּכָתַב הַמְקוּבָל הַצַּדִּיק רַבֵּי יַעֲקֹב צָמַח זצ"ל (מִתְלַמְּדֵי הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ ז'ע"ג) בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסֵפֶר **קוֹל בְּרָמָה**: רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, **לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זֹאת הַמְמַהֵרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלִזָּה אֵין מְשִׁיחַ בָּא שְׂיֵאמֹר לָהּ ה' אִזּוּ מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה וְכוּ' עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנִי, כְּלוּמַר שֶׁכּוֹנֵן שְׂבִיאת הַמְשִׁיחַ תְּלוּיָה בְּתִשׁוּבָה וּבַעֲסָק הַזֹּהֵר וּבְחֻכְמַת הַקְּבֵלָה², וְאֵין בְּנֵיהָ עוֹסְקִים בָּהּ כִּי אִם אֶחָד מֵעִיר וּשְׂנֵי מִמְשַׁפְּחָה כִּי אֵין מִדְּרָשׁ קְבוּעַ כְּרָאוּי בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בַּעֲסָק הַתְּלַמוּד, וְלָכֵן אֵינְנִי, כִּי אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֵרִים אֶת הַמְשִׁיחַ.**

וְיִזוּ הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: וְיִדְוַע שְׂאֵמֹר לְבָנָיו שֶׁכָּל מִי שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם חֻכְמַת הַקְּבֵלָה לֹא טַעַם טַעַם יִרְאת ה' חָטָא מִימֵינוּ (וְעֵין ב'עֲשָׂרָה מֵאֲמֹרוֹת'). וְכֵן כָּתַב הַגָּר"א ז"ל: הַעוֹסְקִים בְּרָמָז וְסוּד, אֵין יִצְרַר הָרַע יִכּוֹל לְהַתְגַּבֵּר בָּהֶם. (פִּירוּשׁ הַגָּר"א עַל מִשְׁלֵי ה', י"ח).

וְיִחַן וּבִתְיֻקֹּנֵי זוּהַר (בַּהַקְדָּמָה דף ה' ע"ב) דְּרַגָּא שְׂבִיעָא בִירַאת ה', כָּל מֵאֵן דֹּאִית בִּיהַ יִרַאת ה' לִית לִיהַ חֲסַר הֵדָא הוּא דְכַתִּיב יִרְאוּ אֶת ה' קְדוּשֵׁיו כִּי אֵין מוּחְסוֹר לִירְאוּ... דְּרַגָּא תְּמִינָאָה בִירַאת ה' לְמַהוּי לִיהַ בִּשְׁתַּ אַנְפִּין... וּמֵאֵן דְּלִית בִּיהַ בִּשְׁתַּ אַנְפִּין אֹקְמוּהַ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, בּוּדָאֵי שְׂלֵא עֲמוּדוֹ רַגְלֵי אֲבוּתָיו עַל הַר סִינֵי. (עֵין שם)

וְיִטוּ וּבְסִפְרוֹ קֹהֶלֶת יַעֲקֹב כָּתַב: וּמַה גַּם בְּדוֹרְנוּ זֶה עֲמָה שְׁהוּא דְרָא בְּתַרְרָאָה וְצִרְיָה לְהַתְגַּלּוֹת בּוֹ חֻכְמַת הָאֶמֶת כְּדִי שְׂיָבֹא מְשִׁיחַ.

ז) כָּל תַּמִּימֵי דְרָף הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזוֹהַר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ

קבלנו מרבנו הגדול זכרוננו לברכה [הגר"א], שחלילה לומר שהסוד האמתי יסתור הדין המסכם להלכה פסוקה, רק שהאחרונים לא ירדו לעמק החכמה הזאת. (עלית אליהו על הגר"א). וכתב בבאור הגר"א שפיוס הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול, וברעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי פגוונא דתבת נח וכו' כידוע. (הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א). - ורבינו הגר"א זכרוננו לברכה, אשר היה כאחד מן הראשונים ... וכל רז לא אניס ליה ... כתב פרושים על הזהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתקוני זהר, ובבאורים על השלחן ערוך מביא מקורות מדברי הזהר ... וכל תמימי דרף הולכים בתורת הזהר ומאמינים בו. (הקדמת ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין זכר צדיק לברכה). - כל אחד מה שמלמדו איתו בבטן אמו כן יש יכלת בידו להשיג. ומי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא ישתדל להשיגו, נדון בדיניו קשיו. (הגאון רבי אליהו מוילנה, הגר"א, אבו שלמה חלק כ"ד). - ברעיא מהימנא ובתקונים פתוב: דבזכות הזהר יגלה מלפא משיחא. ובתקוני זהר (סוף תקון ששי, דף כד): וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיגיה (ויקרא כה, י) וקראתם דרור בארץ. עד כאן. [וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, רוצה לומר

יעסקו ויחיו, מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקיים "יקראתם דרור בארץ".

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהיא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.) - שאלתי ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור למוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמוד ספר הזהר ושערי אוהר כדי להבין קצת הפנויים בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבבל ומסיע לענגן אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.).

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוח זצ"ל בשם רבו החפץ חיים זי"ע, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמוד זהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובהזדמנות אחת התבטא כי בחכמת הנסתר ישנן סגיות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראת חכמה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליה, או ממני שקבל מאליה.

ובספר מעשה איש. (עבודות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

עֲרֻכָּהּ שֶׁל שְׁעָה

כַּט

כְּשֶׁנִּשְׁאֵל פְּעַם מֶרֶן הַחֲזוֹן אִישׁ זֵי"ע עַל יְדֵי הַגָּאוֹן רַבִּי שְׂמוּאֵל הַלֵּוִי וּוְאֶזְנֵר שְׁלִיט"א בְּאִשֶּׁר לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֹּהַר לְמִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְחֻכְמָה זֹה, הַשִּׁיב: "לְמַעַן הַלְמוּד - אֲסוּר, אֲךָ כְּדֵי לְדַעַת יִרְאת אֱלֹקִים - מִתֵּר וְאִף מִצְוֵה גְדוּלָה, שְׂכָן אֵין לָךְ מֵאֲמָרֵי חֻכְמֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבָרָכָה הַמְּלַהֲיָבִים כָּל כֶּף לִירְאָה כְּמוֹ מֵאֲמָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ". - וְכִשְׁנִכְנַס אֵלָיו פְּעַם רַבָּה שֶׁל זְכוּרֹן מֵאִיר, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׂמוּאֵל הַלֵּוִי וּוְאֶזְנֵר (בַּעַל "שֶׁבֶט הַלֵּוִי"). עַל הַשְּׁלַחן הָיָה מִנַּח סֵפֶר הַזֹּהַר נְטוּל כְּרִיכָה, הֵרֵב וּוְאֶזְנֵר שֶׁהָיָה מְקַרֵּב לְרַבְּנוּ, הִגִּיב: "נִרְאָה שְׁלוֹמֵדִים הֵרֵבָה בְּסִפְרָה זֶה" ... חִינוּף עָלָה עַל פְּנֵי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ. - וְאִזּוֹ שָׂאל הֵרֵב וּוְאֶזְנֵר: "מִי הָיָה רַבּוֹ שֶׁל הַגֵּר"א בְּקַבְלָה?". לְמִשְׁמַע הַשְּׂאֵלָה הַשִּׁיב רַבְּנוּ בְּנִימַת שְׂאֵלָה: "וְכִי אֵלֵיהוּ הִנְבִּיא הוּא רַבִּי רַע?..." "אֵלוֹ יְדַעֵנּוּ", הוֹסִיף, "הַחֲסִידִים בְּדוּרוֹ שֶׁל הַגֵּר"א עַל כַּחוֹ הַגְּדוּל שֶׁבְּחֻכְמָה זֹה, לֹא הָיָה פְּרוּד הַלְּבָבוֹת שְׂבִינֵי הַכְּתוּת גְּדוּל כָּל כֶּף" ... - כְּעַת זְכִינוּ שְׁתַּתְּקִים בְּנוּ הַבְּטַחַת הַרְשָׁב"י עַל יְדֵי אֵלֵיהוּ הִנְבִּיא זְכוּר לְטוֹב (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן ו' דף כ"ד ע"א) שֶׁבְּדוּר הָאֲחֵרוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ בְּלִימוּד הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ סִפְרֵי חֲסִידִים וְלִיטָאִים² שׁוֹמְעִים לְקוֹל ה' חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ הַנֶּאֱמָרִים עַל יְדֵי כָּל גְּדוּלֵי וְקְדוּשֵׁי הַדּוֹרוֹת מֵהָאֲרִיז"ל וְתַלְמִידָיו, הַרְמַח"ל, הַגֵּר"א וְתַלְמִידָיו, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו, הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ, הַחִיד"א, הַבֵּן אִישׁ

[כו] בס"ד אָנוּ חַבְרֵתָא קְדִישָׁא סִפְרֵי לִיטָאִים וְחֲסִידִים בְּיַחַד מוֹצִיאִים לְאוֹר מַחְדָּשׁ

אֵת בִּיאַרְיֵי הַגֵּר"א עַל הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר, יְהִי רַצוֹן שְׁחַפֵּץ ה' בְּיַדֵּינוּ יַצְלַח.

חֵי וְתַלְמִידֵיהֶם^כ, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סַלְנָטוֹר, הַחֶפֶץ חַיִּים, וְהַחֲזוֹן אִישׁ, (עיין אור הזוהר ובגדולי ישראל והזוהר באריכות שהבאנו מלמעלה מאלף צדיקים קדושים וטהורים) וְלוֹמְדִים זוהר הַקְדוּשׁ בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה.

ח) אֵין לְאָדָם לְהַפְטֵר מֵעֶסֶק חֻכְמַת הַקְּבֵלָה בְּשׁוּם אֹפֶן וְהוּא עֹקֵר תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל

מעין גנים (פ"א) לְבַעַל "בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר": הַתְּנַהֲגוּת הָאָדָם בְּעֶסֶק הַחֻכְמָה הָאֲמִיתִית הַגַּם שְׁלֵא הַגִּיעַ עַדִּין לְמַדְרָגָה שְׁיִהְיֶה רְאוּי לְעִמּוּד בְּהֵיכַל הַמְּלָךְ, עִם כָּל זֶה לֹא פֶטֶר עֲצָמוֹ מֵעֶסֶק הַחֻכְמָה הָאֲמִיתִית, כִּי הִיא הַצְּלַחַת הַנְּפֶשׁ^כ, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יַחַד הֵלֵא הֵמָּה עֶסֶק הָעֵינִן בְּש"ס וּפּוֹסְקִים, וְעֶסֶק הָעֵינִן בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה חֻכְמָה הָאֲמִיתִית חֻכְמַת הַקְּבֵלָה... וּבִפְרָט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אַחַר הַתְּנוּצָצוֹת אִוְרוֹת שֶׁל עוֹלָם הַתְּקוּן מִשְׁנַת ש"ב וְאֵילָךְ עַל יְדֵי אֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים מֶרֶן הָאֲרִיז"ל הַנְּסֻתָרוֹת לָנוּ וּלְבְנֵינוּ כְּמוֹ הַנְּגִלוֹת, וְאֵין לְאָדָם לְהַפְטֵר מֵעֶסֶק חֻכְמַת הַקְּבֵלָה בְּשׁוּם אֹפֶן, וְהוּא עֹקֵר תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִגִּיד דְּבָרָיו

וכאן עיין ב"יון הַרְקָח" לְרַבֵּי יְהוּדָה פְּתִיבָא וְד"ע בְּפִרְוֵשׁוֹ עַל הָאֲדָרָא זֹטָא (דף רפ"ז ע"ב), וְהִבְיָאוּ הַמְּתוּק מִדְּבַשׁ שָׁם, ב"ד"ה "רַבֵּי אַבָּא וְכַתְּבִיב", עי"ש.

וכב[חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אייזיק וחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). אֵינִי דוֹמָה חַיּוֹת וְתַעֲנוּג לְמוֹד הַנְּגִלָה כְּלִמּוֹד הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים. וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ הָרַב הַקְדוּשׁ רַבֵּי פְּנַחֵס מִקוֹרְנֵיץ, שֶׁהוּא אֵין לוֹ חַיּוֹת וְתַעֲנוּג אֲפִילוֹ בְּלִמּוֹד הַגְּמְרָא כְּמוֹ מִן הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים (מִדְּרַשׁ פְּנַחֵס, ע"ב, אוֹת ג').

עֲרֻכָּהּ שֶׁל שְׁעָה

לא

לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל וְכוּ'. - וְאָמַר אֲנִי הַלֹּאֵי שֶׁלֹּא הָיוּ מְקִילִין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלֹּאֵי הָיוּ מְלַמְּדִים דֶּרֶךְ לַתְּלָמִידִים לַעֲסוֹק בְּחֲכָמָה הַלְוִי, אֲזַי בְּנֻדָּאֵי לֹא הָיָה שׁוּם הַרְמַת רֹאשׁ לְחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחוּשְׁף מִפְּנֵי הָאוֹר; אֲךָ שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ גָּרְמוּ שֶׁגַּם כַּמָּה וְכַמָּה מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דְּלֹתֵי הַחֲכָמָה בְּפְנֵי פְּרָחֵי הַכְּהוֹנָה, וְאָמְרוּ שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיְהִיוּ בְּעַלֵּי מַדְרָגָה וְרוּחַ הַקְּדוּשָׁה, הִנֵּה עָבוּר זֶה נִשְׁאַרְנוּ עֲרוּמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים חֲשָׁכוֹת הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת הַפְּסִיל בַּחֲשֶׁךְ הוֹלֵךְ, וּבְיָמֵינוּ בְּמַהֲרָה יִתְקַיֵּים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיֵּאָר לָנוּ. אֲכַפְּרָךְ.

וְכַתֵּב בְּשֵׁעוֹר יִשְׁשַׁכֵּר (מֵאָמַר גַּל עֵינַי אוֹת י"ח): אֲשָׁרֵי הָעַם לּוֹמְדֶךָ וְאֲשָׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְכַאוֹרָה קִשָּׁה דְּכִינּוֹן שֶׁהֵמָּה לּוֹמְדֵי"ךָ לּוֹמְדֵי זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וְכוּ' אֵיךְ קָרְאוּם בְּלִשׁוֹן עִם שֶׁהוּא מַדְרָגָה פְּחוּתָה כְּנֻדָּע כו', אֲךָ מִזֶּה הוּא נִרְאָה שֶׁגַּם אִישׁ פְּשׁוּט שֶׁלֹּא קָדַשׁ עֲצָמוֹ כָּל כֶּף בְּמַעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלִמּוּד, מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב אֶל הַחֲכָמָה הַהִיא בְּפֶרֶט בְּסוּף יוֹמֵיָא אֵלֶיךָ שֶׁבְּזֶה תִּלְיָא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וּלְגַדֵּל חֲבִיבוּתֶיהָ נִסְיָם בְּדַבְּרֵי הַכֶּף הַחַיִּים (סִימּוֹן כ"ה ס"ק ע"ה) אֲשֶׁר כָּתֵב בְּשֵׁם הַרְבַּ מִשְׁאֵת בְּנֵי־מִין זַ"ל (סִימּוֹן ס"ב דף ז"ן עמוד א'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַדֶּרֶךְ הַשְּׂנִי לִילֵךְ אַחֲרָה רֹב בְּנֵין וּמִנְיָן, הָרִי לְפָנֶיךָ סֵפֶר הַזוֹהַר שֶׁהוּא שְׁקוּל יוֹתֵר מִכָּל הַמְּחַבְּרִים שֶׁאַחַר חֲתִימַת הַתְּלָמוּד, וְאִם

יהיו כל המחברים בכף מאזנים אחד וספר הזוהר לבדו יעלה בכף שניה, מכריע הוא את כולם, והרי עדיף מרב בנינו, וכמו שכתב הבית יוסף זי"ע דאזלינו בתו הזוהר נגד שאר המחברים עכ"ל.

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: - ישמרך

השם - וכן בגימטריה - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזוהר

הקדוש ישמרנו השם תמיד ובפרט ממלחמת גוג ומגוג - אדום ופרס].

ט) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"** כף נראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתיו". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו ויקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו בוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגיינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלפינו, אמן כן יהיה רצון.